

כתבות

16 | אבא, למה???

מכتب נוקב שללא היה אלא משל היה במדור "הגיגים בענייני השעה"

24 | חתנות חב"דיות בניחוח 'של פעם'

סקירה של חתנות חב"דיות במתיקות ובחירות כפי שהיה בדור הקודם

30 | ריקוד לקבלת פני מישיח

לקט שליחות וכתנים על הריקודים והפואלה

34 | כיצד? מרדין!

גם בנוסא 'פשוט' זה יש מה לבאר להסביר להגדיר ולהבהיר לקבוע ולהדריך 'كيف' – מרדין'

36 | ברכה איתנה

המציר הסביר לרבי ישישה לא נמצא בכאן הבריאות וכנראה זה מה שגרם לה לפרוץ בכci. אך ה"babau רקקה" מצאה לפחות לתקן את המזדים...

38 | דור מלכות

העולם בaczmo היכן לנו את הבול את המעטפה את עלון ההසכרים ולנו לא יותר אלא לנגורם שה"זרור מלכות" יביא את המסר לכל בית בישראל

40 | כנגד כל המצוות

מבט מיוחד ומתקד לפרש-השבוע לכפי מדורי ח"ל הקבלה והחסידות לאור תורה חב"ד

56 | "הערבים רוצים להשמיד אותנו!"

המזרין ד"ר דוד בוקאי בראיון מיוחד ל"בית משה"

בית מישיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway

Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: (718) 778-8000

סוכין: שלוחה 240

סוכין: שלוחה 244

שער: שלוחה 222

סוכין: שלוחה 242

סוכנות: שלוחה 241

סוכנות: שלוחה 204

fax: (718) 0800-778-

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד

טלפון: (03) 9607-290

סוכנות: שלוחה 0

סוכנות: שלוחה 2

סוכנות: שלוחה 3

עירכה ודו"ה: שלוחה 4

fax: (03) 9607-289

דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il

דואר אלקטרוני: b_mm@netvision.net.il

מחלקה מנויים: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור
מרס' ברכ' הצעיר לקבלת פני מישיח

משתפים בעריכה
מנחים מעגל הכחן הדגל
שלום עיקף חן

שוך המהדרה האנגלית

ברוך טרכט

צלם מסרכת

מאיר אלפסי

אין המערכת אחראית לתובן המידע

כל הזכויות שמורות

Copyright 2006 by Beis Moshiach Inc

מודורים קבועים

5 | דבר מלכות

12 | התווועדות חסידותית

46 | יומנו של תמים ב-777

52 | שלימות הארץ

70 | חסידים... אין משכחה

73 | במחנה צבאות ה'

8 | לוח שבועי

9 | דבר המערכת

10 | הפרשה החסידית

11 | מאוצר המלך

**כאשר בני ישראל נמצאים
בגלוות מצרים, הרי מלאך
ההבטחה ד"ואנכי עלך
גם עליה", שואבים הם
עדוד ונחמה בראשותם
בעיניהם ממש את עצי
הארזים שהביא יעקב
ונטע במצרים • ומכאן
באים לעניין של נחמה גם
בנוגע לגלותנו זה האחרון:
אומר רבי תנחומה, מנחם
של ישראל, שאין להתפעל
מחשכת הגלות • משיחת
שפ' תרומה, ו' אדר
ה'תשמ"ז – בלתי מוגה**

מנחים של ישראל אומר: אין להתפעל מחשכת הגלות

אחדים שביהם ישנו קושי מסוימים המתבאר על-ידי-זה שודיעים מיהו בעל המאמר. ועל-פי-זה, דרוש ביאור והסביר בכך דין – מדוע מזכיר רשי' שם בעל המאמר, "רבי תנחומה"?

(3) מהו דיקוק הלשון "פירוש רבי תנחומה", ולא "זרש רבי תנחומה", ככלו אין זה דרש, כי הרגיל בכゴן-דא – כאילו אין רשי' אם פירוש כתוב, על-דרך לשונו של רשי' "לפרש כפשוינו", "לפי פשטו כך פרשו?"

ב. והביאור:

ובקדמה – שודכו של רשי' (בדרכו כלל) שאינו מקדים לפреш את השאלה (cdrmc) של בעלי התוספות – שתחילה שואלים "יום אמר", כי אם, שמתחיל את הביאור "ויש לומר", כי אם, מתרצים מיד, בדרך הלימוד עם בן חמץ למקרה – לא לשאול שאלות, כי אם, לבאר מלבチילה את הபירוש הנכון. אמנם, בפסק זה משנה רשי' ומקדים את השאלה – "ומאיין היו להם (עצי שטים) במדבר".

וכוונת רשי' – לבאר ולהדגיש עד כמה מוכרכ הபירוש דלקמן בפשטו של מקרה: פירוש זה – שי"עקב אבינו צפה ברוח הקודש . . והביא ארזים למצרים וכו" – הוא לכוארה על-דרך הזרש, שכן, על-דרך הפשט לא מסתבר לומר שמאתיים ועשר שנים לפני שנצטו על עשיית המשכן, התחל ע יעקב בהכנות לכך, על-ידי-זה שהביא ארזים למצרים ונטעם, כדי שייצמו מהם עצים גודלים, שיוכלו לעשות מהם קרשים שארכו

א. בנהוג בכל התועדות דיום השבת-קדש למוד פסוק בפרשת השבעה עם פירוש רשי', הנה, מתעכ卜 על כמה עניינים שהעירו אודותם (מבין ריבוי העניינים כו', אשר בודאי יוסיפו כהנה וכחנה, "ויתן לחכם ויחכם עוד", אף שאין הזמן גורם לעיין ולתרוץ על כלם), בקשר ובנסיבות לשיעית המשכן.

בהתחלת הפרשה נימנו הדברים שנצטו לנו במשכן: "וזאת התרומה אשר תקחו מatoms גוי ותכלת וארגמן ותולעת שני וושעיזים ועורות אלים מאדים ועורות תחשים ועצים שיטים וגוו".

ומפרש רשי' את פרטי הדברים, ובכמה מהם דרוש הסבר וביאור (דלקמן):

...**ועצים שיטים** – ומאיין היו להם במדבר, פירוש רבי תנחומה, יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים ונטעם, וצוה לבנו ליטלם עליהם כשיצאו למצרים..."

�צריך להבין:

1) פירוש זה – שכבר בירידתו למצרים הביא יעקב עמו ארזים כו', לצורך המשכן שעתידין לעשות לabhängig מאתים ועשר שנים – והוא על-דרך **הזרש** ("פירוש רבי תנחומה"), ולכארה, מהו ההכרח לכך בפשטו של מקרה, הרי יכולים לפреш העולם (שהיו בקרבת מקום חנייתם), וכו"ב?!

2) ידוע הכל שבדרכ כל לא מזכיר רשי' את שם בעל המאמר, מלבד במקומות

כפשותו, בבית-המקדש השלישי, שבו יתגלה גם המשכן שעשה משה, משכן המדבר.

ה. ויש להוסיף לזה – ובהקדמה: לאחרי ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש" שיצאו ממצרים ויעשו משכן כי – כיצד יתכן שלאחריו זה יהיה ענן של חורבן וגולות, "בניים שגלו מעל שולחן אביהם"? וזהו – על-פי דבריו של יעקב אבינו, אשר גם בידעו אודות כל הבטחות שבתייה לו הקב"ה, "ו אתה אמרת היבט אטיב עמך וגוי", הוצרך **להתפלל ולבקש מהקב"ה** כי, כאמור "שמעא משה בטחתי נתכלכלי בחטא".
אמנם, לאחרי שוראים בפועל שהקב"ה קיים את הבטחותיו – אז יודעים שאין מקום לחחש כי, כמובן, דבר ברור הוא שהקב"ה מקיים את הבטחותיו, וכפסק-דין הרובב"ס "כל דבר טובה שיגורר הא-ל... אין חורו".

ובנוגע לעניינו:

הקב"ה הבטיח לנואל את ישראל, והתורה מעידה שכבר "כלו כל הקיצין", עוד בזמן הגמרא...

וגם עניין התשובה ("אין הדבר תלוי אלא בתשובה") ישנו כבר – כדברי רビינו הוזק באגרת-התשובה בוגנו לברכת "סלח לנו כי ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח", ש"אין כאן שום ספק כלל מאחר שבקשנו סלח לנו מחל לנו", ומוסיף, "ויאילו לא הינו חורדים וחוטאים הינו נגאלין מיד", כמו שאנו מברכין ברוך אתה ה' גואל ישראל.

ועל-אחת-כמה-וכמה בוגנו לתשובה דיוום-הכיפורים, שאז לא שיקח החשד ד"חוורין וחוטאים", לפי ש"שطن ביום אחד דכיפור רית לוי רשותא לאסטוני... השטן בגיטריה תلت מהא ושיתין וארבעה הוי, שס"ד יומיอาท לוי רשותא כוי ביום אחד דכיפור רית לוי רשותא כו"ו – הרי בודאי ובודאי שתיכף ומיד לאחרי התשובה דיוום-הכיפורים צריכה לבוא הגאולה.

ו. ומכיון שלאחריו כל זה עדיין לא בא – מותעוררת השאלה והדרישה והצעקה האמיתית של בני ישראל: "עד מת?"!...

הمعنى היחיד לשאלת ודרישה וצעקה זו הוא – שהקב"ה **מלך** את בקשתם ודרישתם של ישראל, ובiba **תיכף ומיד** את הגאולה האמיתית והשלימה, **גואלה** **כפשוטה בפועל ממש!**

כשנמצאים בחשכת הgalot

"כל הgalot נקראו על-שם

מצרים", ב"מדבר העמים",

"נחש שرف וקרב וצמאן

גו", חושך כפול ומוכפל

דעקבות מישיא – אומר רב

תנומאה, מנחם של ישראל,

שאין להתפעל מחשכת

הgalot מכון שיזדים

שהתכלית והמטרה היא

"לבנות משכן במדבר", הינו,

לעשות מציאות ה"מדבר"

משכן ומקדש לו יתברך

דירה לו יתברך בתחתונים

כלומר: עצי שיטים לצורך עשיית המשכן גופא – היו יכולים אמנים להשיג באופן אחר, אבל, כדי שתהיי **נחמתן של ישראל** (**ענינו** של רבי תנומאה) – הוצרך יעקב אבינו לבניין ארזים ולנטעם במצרים, ככלומר, ליטול שיטלים עליהם כשיצאו ממצרים, כדי, שבמשך כל זמן גלות ושבудן מצרים יהיו לנגד עיניהם עצי הארזים שנטע יעקב אבינו על מנת שיטלים **כשיצאו ממצרים**, הינו, שעצי ארזים אלה מסמלים וממחישים את גאותן של ישראל.

ד. ומכאן באים לעניין של נחמה גם בוגנו לגאלותנו זה האחרון:

כשנמצאים בחשכת הgalot, "כל הgalot נקראו עיש' מצרים", ב"מדבר העמים", "נחש שرف וקרב וצמאן גוי", חושך כפול ומוכפל דעקבות מישיא – אומר רב תנומאה, מנחם של ישראל, שאין להתפעל מחשכת הгалות מכיוון שיזדים שהביא יעקב ונטע במצרים, כיון ש"צפה ברוח הקודש שעתידין לבנות משכן במדבר", "ויצווה לבניו (ובניו לבנייהם אחרים, וכן הלאה) **ליטלים עמהם כשיצאו ממצרים!**"

של כל אחד מהם עשר אמות; על-דרך הפשט מסתבר יותר לומר שכך עדים מתגרי אומות-העולם.

ולכן מדגש רשיי את השאלה "מאיין היו להם במדבר" – שהרי כל הדברים שמיינו בכתב היו צרכיים להיות כבר בידם וברשותם של בני ישראל, כך, שאין צורך לחפש ולהשיג, לפחות מתגורי אומות-העולם וכיו"ב, ואפילו לא לחותן את העצים (אילו מקרים), אלא **קיחה בלבד** (כג"ל), ואם-כן, נשאלת השאלה והתemptה: "עצי שיטים – מאיין היו להם במדבר?!"

אלtered-carach צריך לומר שפירוש הכתוב הוא – **שיעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים וצוה לבניו ליטול עמהן כשיצאו ממצרים**", ככלומר, ליטול עליהם **קרשים מוכנים** שהיו בידם לצורך עשיית המשכן, ולא ליטול את העצים כמו שהם, עם האדמה שסבירם, על מנת לנטעם במדבר, שזאת, הצורך לחזור ולהזכיר מהם קרשים כו'.

על-פי-זה מובן גם שינוי הלשון **"פירש רבי תנומאה"**, ולא **"דרש"**, כהלשן הרגיל בכוגון-דא – להציג שאין זה על-דרך הדרש, כי אם פירוש הכתוב, פשוטו של מקרה, כג"ל.

ג. אמן עדיין נשאלת השאלה אצל תלמיד ממולח:

מהו אמן גודל ההכרח בפועלתו של יעקב אבינו בהבאת ונטיעת ארזים במצרים לצורך עשיית המשכן **מאתים ועשר שנים לפני** הציוי דעשה המשכן?!

והביעור זה – מרמז רשיי (**ב"יינה של תורה**) בהזקירו את שמו של בעל המאמר, רבי תנומאה: "תנומאה" הוא מלשון תנומין. ולכן, **פירש רבי תנומאה** ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש וככ"י, מכיוון שעניין זה מהו **נחמתן של ישראל**:

כאשר בני ישראל נמצאים בಗלות מצרים, במצוות דקושי השעבד, עד לאזרות "כל הבן הילוד היאורה תשליקו", וכי וכי – הרי, מלבד **הבטחה דאנכי עאלך גם עלה**, שואבים הם עידוד ונחמה **בראות בעיניהם ממש את עצי הארץ** שהביא יעקב ונטע במצרים, כיון ש"צפה ברוח הקודש שעתידין לבנות משכן במדבר", "ויצווה לבניו (ובניו לבנייהם אחרים, וכן הלאה) **ליטלים עמהם כשיצאו ממצרים!**"

הידוע "לכתחילה אֲרִיבָעַר", ובהדגשת שילuat ההנאה באופן אחר, "**העולם** סבר שיש לילך 'ארונטער', וכשלא יכולים, הולכים 'אריבער', ואילו אני סבור, שצרכיכםليلך מלכתחילה אֲרִיבָעַר", הינו, שמי שאינו הולך בדרך ד'לכתחילה אֲרִיבָעַר", שיק הוא לסדר והנאה דועלס!

וזיה רצון מההדייבור אודות פירש רבינו תנומא" נזכה תיכף ומיד לנחמתן של ישראל, נחמה כפשותה ממש, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים – גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, שאז תהי גם שלימות הנחמה על הגלות, "ואודך הי' כי אנפת בי".

ותיכף ומיד – "ויאתת תצוה את בני ישראל גוי להעלות נר תמיד" (כפי שהולכים לקרוא בתפילה מנהה), שזוכים לראות את הדלקת המנורה בבית-המקדש השלישי, שבנה במהרה בימינו ממש.
כל הקהל צעק (וآخر כך ניגן) עד מתי".

כששאל מהר"ש אצל הצמח צדק על-דבר ה"קץ"
דשנת תר"ג, היתכן שמשיח לא בא, והשיב לו, הרי נדף ה"לקוטי תורה" (גilioi פנימיות התורה, תורתו של משיח) – בענה מהר"ש ואמר: הכל טוב ויפה, אבל, בני ישראל רוצחים וצריכים משיח כפשותו, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים!
 Mahar"sh, שדרך המיוונית מתבטאת בפטגמו

וכמורתו בדיק לשונו של רשיי "פירש רבינו תנומא" – שענן הנחמה ("תנומא") הוא באופן ד'פירים: (א) לא דרש, דרוש ופשטיל יפה, כי אם, פשtuות העניין, הינו, נחמה וגאולה **כפשותה ממש**, שהרי לא יתכו ש"הגלוות" תהיה בפועל ובפשtuות, ואילו הנחמה – באופן של "דרש" בלבד... (ב) "פירש" מורה על ביאור והרחבת העניין, כידוע הביאור בלשון "פירש הבש"ט", מלשון "פאאנגערא-געשפראיט", שבזה מודגשת עוד יותר שהגאולה היא כפשותה ממש. וכידוע מענה אדמור"ר מהר"ש לאביו הצע על-דבר הצורך בגאולה כפשותה: כששאל מהר"ש אצל הצמח צדק על-דבר ה"קץ" דשנת תר"ג, היתכן שמשיח לא בא, והשיב לו, הרי נדף ה"לקוטי תורה" – (גilioi פנימיות התורה, תורתו של משיח) – בענה מהר"ש ואמר: הכל טוב ויפה, אבל, בני ישראל רוצחים וצריכים משיח כפשותו, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים!
כלומר, על-פי תורה יש מקום לבני הדעות כי,ומי הוא זה שמגלה וקובע שצריכה להיות הגאולה כפשותה ממש – אדמור"

מוסדות "אור תורה וחסד"

הכתובות שלך לכל עניין יהודי

560 עMPIR בולווארד, קראון הייטס טל. 187-967-953 (718)

כוס של פרפה

ברגשי גיל ושמחה רבה, נשגר בזאת ברכות מקרוב לך לידינו היקרים והנעלים, אהובים וחבריכם על הכריות,
פועלים במרחב ושותפינו להפצת היהדות ובshoreת הגאולה בדרכי נועם ומתוך שמחה ואהבה

האחים חת' **יוסף יצחק מענדל פרידמן**

לרגל השמחה בבואם בקשרי השידוכים בשעה טובה וМОצלה עב"ג תחינה
וברכות מיוחדות לכל המשפחה המכובדת והיקרה שייחיו שימושו לבשר בשורות טובות ממשוחות

יה רצון מ לפני השית' שבנו בנין עדי עד, בית חסידי אמיתי מלא ברכת הי' בגוד', ושיהא ביתם בית חב"ד לנח"ר כ"ק אדמור" מה"מ ולתפארת המשפחות הנכבדות, ותיכף ומיד ממש יוכו יחד עם כל בית ישראל לישמע בעיר יהודה ובחוות ירושלים קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול אלה"

בשם צוות הפעילים והמוספעים
הרב רחמים נימוני, מנכ"ל

שבועי

לוח

שבוע פרשת תרומה - תצואה

זמן השבת		שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קראת שמען		וריחה		
כינסה	יציאה	טל אביב	ניו יורק	טל אביב	ניו יורק	טל אביב	ניו יורק	טל אביב	ניו יורק	
6:15	4:58	ירושלים	5:49	5:39	12:07	11:52	9:17	8:59	6:26	6:06
6:16	5:18	תל אביב	5:50	5:40	12:07	11:52	9:16	8:58	6:24	6:04
6:15	5:08	חיפה	5:51	5:41	12:07	11:52	9:15	8:58	6:23	6:03
6:30	5:31	ניו יורק	5:52	5:42	12:07	11:52	9:14	8:57	6:21	6:02
7:24	6:18	פריז	5:53	5:42	12:07	11:52	9:13	8:56	6:20	6:01
6:15	5:08	לונדון	5:54	5:43	12:06	11:51	9:12	8:55	6:18	5:59
6:15	5:08	מוסקבה	5:49	5:44	12:06	11:51	9:11	8:55	6:17	5:58

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ג' אדר	הלכות קרבן פסח. פרק ט-ט' . הל' חגיגה .. בפרק אל. פרק א.	היל' עבדים פרק ח.	מל"ת קיו. קיט. קית. מ"ע נג. נב.
שבת ד' אדר	פרק ב-ג. הלכות בכורות; בפרק אל. פרק א.	פרק ט.	מ"ע נד. מל"ת קנו. רכט. מ"ע טז. עט.
ראשון ה' אדר	פרק ב-ה.	פרק ט.	אוצר בירושנו ספר משפטים והוא ספר שלושה שעשר .. הלכות שכירות .. בפרק אל. פרק א'
שני ו' אדר	פרק ה-ג.	פרק ב	מל"ת קמד. קת.
שלישי ז' אדר	פרק א-ב.	פרק ג.	מל"ת קט. מ"ע סט.
רביעי ח' אדר	פרק ג-ה.	פרק ד.	מ"ע ע.
חמישי ט' אדר	פרק ו-ה.	פרק ה.	מ"ע ע.
שישי יי' אדר	ט-יא.	פרק ו.	מ"ע עא.

אמנם איננו יכולים, רשאים

ומעוניינים להתרב

בבחירה בארץ הקודש,

אך علينا לעשות הכל על

מנת שהציבור לא ישכח

כיצד ועל-ידי מי הופקר

הבטחן בארץ הקודש

זכרים ופועלים

להמנע מהבעת דעתם האמיתית, ושאר העוניינים שנלווה לתכנית המופקרת זו.

ניתן לקרוא על כך במאמר שפורסם, אך בעצם אין הרבה צורך בכך. די לקרוא את שיחותיו של הרב, בהן הוא מתאר את תחיליך קבלת החלטות, העמלות הסיכוןים, וההתעלמות מהתוצאות, לתרגם את הדברים לשפה ולминוחים של ימינו, ולקבל תיאור מדויק של העובדה, כפי שהוא מופיע, ומהפרשות, באחרור 'קל' — מעניין מודע, ומעניין לא פחות מה מקום שפירושמים אלו מתקבלים.

הרבי מה"מ קובלע, כי הדבר היחיד שמחיד את הפליטיים השולטים בארץ הקודש, היא העובدة שיחשפו את מעלייהם, וכי יזכיר להם זאת ביום הבחירות.

לכן, חובה علينا לדאוג לכך ששם פרט לא ישמש. שכadam מישראל יידע בדיוק כיצד מתקבלות החלטות הנוגעות לבתוונו ובתוונם של כל אחד, ומahan התוצאות הרות האסון של המהלים שננקטו.

גם אם איננו יכולים ורשאים לפעול למען מי להצביע, הרבי בודאי שחווב שככל אחד ידע למען מי אסור להצביע.

ואם בisor מרע' יש לפעול כך, הרוי שבעשה טוב' על אחת כמה וכמה. אנו רואים שוב ושוב את התמימות נבואותיו של הרבי מה"מ. אנו נוכחים פעמי אחר פעם, כי כל מי שנintel בו תקוות כאלו ואחרות מכך ובגדול. וכן, כדי שלא נצטרך לבכות כל פעם מחדש, علينا לנצל ימים אלו בהם מרבבים בשמחה, בהם תקיף ובריא מזלו, לתבוע מהקב"ה ולפעול בעולם כולם, את הפעולה המתבקשת — ההכנה לקבלת פני משיח צדקנו מיד ממש.

חי אדוננו מורה ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

ימים אלו, של תחילת חודש אדר, הרי שהנושאים העומדים על ראש סדר היום הציורי בארץ הקודש, וכמצאה מכ' בעולם היהודי בכלל הם נושאים הקשורים לתהום המדיני-פוליטי, כשליהם מתנוסס גול הבהירות' אשר מועדן, על-פי התוכנית הגלותית, מתקרב. ככל שמתקרב הרגע, אנו נוכחים לדעת כי אין גבול לכמות השקרים, הסילופים ושאר מרעון בשין, בהם מוכנים אנשים — הנקרים וمتימרים להיות 'מנהיגים' — לנוקוט על מנת לזכות בסאס הנכסף.

ידועה לנו עדתו הנחרצת של כי'ק אדמור' מל'ה המשיח שליט'א, כי ח'ב'ד איננה מעורבת, בשום צורה שהיא במערכת הבחירות.

ברם, דבר אחד חייב לעמוד נגד עניינו:

אסור, בשום פנים ואופן לאפשר לערוניים בכך להשיכח מatanנו את מה שאירע בשנה האחרון, ואת מה שהביא ו מביא לנצח הבטחן הנוכחות. התשkorות מסיבות השמרות עימה וברורות למדי, משתפת פעולה עם מפלגת השלטון, ומציגה את 'ההתנטקות' כפולה אחראית, וכסיפור הצלחה גדולה, ומנסה להשיכח מatanנו את התהlixir שקדם להחלטה הנ"ל, ואת התוצאות הרות האסון שבביצועה.

רק לאחרונה מתרפרסת עמדתו של איש הצבא הבכיר ביותר באותה תקופה, הרמטכ"ל לשעבר, שהועבר מתקידיו בנסיבות מתהיהות, בדיוק כי שהתריע הרבי מה"מ שייעשה לאותם אנשי צבא אשר יעוז להביע את עמדתם המקצועית, בניגוד לעמדת הפליטיים.

הרמטכ"ל ממשיך ומספר על דרך קבלת החלטות, על הדרכם בה הציגו את הדברים, על כפיפות אנשי הצבא

פתחם השבוע בענייני גאולה

ויהי רצון, שההוספה וריבוי בשמה – תפירוץ
כבר . . את הגדרים של הדגע האחורי בגלות,
באופן שייעשה הרגע הראשון של הגאולה, שבאה
ע"י מעשינו ועבדתינו בכלל, ובפרט מתוך
שמחה, ובמיוחד – ע"י עבדתן של נשים
צדיקיות שבישראל, שבוכותן תבוא הגאולה (כפי
שהי' בגאות מצרים), ובפרט נשים צדיקיות
שנספו – ל"ע – על קידוש השם, רח"ל... ויהי
רצון שוה יהי' המקורה האחרון בגון זה, ושל עניין
הפטירה בכלל. ומכאן ולהבא יהי' רק אריכות
ימים ושנים טובות לכוא"א מישראל ולכלל
ישראל אנשים נשים וטף, מותוק בריאות . .
בריאות ב�性יות וברוחניות.

(משיחות ש"פ' תרומה ה'תשנ"ב)

שיש בזה חיבור עם הלב בשער כלל. והוא עניין התפעלות העונג האלקין
שמתענג על ה', וכదמיין התענג שבריח הנשמה נהגה ממנה ולא
הגוף, וידעו דהינו בחינת עצם הנשמה שלמעלה מהתלבשות בגוף.
והו עניין ריח הקטרות שהיא על המזבח הפנימי, דקטרת מלשון
התקרחות, וכמו שכותוב בזוהר שנקרה "קשורא דנסמתא", שהוא
בחינת התקשרות עצם הנשמה שמתקשרת באור א"ס ב"ה.
(ע"פ יהמ"ש תرس"ז' נ' קמד)

כ"ק אדמו"ר מהורי"ץ

ושעו לי מקדש ושכنتי בתוכם (כה, ח)
בתוכם" – "בתוך כל אחד ואחד מישראל". שככל-אחד-ואהד
МИישראל תוכיות נקודת פנימית לבבו הוא מקדש לשפטו ית', והנה,
מקום המקדש גם בזמן הגלות והשימום – קדוש הוא. וכדייאת
בשמות-רביה פ"ב: "אמר رب אתה לעולם אין השכינה זהה מכולל
המערבי" – וכל עניין השימום הוא בהבנינים. וכן הוא גם במקדש
הפרטי שככל-אחד-ואהד מישראל, דהיסוד הוא שלם ורק ותוור וכמ"ש
"אני ישנה ולבי ערד", ואיתא במדרש-רבבה: "אני ישנה מן המצוות ולבי
עד לגימות הסדים, אני ישנה מן הצדקות ולבי עד לעשונות", דכל עניין
השיעור, ר"ל, שינו בישראל הוא רק בדוגמת הבניינים שמהווים ליסוד,
אבל היסוד דמקדש הפרטי הוא בקדושתו.
(יהום יומ' כא תמוז)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

וזב וכסף ונחותה (ריש פרשתנו)
הטעם לכך ש"זהב" הוא הראשון מנדבות המשכן הוא – כי זה נוגע
במיוחד להענין ד"זעשוי לי מקדש ושכنتי בתוכם", שכן, הכה לפועל
וועשו לי מקדש ושכنتי בתוכם" בא על-ידי יהודי, כי גם בהיותו
למטה הוא "עליזוני", בדרגת "זהב".
(משיחות ש"פ' תרומה ה'תשנ"ב)

כ"ק אדמו"ר חזקן

ויקחו לי תרומה (ריש פרשתנו)
ויקחו לי", כלומר "(יקחו אotti)". ו"תרומה" אותן אותיות "תורה-מ-",
רמו לתרומה שניתנה במי' ים. ולכוארה, ה"י צרייך לומר "ויקחו לי"
(אותי), (וגם) תרומה" (תורה), בואי' המוסף? אלא, כי על-ידי שניתן
לנו את תורהו, הלביש בה רצונו וחכמתו ית' המיחדים ב מהותו
ועצמותו ית' בתכילת היהוד, והרי זה כמובן נתן לנו את עצמו כביבול,
ויקחו לי, אותי". וכך לא נאמר "ו-תרומה", כי ככלא חד.
(תניא פרק מ"ז)

כ"ק אדמו"ר האמצני

ויקחו לי תרומה (כה, ב)
בתרומה מהצינו ב' פירושים: א) כפשו, לשון הפרשה והבדלה, ב)
לשון רופומות והתנסאות.
ויהו "ויקחו לי תרומה" – שעיל ידי שהאדם מתרומם ומתנשא
בעצמותו, הרי בדרך מילא היה "ידבנו ליבו תקחו את תרומתי", והא
באה תלייא.
(מאמרי אדמו"ר האמצני שמות ז"א ע' ערה)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

גביעיה כפטריה ופרחיה (כה, לא)
שת קני המנורה – הם כנגד "ששים המה מלכות" (שה"ש ו),
שבעים מסכמות הש"ס, כדרשת חז"ל (במדבר פ"ח) על הכתוב.
הכפרורים והפרחים – כנגד "הפליגשים והעלמות" (שבהמשך הכתוב),
דיהינו, כהמשך הדרשה, הבריות וההימרות. ולפ-וזה, הגביעים – יש
לפנימיות התורה, "יינה של תורה" (וכהרמז הידוע): "נכנס יין – יצא
סוד".
(אור התורה) פרשתנו ע' איתצא)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ועשו לי מקדש ושכنتי בתוכם (כה, ח)
בתוכם" – בתוך כל אחד ואחד מישראל. ולהבין מהו עניין המקדש
בעבודת כאו"א מישראל, הנה קרשי המשכן הוא ירא-ה-תאה, שהוא
עיקר הקיום כמו הקדושים. ווירויות, מלשון ריעות ואהבה ו_ibah, והוא
הທיבור דאהבה ואהבת-עולם, וכן יריעות הוא מלשון ריעות
וחיבור, וקיים על המצוות שעיל-ידם מתחבר לרצון-העליזון. ומשכן
ואוהל הוא תורה-שבכתוב תורה-שבבעל-פה, וכן הארון והליחות הוא
התורה. ובבית-הכנסת נקרא גם-כן מקדש מעט. והקרבנות, והוא הקרבת
הבהמה, בירור נפש הבהמית שבאדם, שהוא עיקר העבודה. ומיובת
הפנימי והחיצון בעבודה, הוא פנימית הלב וחיצונית הלב.
(ספר המאמרים' תרג' ב' ז"א ע' סע)

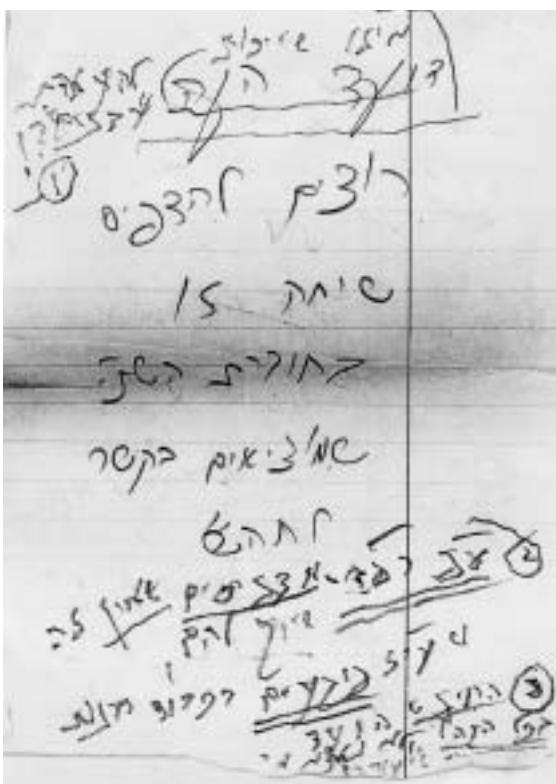
כ"ק אדמו"ר מההורש"ב

בשםים .. לקטורת הסמים (כה, ו)
ריח הקטרות מורה על התפעלות הנשמה האלוקית מצד עצמה, בלי

“העמדת רבנים”

לפנינו צילום מענה כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א לעוד הקהיל דשכונת קראון הייטס, שרצו להדפס בעיתון שהוציאו לאור לקריאת חג השבעות – חג המוצאים – תשמ”ז, את השיחה דשבת פרשת נשא תשמ”ה – על-דבר מצב הרבנות. הכותרת שנרשמה על השיחה הייתה: “תפקוד דורנו – העמדת רבנים”. הרב ששל את הדפסת השיחה על-ידי ועד הקהיל, היה ואון שם שייכות לעוד הקהיל לנושא של העמדת רבנים, עצם הדפסת החוברת על-ידם היא פגעה בכבוד הרבניים.

- אייזו שייכות**
דרעד הקהיל ל”העמדת רבנים”?! (1)
 (2) **ע”פ רפ”ד** [על-פי ריש פרק ד’ – בשיחה הנ”ל*] – **מדפיסים**
שאין זה
שייך להם,
ושעיביז [ושעל-ידי-זה] **פוגעים בכבוד רבנות**
 (3) **החיפש** הוועד
בכל הקהיל ולא נמצא מי
שיעורדים

* התווועדיות תשמ”ה ח”ד ע’ 2288 – סעיף מב.

מאת הרב חיים לוי- יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תורת"ל המרכזית – נפו חב"ד

מלחמת (אנשי) משה בעמלך

מדוע דוקא במלחמת עמלק נצטו בני ישראל להילחם בכלי-נשק גשמיים, שלא כבמלחמות הקודמות בהם נאמר "ה' ילחם לכם ואתם תחרישו"? • מדוע דוקא במלחמה זו, הקשה מכולם, עליה משה רビינו ל"ראש הגבעה", והשאר, כביכול, את חיליו בלבד בשטח? • מלחמת עמלק במיד אקטואלי

כלפי מעלה, ואין לך עוד מה לחושש מדבריו של אותו צדיק".
בתחלת העבודה hei של ר' הילל, היה שונא את גופו תכלית טנהה. הוא הרגיש עד כמה הגוף "מוריד" אותך, פועל בו הגשמה וምפריע לו להתעלות ולהידבק בה. הוא החליט שהגוף הוא שורש כל הרע, ועשה כל מה שрак היה יכול בכך לסלוג את הגוף, לשבר ולדכך אותו כדי שלא יפריע לנשמה האלוקית להתעלות ולהתרום אל hei.

כשהבוחין בזה מרו ומדרכו בלימוד החסידות ובדרכי החסידות, ר' זלמן זעומיר, פנה אליו ואמר לו: יש לך טעות מרה. הגוף הגשמי, למרות פחיתותו והגשומו, הרי דוקא הוא ה"כלי" לעלות ולהידבק בה, על-

להינתק ממנו. הוא נסע לליובאוויטש, לאדמו"ר האמצעי, למרות שהרה"ץ ר' מרדכי מטשרנוביל הקפיד על כך מאד והזהיר אותו כי אם יעשה כן הוא עוד י"שב על הארץ כשפניו כלפי מעלה" ("מייטין פופיק ארויף")!
האזורה הייתה ברורה ונוארה, אבל ר' הילל ידע והרגיש בנפשו שאינוי יכול ואסור לו להתגבר על תשוקתו לחסידות חב"ד ונסע בכל זאת. בדרכו התהפהقا העגלה ור' הילל נפל על הארץ כשהוא שוכב ופניו כלפי מעלה. כשהגיע סוף סוף לליובאוויטש, וכנס אל הרבי, סיפר לו על דבריו החורפיים של הרה"ץ מטשרנוביל ועל חששו ודאגתו מכך. הרבי חייך ואמר: "אל לך לדאוג, הרי הדברים כבר נתקיימו בכך. כבר שכבת על הארץ כשפניך

ספר המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס: אחד מחסידיו הגדולים של רבינו הוזקן היה הרה"ח ר' זלמן זעומיר, לימים היה מבו ר' ומדריכו בדרכיו החסידות של הרה"ח ר' הילל מפאריטש, ובעצם הוא היה זה שהביא את ר' הילל לחסידות חב"ד.
ר' הילל היה קדוש מבטן. עוד בהיותו ילד קטן הביאו אליו הרה"ץ ר' מרדכי מטשרנוביל לקבל את ברכתו, והילל הקטן פנה ושאל את אביו בתימהון מדוע בוערת אש על ראשו של ה"זיזיידע".
כאגד ר' הילל וטעם את טעםם של חסידות חב"ד, לא היה יכול בשום אופן

מ

מלך בא לכל אחד ואחת מעתנו, כאשר הגענו ל" רפואיים" – "רופא ידיהם מדברי תורה".

כל זמן שעסוקים בתורה – תורתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, ובמיוחד ב"דבר מלכות" משיחות תנש"א-תנסנ"ב – איז איז מה לחוש מאותו עמלק, שכן תורתו של הרבי ממלאת את כל מציאותו של היהודי, חודרת בו ומורה לו את הדרך האחת והיחידה – קדימה למtan-טורה, לקבל נני משיח צדקנו בפועל ממש, מבלי להתחשב בשום דבר ובשום עניין, יהיה מי שייהה.

רק "כשרפו ידים מדברי תורה", כאשר מנסים להרבות את הידיים – [אין הכוונה "להרבות" את הראש. הראש ימשיך ללמידה ולהבין ולהתעמק ולהתפלל ואפילו להוציא קווצי יהודיש-תורה ופֿלפֿלים], ואפילו בנושאי משיח וגאולה. אלא שהדברים נאמרים רק ב"ראש", בرمת הנעלית של לימוד ופֿלפֿל, ולא "מורדיים" אותם לרמה המגושמת והנמוכה של הגוף, של ה"ידיים" והבל (שהוא) "חוורני" ככל שאר האברים מהם kali המשעה, רק שהוא פנימי וחיותם להם", תニア פרק טז). הדברים לא יורדים להלמי הרוגלים, שהיו מלאים וחדרים לגמרי בלחויות עם משיח", שזה היה כל הנושא סביבו מסתובבים כל החיים] – או אז עלל לבוא עמלק, חס ושלום.

מלך גם הוא יודיע את רבונו" – הוא לומד גלה וחסידות, הוא אפליו מתבונן ומתעמק באקלות ומתרפל בארכיות. הוא טוען גם לשיקות ל"דור השביעי" ועובד בלהט ב"מאמרים ולקוטי Shirotot של נשיא דורנו".

אלא שהוא בא להפריד בין התיאוריה ובין המציאות. בין התורה לבין הלב וה"ידיים". הוא טוען שלא כל מה שטוב ואמיתי ברמה התיאוריתית, טוב ואמיתי ברמה המעשית, בעולם-זהו הגשמי.

מלך הוא מלון "מלך את ראשו" – הוא מנסה "מלך" את הראש מן הגוף. הוא מחלק ולהפריד בין האמונה הפנימית של יהודי ושל חסיד ובין הנגתו בפועל בחוויי הרוגלים, ובמיוחד כשהוא מיצא החוצה ובאו ברגע עם הזולת. הוא מגיס לזרתו את כל המילימים הקדושים והאמיתיות שלמד, החל מ"כלים דתיקון" ו"אופן המתקבלה", ועד ל"אהבת ישראל" ו"אחדות של רפואיים". בכוונה התורה" שלו רוצה הוא, רחמנא-ילצלאן, להטיל ספקות ("מלך" בגימטריא "ספק") ולקורר ("אשר קרך בדרכ") את היהודי, שלא יתקדם לא חת בדרך הסלולה והכובשה, האחת והיחידה, המוביילה למtan-

במלחמה עם אויב כה מסוכן

אפשר לנצח אך ורק על-ידי

"בחר לנו אנשים", "אנשים"

משה", המקורשים למשה

ר宾ו, "גואל ראשון הוא גואל

אחרון". אולם בשעה שזקנים

כל-כך להדרכה והכוונה

והוראות ברורות ממשה

ר宾ו, דока איז נדמה כאיל

משה ר宾ו לא משתף. הוא

עליה ראש הגבעה", יחד עם

אהרן וחור ומטה האלקים,

את המלחמה למטה הוא

משאייר, כביבול, לאוותם

אנשי משה הנמצאים, כאילו

(ח"ז וח"ז), לבדם בשטח

ומוביל לחשוב על כלל הnimous, לטש עיניים
בר' בנימין, שכלו נסער ונרגש.

ר' בנימין הבהיר שעומד כאן אדם נסער ונרגש הלוטש בו עיניים ואני יכול להתייחס
מןנו. הוא פנה לר' זלמן ושאלו לרצונו.

"מה עשה לך עמלק, יותר מאשר לכל
יהודי, עד כדי שנאה כל כך عمוקה ותהומת
אליהם היכן קיבלת זאת?", החזיר לו בשאלת
במקום תשובה ישירה, ענה לו ר' בנימין:
"עט ללייאנגא".

כך נסע ר' זלמן ללייאנגא, והפך לאחד
הגדולים תלמידיו וחסידיו של רבינו הוזקן. הוא
למד לעובד את ה' בדרך חסידות חב"ד ולמד
גם כיצד למחות את עמלק. במיוחד בשבת
פרשת זוכה, היו וואים עד כמה השנה
לעמלק ממלאת את כל כלו, עד שתלמידיו
הנאמן, ר' הלל, התבטא עליו: שנאה זו לא
ראיתי מעולם..."

ידי זיכוכו ותיקונו ולא שבירתו.

הגוף, אמר לו ר' זלמן, אינו אלא כמו "זכוכית מגדלת", שעיל-ידו אפשר לראות אלקות. כמו זכוכית שחורה ומפוחית, שאמנם שחורה וחשוכה היא, אבל דוקא בעודה מביטים בשמש, כיון שהוא השמש מצד-עצמם הם חזק וمبתק, וכייד הסתכל בו זוקקים לאזכוכית – כך הגוף הגשמי, דוקא על-ידי העבודה בו ועל-ידו, זוככו ולתקנו ולא לשברו ולסגורו, אפשר להגע לעבודת הי' באמת ואפילו לבחינת ראייה באקלות. וכשם שדמות המשמש משתקפת באקלות – כך דוקא דרכו אונה ראייה מפוחחת" של הגוף, משתקפת האקלות.

מאז הפסיק ר' הלל לשנוא את גופו. הוא הכיר במעלתו של הגוף כאשר הוא מבורך ומצוך, והעליה גם את גופו בדרך העולה ביבת.

לימים, היה ר' הלל מספר ואומר: אמנים ר' זלמן לימד אותו שלא לשנוא את הגוף הגשמי, אבל את עמלק שנא ר' זלמן בשנהו אמיתי ומוחלטת. כשהיה שומע את קריית פרשת זכור, היה מתמלא שאהה כה עמוקה לאוותנו עמלק, עד שפניו היו משתנות ומאידימות מרוב שנהה.

ראיתי כבר הרבה אנשים ששונאים את הרע, אמר ר' הלל,ראייתי גם חסידים שונים את עמלק ורוצחים למחותו, אבל שנאה תהומת שכזו לעמלק, כמו שראיתו אצל ר' זלמן זעמיר – לא ראיתי מעולם...

ל התקרכו של ר' זלמן זעמיר
לרבינו הוזקן לא הייתה אלא על-ידי
אותה שנאה לעמלק. ומעשה שהיה
כך היה:

חסיד המפורסם ר' בנימין קלעצעקער,
גדולי תלמידיו וחסידיו של רבינו הוזקן,
נדמן פעע שבשבת פרשת זכור לעירו של ר'
זלמן זעמיר, שהיה אז למדן וגאון, אבל
רחוק למרי מחסידות. באותו עיר לא היה
בית-כנסת של חב"ד, ור' בנימין נאלץ
להתפלל בבית-הכנסת של הימנוגדים.
בדרכו, הוא התפלל בארכיות, אך הפסיק
והקשיב לקריית התורה. כשהשיגעו לפרשת
זכור, השתנה לפטע צבע פניו של ר' בנימין
והפכו לצבע אדום. הוא התמלא שנאה עזה
לאוותנו עמלק ורצון עז למחות את זכרו.

ר' זלמן היה יהודי שראה לא רק
מלמעלה, בשתיות. הוא הכיר בר' בנימין
של כלול, כל פנימיותו ועצמיותו, מלא שנאה
זהה לעמלק ותשואה עצומה למחות את זכרו
מתחת השמים. הדבר הרשים אותו מאוד,

אחריו את ה"זבונות" שאין להם "עצם", ואינם יכולים לעמוד איתנים על מקום, ולכן הם נשבחים ונגוררים אחרי מה יאמרו ומה יגידו. "הנחלים אחריך".

כדי לנצח את מלך (ה"יודע את רbone") מחליט משה רבינו "להרים את הידים מעל הראש" – בכך הוא מסמל שהוא אין הולך על-פי הראש והשלך, אלא דוקא להעצם באמונה פשוטה ולוחמת שלמעלה מן השכל. שכן השכל מצט- עצמו – אפילו שכלו של משה רבינו, תכילת החכמהDKDISHA – אין בכוחו לנצח את מלך (כך מסביר אדמור' האמצעי ב"שער האמונה"). רק כאשר הולכים באמונה פשוטה ולחוטה, בלי שום חשיבות ובליל שום חשיבות, גם לא כאלו שהם תכילת הקדשה – רק אז אפשר לנצח גם את מלך ולהתמודד למתן- תורה, לקבל פניו משיח צדקנו בפועל ממש, ותיקף ומיד ממש.

"אנשי משה", המנצח במלחמה זו, יודעים ברור שמשה רבינו הוא ורק הוא מנהל את המלחמה. הוא ורק הוא מנצח את המלחמה. הוא ורק הוא נמצא ממש כפשוטו ומוליך את כלנו ואת כל אחד ואחת מאננו בכל רגע ורגע ובכל פרט ופרט ממש. כシודיעים שהרבבי אווח בידו של כל אחד ואחת – קטון בכל שיחיה, וחסר של כל רגש וכוח בכל שיחיה – והולך עמו בכל צעד ושלל. כל אחד מאננו, כאשר הוא משליך את עצמו אל ה"מלחמה" מבלי התהשב עם כל מאומה, מוסר את עצמו לשמש רבינו לא שום חשיבות, לומד את תורהנו, ובפרט את ה"דבר מלכות", בהכרה ברורה שהרבבי אומר לנו **עכשו** שיחות אלו ונותן לנו **עכשו** הראות אלו. מפיז את בשורת הגאולה בדיוור, בכתב, בפרסום ובכל צורה אפשרית. חי כל הזמן בהרגשה ובהכרה ברורה, שאינה נתונה כלל לדין ולמשא ומתן, שיש רבינו שמנה את כל העניינים בעולם-זהה הגשמי, ועד שיוציא בשמחה ובריקוד (ובפרט בימי חדש אדר, כפי שנצטוינו, כמפורים) על כך שמשיח צדקנו מגע ברגע זה ממש (יחד עם אהבת ישראל **אמיתית** גם למי שאינו סובב כמוهو, ודוקא בגלל זה לעשות הכל לפועל עליו שיחיה גם הוא מי-אנשי משה").

יחד עם זה שהוא כאב וזעק עמוקolibo "עד מת" יימשך מצב בלתי נורמלי זה של "עליה ראש הגבעה" – רצונו לראות את מclinנו משיחינו גם בענייןبشر כפשוטו, לעניין כל, בתכילת הגilio ובפשטות ממש ותיקף ומיד ממש, בלי פשוטו.

יחי אדוננו מוריינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הוא טוען גם לשיקות ל"דור השביעי" וועסוק בלהט ב"מאמרם ולקוטי שיחות של בשיא דורנו". אלא שהוא בא להפריד בין התיאוריה ובין המעשה. בין התורה לבין הלב וה"ידים". הוא טוען שלא כל מה שטוב ואמת בrama התיאורית, טוב ואמת ברמה המעשית, בעולם-זהה

הגשמי

בשות דבר – גם לא בעובדה שלא הייתה זו דרכנו עד עתה, אנו לא רגילים להילחם ואניינו יודעים להילחם כראוי. הפעם אין ברירה. אם רוצחים אנו לילכת בדרכו של משה רבינו – חייבם להילחם באויב שעומד באמצע ומפריע ומנסה לעצור את כל השירה על-ידי ש"ז'ז'ב ב' כל הנחלים אחריך".

וזוקא ברגעים כל-כך קרייטיים, במלחמה עם אויב כה מסוכן, אותה אפשר לנצח אך ורק על-ידי "בחר לנו אנשים", "אנשי משה", המקיים והשיכרים כל כולם למגרי אך ורק למשה רבינו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון". בשעה שזוקרים כל-כך להדרכה והכוונה והוואות ברורות ממש רבינו, זוקא אז נדמה כאילו משה רבינו לא משתתק. הוא "עליה ראש הגבעה", יחד עם אהרן וחור ומטה האלוקים, ואת המלחמה למטה הוא משair, בביבל, לאותם "אנשי משה" הנמצאים, כאילו (חו"ו וחוו), בלבד בשיטה.

האמת היא, שבמלחמה זו יכול לנצח אך ורק משה רבינו כמי שמנhal את המלחמה. רק ידיו המתרומות או המורדות קבועות את גורל הקרב.

זו אכן האמת היחידה והמוחלת. אבל לעומד מן הצד, ואפילו למי שמשתתף במלחמה בפועל, נדמה כאילו משה רבינו או מן הצד, אלא עומד באמצעות הדרך. הוא עליה ראש הגבעה" והשair את חיליו בלבד בשיטה,>Showpoints להתקפותיו הבודדות אלוף הקרים והפסיקות – מלך, הסוחף של משה רבינו. או אז אי-אפשר להתחשב

תורה, לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש. אותו מלך יודע גם למי להיפצל. הוא יודע שישנם אליו הנמצאים "בתוך הען" – מלאים, חזורים ואופפים ב"ענני הכבוד" (של כבוד מלכותך" – ה"דבר מלכות", ואצלם אי-אפשר יהיה לפעול מואמה, גם עם כל ה"הוכחות" של מי שיודע את רbone).

אבל ישם ALSO שנפלטו מן הען – הנחלים אחריך", והגינו גם למצב של "आתת עירך ונגע" – עיפרדים מהגלוות, עיפורים מהפעולות להביא את משיח, שהרי כבר עברו כך וכך מושבות הגאולה ועדין נדמה שרואים את ההיפך, ועוד כדי מצב של "וילא ירא אלקים".

לאלו הנמצאים במצב זה פונה מלך עם כל עצמותו, כולל העצמה התורנית, ומנסה לחבל באמונות הלוחות ובידיעות הברורה כי אכן צודדים אנו ממש לקראת התגלות מכלנו משיחינו שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה.

ל הפסוק "כי יד על כס י-ה", אומר רשיי: "ನשׁבע הקב"ה שאין שמו של מלך".

"אין השם שלם" – משום שלמלך מנסה להפריד וילמלך" בין ה"י-ה" – המוחין, חכמה ובינה, לבין ה"ו-ה" – בגימטריא י"א, ובכל אופן להשair את הדברים בתיאוריה ולא להוריד אותם למשעה בפועל.

גם ה"הכטא", כסא המלכות של הקב"ה ושל מלך המשיח אינו שלם עד שימחה זרו של מלך, שכן עמלך רוצה לכשות ("כס") על כסא המלוכה של מלך המשיח, ולהשair אותו רק "רב" ולא "מלך".

במלחמות קודומות נצטוינו לא להילחם חיונית. נאמר לנו "ה' ילחם לכם ואתם תחרישו". ידעו שכחנו הוא לא במלחמות אלא בקיום ציווי ה' ומשה רבינו והליך קדימה בהיצמדות להוראותיו הבודדות. לא טבעית למצב בשיטה. ידעו שתפקידנו הוא להפיץ אור וחום מסביב, ואם יש צורך במלחמות – יילחם ה' בעבורנו. הילכנו בתמימות אחרי משה רבינו ולא התחשבנו כלל אם זה מוצא חן בענייני מישחו או לא.

אך לפטע הכל משתנה. הפעם צריך ליטול כל-נזק ביד ולהילחם בנסיבות כפשותו. הפעם, האויב איןנו מאיים מארח או מן הצד, אלא עומד באמצעות הדרך. הוא מפריע לנו לילכת קדימה למתן- תורה, הוא מעכ卜 את ההליכה לפי הוראותיו הבודדות של משה רבינו. או אז אי-אפשר להתחשב

כשהוא אמר לך שהוא לא חייב לך כלום, וגם לנמה ההוא שכמעט עשה אתנו תאונה כשנסענו לירושלים...

לפעמים אני כל כך מבולבל שאני... איך אומרים?... קצת נבוך. אני לא יודע מה לעשות. למשל, בשבת. כל שבת המלמד עושה מבחןשמי שלימד עם אבא שלו בשבת יקבל נקודות, ואחר כך יש מצטיינים והוא חלק פרסים, והכל.

אז בליל שבת לשני רוצה ללמוד אתך בין מנחה לעריב בבית הכנסת, אתה אומר לי לא עכשו, שאתה עוסוק וכשאני מבקש עוד פעם, אתה אומר לי עני נודניק ושותלמוד איתני מורה. אז אני מתישב לידך ואתה מדבר עם חברים שלך על מכוניות. אתה מספר כל מיני סיפורים על מהירות וקמץ. אני לא כל כך מבין מה זה, אבל לפחות אני יודע שהקרייזלר של אביכך נתקעת כל שבוע ושאתה ימת' לknotted את ההונדה סייוויק החדש ואתה מקופה שהבנק יאשר לך. האמת, אני קצת מבולבל כי המלמד אמר שאסור לדבר על מכוניות בשבת, אז?????

גם בתפילה אתה יושב בסוף הבית כניסה ומדובר עם החברים שלך וכל האנשים עושים לכםSSH... וכשאני מדבר במאצע התפילה בחידור או תמיד המלמד צועק עלי.

ולחרת שבת כשרצתי ללמידה אתך אחרי התפילה, אמרת שעכשיו התועדות, אז התישבתי לידך בשמחה, כי זכרתך אין שהמלמד סייר על התועדויות של החסידים. גם הסתכלתי עלייך בהערכתה כשבישת קידוש על 'משקה', אבל אחר כך לא הבנתי, כי היו המון צעקות ור' נוחם הגבאי עז עלייך שאתה לא נותן הרבה לדבר וגם אתה צעקת על כלום. גם קצת עסתה על המלמד, בגלש שכאמרתו בכתבה את מה שאמרת בתועדות, אז הוא לוקח אותה למנהלה ומהנהל אמר לי שאם אומר זאת שוב אז הוא ישים לי פלפל בפה...

רק חבל שבסוף אנחנו אף פעם לא לומדים יחד כי אתה אף פעם לא יכול, אחר כך אתה נרדם ואנחנו לא מצליחים ללמידה. ולא פר, כי כל הילדים מביאים פתקים חז' ממען, ואחר כך אמא שואלת אותך למה אני לא מצטיין...

וגם פעמיים אתה איז זוכר שאתה ודוד מנחם דיברטם על המלמד שלי לי. אמרתך שהוא 'dos מצומצם' (אולי פעם תסביר לי מה הפירוש). שהוא הולך ברחוב, קורא 'דבר מלכות' וממעט נתקע בעמודים והוא תמיד מתבלבל ואומר 'ייןטרוקום' במקומות יאנטראנט. אבא, אולי תסביר לי למה כל כך בעשת עלי כשהמנהלה התקשר והודיע לך שzechktai על המלמד ליד כל הכתה, בסך הכל אמרתך לילדים את מה שישפרת לדוד מנחם?...

אני היתי כל כך גאה שהמלמד סייר בכתה לכל הילדים

אבא, אבוי מבין שמאוד העסית על כל מה שאמרתי, ובגלל זה לא למדתי את המילים האלו בחידור. לא זכר, אבל זה בזוק מה שאמרת לאיש הזה מהמשלוחים לא איש השעה

אבא, למה???

ר' שניאור זלמן חביב, מחנך

אבא יקר, אולי זה קצת מוזר שאני כותב אליך מכתב. הרי אני רואה אותך כל יום, אבל יש לי כל כך הרבה דברים לומר לך ואני לא מעז. אז החלטתי לכתוב לך.

שמעתי אותך מדבר עם דוד שמוליק ודוד מנחם בשבע שuber. אתה אמרת שקשה לך לגדל אותך, שיש הרבה פיתויים ברחוב ואי אפשר למנוע מאתנו להיחשף לאוירה הזה של האינטראנס וכל הדברים האלה... דוד שמוליק הסכים אתך ואני שאחננו דור חוץ ושאנחנו עושים דברים שאתם בחיים לא היו מזמן עושים ודוד מנחם אמר שהוא לא מסתדר עם יוסי שלו (בן דוד שלי).

אבא יקר שלי, אתה לא יודע עד כמה אני אוהב, מכבד ומעריך אותך. אני כל כך גאה בך, אני כל כך שמח שאתה האבא שלי ואתה האדם הכי טוב, הכי חזק והכי חכם בעולם. אתה אולי לא שם לב כל כך, אבל אני כל הזמן מנסה להיות כמוך, לדבר כמוך, ללבת כמוך, ואפיו הצלחתך לעשות את החתימה שלי כמו החתימה שלך.

אבל אבא יקר שלי, לפחות אני קצת מבולבל. ואחרי ששמעתי את השיחה שלך עם דוד שמוליק ודוד מנחם (בלי ששמטת לב) נהיתי עוד יותר מבולבל. האמת, שכבר מזמן רציתך לדבר אתך על זה, אבל לא העזתי. אז החלטתי לכתוב לך מכתב, אם תרצה תענה לי, ואם לא, אז... לא יודע...

אבא, הרגשתי שאולי זה הקשור למה שקרה בשבע שuber, ככלא נתת לי לצאת לשחק באופניים עם שלומי לפני שסיימתי שיעורי בית. אני הבטחתי לך שאסיים אותם אחר כך (ובאמת התכוונתי לכך) אבל אתה לא האמתת לי. נראה התרגזתי ואולי דברתני אכן לא יפה. אתה עשת עלי, תפסת אותי חזק ביד, נתת לי סטרה והשורת אוטו בוכה בחדר. אחר כך שמעתי אותך מספר לא מאה מה שקרה, אמרת לה שאתה לאאמין אייזה מילימ השוואתי מופה שלוי, אמרת שיש לי פה לא נקי ושיש בחידור לדדים שמכנים ליטוטיות בראש.

אבא, אני מבין שמאוד העסית על כל מה שאמרתי, ובגלל זה אני כל כך מבולבל. לא למדתי את המילים האלו בחידור. אתה לא זכר, אבל זה בזוק מה שאמרת לאיש הזה מה旄שלוחים

אתם במחלה של שמחה?!... מה לנו כי נותר את משפחتنا להתמודד עם מצוות יום הפורים בלבד, ותחת טעודה ברוב שמחה והודיה, נבלוט בחופזה סנדוויצים לקרהת שקיעה, וכל זאת כדי להעניק משלוחי מנוט לכל מסית פורע ופוצע?...

מה לנו כי נעניק ממרצנו, נזעב את ביתינו, נתפרק בעפר בסיסי ומוצבי הארץ ונחלה למפניהם אלה סופגניות בחונכה?...

למה במקום לבנות בחג בחיק משפחتنا האהובה, אנו טורחים להיטלטל בסוכה ניידת תחת שימוש קופחת, וכל זאת כדי להביא את מצוות

אם הוא מצווה לקום למחרת היום, להתעלם מכל הקורות עמו, עם משפחתו, עם ארצנו, עם עמו, ולהביח בשמחה לאוותן חילוף? לחלק במאור פנים לאוותן יס"מ"בניך משלוח מבנות? להעניק לאוותן מג"בניך סופגניות? לברך עם אותו פרש על ארבעת המינים?

ה חג לכל עוקר ומגרש?... מה לנו כי נרכוש מכיסנו ונקדיש מזמננו כדי להעניק מצוות שומרות בנין ואربعת המינים בתשרי לכל איש ציבור בכיר או זוטר שידו הייתה במעלה?...

והרי אחד מער שניות ממשפחה; אחר מפלוגה שניים מגדור, שלא השתפפו, אם במישרין אם בעקיפין, בעולות הגירוש העקירה ההרס והחרבן.

МОבן כי רגשות והrhoורים אלה שצפים ועלים אצל רובינו במידה כזו או אחרת, הם רגשות טבעיות ומובנים – אך האם علينا להתחשב בהם או שמא לחדלון להתעלם מהתפקידים הללו? ואם נזכיר את השאלה – האם אדם שעקרותו מביתו בחוסר חמלה, או שפתחו את ראשו באלה מותוך אכזריות ובכוונה תחיליה, האם הוא מצווה לקיים למחרת היום, להתעלם מכל הקורות עמו, עם משפחתו, עם ארצנו, עם עמו, ולהניח בשמחה לאוותן חילוף? לחלק במאור פנים לאוותן יס"מ"בניך משלוח מונת? להעניק לאוותן מג"בניך סופגניות? לברך עם אותו פרש על ארבעת המינים? לכבד את אותו איש ציבור בהדלקת חנוכייה מרכזית, למרות שמייו יצאה הפקודה, ידו חתמה על הצע, מאותו יצא העיריה המכלה, ומתחמו בעקיפין נשף הדס?...

מ בין כל המבצעים הגדולים של הרבי, ישנו שניים שאיןיים שעומדים רק לכשomezם, אלא אף מלאוים כל מבצע ומבצע באשר הוא – ואלו הם מבצע "אהבת ישראל", ו מבצע "גאולה ומשיח". שהרי בין אם נשפי על אחרים להניח תפילין, לקבוע מזוזה, להדליך נרות שבת, ליתן צדקה וכדומה, הרי בכלל אלו יש גם אהבת ישראל, וגם קירוב הגולה.

כבר אמרו חכמים זיל כי הנسبות שהביאו לגלות, דוקא הפסים יגרום ליזוז הגולה. ואם שנות חינוך הייתה אחת הנسبות שהביאו לחורבן, הרי שאהבת חינוך תגרום לבניין.

מהי אותה אהבת חינוך אליה נתקונו חכמים זיל? לבטח אין

שסביר הוא חסיד בעל מסירות نفس. האמת, שקצת התביביתי כשהוא סיפר שסביר שסביר עשה מבצעים גם באוטובוס, נזכרתי שאתה ועוד שمولיך תמיד צוחקים שסביר מחק' ישיחות שבוע ישנים' באוטובוס. אבל שמחתי שהמלמד חשב שהוא רק עשה 'מבצעים'....

פעם, שנשענו לטיעול בסוכות אז אכלנו ארטיקים בקיוסק של התחנת דלק אפילו שלא היה סוכה, ואתה בעצם אמרת לי בתחילת החג שאתה מקיידים לאכול הכל בסוכה. ווגם פעם נשענו לטיעול והיית רעב אז עצרנו בדרך וקנית לי משה לאכול עט הכלש של הרבענות, אז אמרת שה' פרווה' וזה לא נורא, אז למהeskניתי מסתיקים עוגלים בקיוסק של מומי זורת לי אוטום...? ואני רוצה לומר לך גם משה שתגיד לו דוד מנחם (אבל בשום אופן אל תללה שאני אמרתני לך) שישוי בן דוד שלו קנה נiptת עור, אז שאלתי אותו למה הוא לא לובש כיפה כמו של אבא שלו? הוא אמר לי: "יאז מה? גם אבא שלי לא הולך כמו סבא!!"

אבא יקר שלי, כתבתי לך כבר הרבה (אני לא ריגל לכתוב כל כך הרבה, חוץ מעונשים...) אני רק בן עשר ואני כל כך מבולבל, יש לי כל כך הרבה שאלות, אני לא יודע, אולי זה בכלל לא יפה שאני כותב את המכתב הזה? אולי זה חלק מהחוצפה שדוד שמוליך אמר...?

מצד שני אתם כל הזמן אומרים לי שאחנו משפחה של חסידיים בעלי מסירות نفس, ובגלל זה אני צריך להקשיב למה שהמלמד אומר ולשנות הכל. אבל לפחותים אני לא יודע מה לעשות.

אבא, בבקשה, תעזר לי.

אהוב אותך מאוד
מענדז'

•

בשוליו המכתב הנקב הזה, שלא היה, אלא ממש היה: הילדים שלנו הם הראי של עצמנו. רגע לפני שהחיים יגמרו לנו להתhapeך בMITTEDה ולשאול את עצמנו 'איפה טעינו', אולי כדי שיעצו ונבדוק لأن אנחנו מוביילים את הדור הצעיר שלנו? מה אנחנו משורדים להם? והאם יש התאמה בין מה שאחנו מלמדים למה שאחנו משורדים?

בכל מקרה, לדעתו כל אחד מאנ"ש יוכל לקחת לפחות כמלוא נימה מההאמר לתשומת ליבו ויגרום לנו לתפוס את עצמנו בחינתין "זההיב לב אבות". ואם מישחו יחליט לששתנות במשהו, והיה זה שכרכנו. וכבר אמר ר' מענדל ע"ה "חפש בדקות – תמצא בגשות"

יש בנו אהבה והוא תנצחים!

ר' יוסף יצחק סוסיא, אילית

בעקבות הגירוש וההעירה מגוש קטיף ת"ו, ולאחר מאורעות עמו והזועות שהתרחשו שם, כשהזועע המבצע בברוטליות – ובאלימות חסרת תקדים היא הזרוע הצבאית מושטרתית – בודאי רבים מאננו, ובפרט מבין אלו שהוו את הטראומה באופן ממשי, תהmis בלבם: איך נקדים מזמננו בפורים הקרוב, נכתת גולנו במחנות, בבסיסים, בתהנות המשטרתית ובמפקדות, וניצע למגרשים וחבריהם להניח תפילין, משלוחי מנות מתוקים, ולצאת

لتנקם, בטרם המעשים הנוראים יצללו אל תהומות הנשיה והשכח – הzdמנות לאהבת חיים בשיא השלים. דזוקא עכשו יותר מתמיד, חובה קדשה מוטלת עליינו לצאת למכבושים הקדושים של הרבי במשנה מרץ וברוב עוז ותעצומות ובוקר באהבה ובשמחה רבה ועוצמה... לא, אין כאן לא מחלוקת, לא סליחה ולא כפורה, אבל יש כאן אהבת חיים אמיתית וטהורה. אהבה הסוללת דרך בטוחה לנגולה האמיתית והשלימה,ומי יודע, אולי בגודלה וב עצמותה, היא זו שתכريع את העולם לכף זכות. זו השעה להתייצב ולהירשם לפעילות פורים בקרב כוחות הביטחון, ובכלל.

"צפוף" אחד גדול!!

ר' צבי ונטורה, רמת גן

סיפור המשפיע בעל מסירות-נפש הרה"ח מנחם מענדל ע"ה פוטרפס:

אחד מחסידיו של הרבי "צמץ-צדק" היה סוחר בתובה. מידיו שניה היה מביא לפריצים, בעלי-השדות, עשרות ואף מאות עגלות חיטה והם היו נווגנים לו את שכרו.

כדי שיכל לרכוש את הסחרורה בזמן (שהרי אייחור-קל ממשמעתו איבוד כל הרוח) היו הסוחרים משלשים בידו מראש שליש מהסוכום בכדי שיוכל להספק לזרוע את השdotות במועד.

פעם בשנה היה החסיד נושא יחד עם מנהל העסקים שלו ונוגש עם הפריצים ולאחר שתיית משקה הפונזי "המסורתי" (קוקטייל של סוגים שונים של יין"ש מתוק) הוא היה נווגן להם את הסחרורה והם היו משלימים לו שכרו בטבע ותקילין.

באחת הפעמים שכח החסיד לקחת עמו למפגש עגלת מלאה חיטים השיכית לפרץ גדול. החסיד נבהל שכן בזו היה תלויים כל עסקיו. ה"נפילה" הייתה נראה חייו בלתי נמנעת ומצבר-רווח בשעת-הנסעה ירד פלאים.

לפתע רואה מנהל העסקים (שכאמור, נלווה אל החסיד בנסיעתו) שהחסיד מזדקף, פניו משולבות והוא ממולב בשפטיו: "כשבשלו זאת היטיב ויסופו כך וכך טוכר, כך וכך מיצ פירות, כך וכך חומר טעם וריח – יהיה לך טעם יוציא מן הכלל".

המנהל חש שפיטוט נסתתרה בינו לביןו של מעבידו החסיד בגל הצרה שתקפה אותו, ולכן מדבר עט על אףן הכתנת הפונזי. לכן, כאשר הגיעו לפונדק, ביקש המנהל מבעל הפונדק שיכין לחסיד את הפונזי כפי שהוא מבקש, מפני שאחרת יתרף דעתו של החסיד לגמר, כך אכן נעשה.

כאשಗינו הפריצים, החלו מנהיגים בשתיית הפונזי שהכנין להם היהודי. הפריצים שכל-כך התלהבו מן הפונזי", ביקשו ושטו עוד ועוד, עד שהשתכרו ונרדמו.

בינתיים ירד גשם סופח בחוץ וכל העגלות עם ה"סחרורה" נרטבו ויידדו לטמיון. כשהתעוררו מSchedulerם, אמרו לו הפריצים כי מכיוון שאין הוא אשם ב"תקללה" שאירעה, הם ישלמו לו גם נשנה את כל שכרו למורות שהסחרורה נרקבה בגשם.

מנהל-העסקים שהוא עד לכל המתறש, לא יכול היה להסתיר את התפעלותו מכך שהחסיד נושא באופן פלאי. כשהשאלו לפרש הדבר, סיפר החסיד כי במקרה בנסיבות האחרונה ב"יחידות" אצל

זה מזוכים לשם, אך האם זו קבלת על גרידא, או שמא אהבה הבאה מתוך ידיעה הבנה והתבוננות? אהבת חיים על פי הגדרתה המילילית, היא אהבה ללא תמורה, נתינה ללא רצון בקבלת חסד של אמת. אך זהה הדרגה הנוחותה באהבת חיים.

אהבה נעלית יותר, היא אותה אהבה שאפינה את אשות ובו מאור שהתפללה שיתומו חטא שכניה שהציקו לה, ולא עטרה למיitem כבעה.

אהבה גדולה אף מזו, היא אהבת ישראל של רבינו זושא מאניפול שהתפלל בסיפור הדיעו לפני ההורא שלא יזיך לייהודי שהכחחו מכות נמרצות ופגע בו קשות לאחר שחשד בו בחשד שווה.

עוד דרגות וצורות רבות ומגוונות נוספות יש לה לאהבת חיים, אך לבתו אהבת ישראל בדורותה הגבוהה והנעלית ביתור, מתבצע דזוקא השנה במכבושים הקודש של הרבי מה"מ, כשהכל אחד מתנו עשה ויתרums בהם את חלקו. מכבושים שהיו זכרים טהורים ונקיים באמת ובתמים מכל פניה אישית וחפים מכל שיקול זה. שהרי לא רק שנטיתנו הטבעית תהא להימנע מכל מעם ומשכמותם, הרי הם עצם אינם חפצים ומעריכים תמיד את הטובה הרוחנית שנעשית עם, עד שלעתים אלו הם אלה שצריכים להלחם ולהתחנן כמהורים על הפתחים כדי להיכנס לתחומים ולפעול עם, וכל זאת לאחר מסכת מכשולים ומניעות שניצבים לפנינו. והרי כל בר דעת מבין כי אין אבסורד גדול מזה!...

דזוקא השנה, יותר מתמיד, עד כמה שהדבר קשה ועמיק מסעיר ומחניק, נאלץ את עצמנו לחץ אליהם ולהאייר פנים, נזיל דמעה ונניח להם תפילון, זדינו תרעוד ונחلك להם משלחי מנות, לבנו יבכה ונקריא לפניים את המגילה, נפשנו תדווה ונரוך עם...

לא, זה לא רק בಗל קבלת על, זה לא רק כיוון שישו כל סוף אחים אנחנו ואב אחד לכולנו, זה לא רק בכדי שהמאור שבם יחויר לモוטב,

זה לא רק בಗל שגם הם חלק מהתוכנית הכוללת לעשיית דירה לו יתרוך בתחthonים

– זה הכל יחד אבל גם, ובוקר, כי יש לנו אהבת חיים ודווקא היא תנצח את חשת הגלוות...

דזוקא השנה, יותר מתמיד, נתגלה לידינו זכות והzmanות חד פעמיות –ומי יודע אם תשוב מעין זאת, והלוואי ולא תשוב בנסיבות אלה – שיש לחוטפה בנפש חפצה בשתי ידיים, וכל זאת עוד בטרם תתעמעם בקרבנו התחרוצה הקשה, בטרם יפוג כابנו, בטרם דמעתנו תיבש ותיספג, בטרם הלמות לבנו מצער ישבו

ברירות, ואם בעניינים כלל-ארצאים. אבל זה הזמן, חדשادر, קיבל החלטה שלא נותנים ליצר-הרע לנצח אותנו ולהפיל אותנו בעקבות, גם אם בלבנו מר כלענה, נטגר בכל-זאת ונשכח.

שבועיים אחרי כי תמוז תשנ"ד, התוועד ר' מענדל בcpf חב"ד, ולמרות שעינויו זלוג דמעות, וכמעט לא דבר מאומה, אבל משפט אחד חזר ו אמר שוב ושוב: "וואא, היצר הרע, רוחה שניפול לייאוש ולמורה שחורה — לא ולא ! בשום אופן לא נניח לו!! א פיר אוף דיר יצר-הרע!! זאגט א ניגונ, א פרילעכערן ניגונ!! פרילעכערן פרילעכערן!!" (מצפפים עלייך יצר-הרע!! אמרו ניגונ!! ניגונ!! יוטר שמח! יוטר שמח! יותר שמח!).

הדרך היחידה והבדוקה לצאת מכל הצרות בכלל, ומוצרת הגלות האיומה בפרט, היא רק באמצעות השמחה. השמחה היא בטוי ברור לאמונהינו המוראלית בדברי הרבי מלך-המשיח שליטיא, שככל אשר אמר וניבא בדבר האולה והתגלותו מלך המשיח לעניין כל — כן ייקום וכן יהיה! יהודי, ובפרט חסיד, "לא יקרע ולא ישתחוו" בפני היצר-הרע, אלא יגבר את השמחה עד הגאולה האמיתית והשלימה עכשו ממאש נאו. ועד בכלל.

**מדור 'הגינים' פתוח בשמחה לכל
הקוראים להביע בו את דעתיהם.
ניתן לשולח בדואר, בפקס או באינטרנט**

הרבי ה"צמח-צדק", אמר לו הרב בסיומה של ה"יחידות" במפתיע: "כי בשמחה תצאו" — בשמחה יוצאים מכל החירות! שהרב אמר את דבריו לא הבנתי למה ירמזון מלוטוי, אבל כאמור, כשuczرتה בתקלה האiomה, הבנתי שכן הזמן לקיים את הוראת הרבי. אולם איך אהיה בשמחה כאשר כל עסקיי נמצאים בסכנת אבדוני היה לי קשה לפעול על עצמי להיות בשמחה. החלטתי אפוא להכין פונץ' כזו שיגביר אצלי את השמחה ביותר שأت. ככל זה פעל בדרך הטבע להיות הכללי לברכה של הרבי שנמצא מכל הוצאות..."

• • •
לא תמיד קל לפעול על עצמנו להיות בשמחה. קשה הדבר שבעתים כששומעים כל הזמן על מרעין-בישין, אם בפרנסה, אם בעקבות

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?
צלצל ישירות: 052-394007-070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

לכל ילד וילדה אותן בספר התורה של ילדי ישראל

אות אות קומט משיח

ספר התורה של ילדים ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד 72915 | 03-9607358 | www.kidstorah.org

Keter
Van Service
Reasonable Prices

718-753-4054

JFK \$29
LGA
NEWARK
קהדי לה-גרדייה
נוארק \$60+
Airport pickup
אפשרות איסוף משדה התעופה

כתר
שירותי מסענות
במחירים מודלים

כסא דנחמתא

משתתפים אנו בצערו ובכابו הרב של האי גברא רבא ויקירא מרא דאטרא דקהילתנו ורב"ד דמונטראיאל, ז肯 רבני ליבאואויטש, משלוחיכ"ק אדמור"ר הריני"ץ לעירנו, מקשר ומסור לכל ענייני ומציעיכ"ק אדמור"ר מה"מ

הרה"ג הרה"ת הרה"ח הרב **יצחק הענדל** הכהן שליט"א

בהליך ממנו זוגתו החסודה שוכתה לחנק ולראות בניים ובניינו עוסקים בשליחות הרבי במרחבי תבל

הרבענית מרת **שיינא חוה** ע"ה

וכן תנחומיינו שלוחה בזאת לבנייהם שלוחים

הרה"ת ר' שניואר זלמן אליהו שי', מנהל מוסדות אוור מנחים בصفת עיה"ק והרה"ת ר' ישראלי יוסף שי' מד"א קהילת חב"ד במגדל העמק ובנותיהם מרת שרה לאה פלוטקין, מרת חייה דבורה לעווייטאנסקי, מרת צביה מרים גורארי, מרת רבקה כהן, מרת מלכה ווילנסקי, מרת שטערנא בעראקוואויטש תחינה

המקום ייחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים וזכותם עבדותכם בקדוש אך טוב וחסד
ימצאים תמיד כל הימים בטוב הנראה והנגלה בגשמיות ויאיריך ימים על מלכתו לתוך
הגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות כ"ק אדמור"ר מה"מ תיקף ומיד ממ"ש

בשם הקהילה, הגבאים

צערו אגודת חב"ד – מונטראיאל

אגרת תנחומיין

בצער ובכаб משותפים אנו באבלו וייגנו הקודר של האי גברא רבא ויקירא מרא דאטרא ורב"ד דמונטראיאל ז肯 רבני ליבאואויטש, משלוחיכ"ק אדמור"ר הריני"ץ, מקשר ומסור לכל ענייני ומציעיכ"ק אדמור"ר מה"מ

הרה"ג הרה"ת הרה"ח הרב **יצחק הענדל** הכהן שליט"א

על פטירת זוגתו מנכ"ת הרבענית מרת **שיינא חוה** ע"ה

שזכתה לחנק ולראות בניים ובניינו עוסקים בשליחות המלך בקצוווי תבל

וכן תנחומיינו שלוחה בזאת לבני הדגולים שלוחי הרבי באה"ק ת"ו

הרה"ת ר' שניואר זלמן אליהו שי', מנהל מוסדות אוור מנחים בصفת עיה"ק

הרה"ת ר' ישראלי יוסף שי' מד"א קהילת חב"ד במגדל העמק

ולבנוטיו וחתנייו וכל המשפחה הנכבדה שייחיו

יתן ה' ומכאן ולהבא אך טוב וחסד ימצאים תמיד כל הימים בטוב הנראה והנגלה בנשמיות והמקום ייחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ויאיריך ימים על מלכתו לתוך הגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות כ"ק אדמור"ר מה"מ

בשם ועד הנהלה, צוות השולחים, בתי חב"ד וכל הסניפים

הרב שלום דובער מאצקין, מנהל

חתונות חב"דיות בנימוח 'של פעם'

בחתונות שהתקיימו לפני יובל שנים ויותר, למרות התקופות הקשות של המהפכה הקומוניסטית, מלחמת העולם, מחנות הפליטים ותקופת הצנע – ידעו חסידים להתעלות מעל קשי היום-יום, ולשטווח באמת. השמחה פרצה גדרות. חסידים לא המתינו להזמנה כדי להשתתף בחתונה. מי שהרגיש קרוב – וכולם הרגישו כך – התיצב. פizz ושמחה. לעיתים היו יושבים בסעודה ולאחריה להתוועדות חסידים שנמשכה אל תוך הלילה. התוועדות זו התקיימה מתחור שמחה, ניגונים, ריקודים ורבה 'לחדים' • סקירה של חתונות חב"דיות במתיקות ובחരיפות כפי שהיא בדור הקודם – מוגש לרגל חדש השמחה, חדש אדר

ציור: ר' זלמן קלינמן ע"ה

מאט: שניואר זלמן ברגר

שבאתי לבית הכנסת מרינה רושיצ'א להתפלל, אמר לי דודי ר' זושא פז: "היום, נבוא אליך לביתך לעורך שבברכות! אמרתני לך: יוד אבל עשרה משתפים?!" המצב כבר היה מתווך ביוטר, אך הוא השיבני: "זואם יהיו אחד-עשרה?..."

"ביתי היה מוחך בעשרים דקות הליכה מהתחנה החשמלית. לפנות ערב, כשהראיתי שאנ"ש אכן מגיעים מהחשמלית, נכסתי מיד לחנות לknות משקה, והנה אנ"ש מגיעים וbai'im! הרוי זה י"ב تمוז, והיכן להתוועד אין – מפני הפחד – וכל אחד מאנ"ש שהיה נכנס לבית הכנסת, והיה שואל היכן מתוועדים הימים, היה דודי ר' זושא שולח אותן אליו, מפני שבאמ חס ושלום י'בקורי, הלא יש אמתלא – הרי זו שמחת חתן וכלה.

"וונה הגיעו הרה"ח ר' ניסן נמנוב,

מה"שניאורסאונים" שיש לפקווח עליו עין, וזה במקורה הטוב.

זה היה מקרה באחד מחקירותיה של מorth שרה ופופרט ע"ה, שנאסרה על לאowell בכפה. באחת החקירות הוצגו בפניה תמונות של חסידים שונים שהכירה, והיא עמדה על דעתה שאינם מוכרים לה כלל. עם שאלת החקיפות "מי הרוב שקידש אתכם תחת החופה?"

שרה השיבה בפקחות ובתבונה רבה:

"כיצד אדע לפי מנהגנו פני הכללה מכוסות

בשעת החופה..."

אף על פי כן, הסנה לא הפחידה את החסידים שידעו כי שמחה של חסיד אחר הריהי כשמחה של בן משפחה קרוב יותר.

עתים חתונות אלו

היו מסווה לשמחה

פנימית יותר שלא

יכולת הייתה

לקבל ביטוי

חיצוני, בשל

התנאים הקשים.

כך היה כאשר

החסיד הרוב מרדכי

שוסטרמן ע"ה נשא

לאישה את זוגתו העניא
חASA ביום ט' בתמוז תש"ש.

באחדימי השבע ברכות חל חתונה

הగולה י"ב تمוז, וזו הייתה

הздמנויות נאותה להפגש,

להתוועד, לרוקד ולשםוחה.

חסידים רק חיפשו את הסיבה.

וכך תיאר החתן את המאורע

ההוא שנחרת בנפשו כל חייו:

"הקבלת פנים והחופה היו

בבית הכנסת [חבד"ד] מרינה

רוזיצ'א. אנ"ש שבמרינה

רוזיצ'א השתתפו בחתונתה,

ביניהם הרב ר' יעקב גוראריה

מראמען, הרה"ח ר' שמריהו

באוטומער (שווונקין) שברח

מלנינגרד ועוד. סעודת החתונה

הייתה בבית אחד מתושבי מרינה

רוזיצ'א שהייתה לו חדר גדול (לפי

ערץ). הזמן לא נשלחו וגם תמונות

לא צולמו.

"היות שי"ב تمוז – חתונה

של אדמור"ר נ"ע – חל בשבעת ימי

המשטה, הנה בבוקרו של י"ב تمוז

"מזל טוב!"

"מזל טוב!"

לחיצת ידיים חמימה, מעטפה שנטהבת או מתנה שלושה שבועות מיד ליד, וסעודה מצויה הגונה בעלת שלוש מנוט מרכזיות, לא כולל תוספות וקינוח פלוטס קפה. התומות מנגנת והבעל בתים עושים אי-algo סיבובי ריקוד. הם יצאו ידי חובטים בעצם בואם ובניתה המתנה. עוד זמן קצר ידברו על "האויריה" ועל טענן של המנות והקייטרינג שdag לצד הגשמי של החתונה.

יש בתיאור זה אולי מושם חידוד למצב של החתונות בימינו, גם אלו של אנ"ש, אך גם יש בה יותר מקורתם של אמרת. זה הסגנון של ימינו. במידה רבה נעלמה הלחולות הפנימית-חסידית יוקדת שהייתה פעם.

עבור המשתתפים בחתונה בת ימינו, השמחה בחתונה נקבעת לפי רחבות הריקודים באולם, מספר הכלים בתצורות, וכמוון – הזומר... רבים מאיינו תקשו לתאר חתונה שמחה ללא כל הסמנה היללו, שלמרות חшибותם, אינם אלא סמניניס חייזניים.

ראו איפוא לחזור קצת אחורה, לא הרבה, קצת יותר מיובל שנים, אל התקופות הקשות של המהפכה הקומוניסטית, מלחמת העולם השני, מוניות הפליטים וימי הצנע – ולהציג אל החתונות של הדור הקודם.

באותם זמנים קשים, רוב החתונות לא נערכו באולם, תזמורת לא הייתה, וכל אחד מהמשתתפים היה רקן וזרם... אבל למרות זאת, השמחה פרצה גדורות. חסידים לא המתו כדי להשתתף בחתונה. מי שהרגיש קרוב – וכולם הרישיו כך – התיעצב. פיז ושם. לעיתים היו ישבים בסעודה ולאחריה להתוועדות חסידים שנמשכה אל תוך הלילה. התקימות זו והרבה ילחיזים.

לרגל חדש אדר – עליו אמרו חז"ל "רבים בשמחה", מביא בית משיח הצעה לחתונות חב"דיות עם הניחוחות המתווקים והחריפים כפי שהיו בדור הקודם.

חתונות לא מעטות התקיימו ברוסיה בעיצומים של ימי האופל והרדיפות, כאשר טקס דתי היה אסור ומסוכן, וכל מי שהשתתף בו היה נensus מייד ליכונות, של אנשי הרשע ומקוטלג כאחד

לערוך חיפוש על גופו. בעבר רגע גילה השוטר נדחים עשר ליפוישות חממות טריות... אבא התהנו בפניו שלא חירם את הליפוישות כיון שהיומ הוא מתחנן, וזה כל היכבוד שיגוש למוזנים. בדרך נס האמין לו השוטר, ריחם עליו ושהררו לדרכו...

"בשענות החתונה הדליק הסבא ר' חיים אלעזר, נר של חנוכה, עליו בירך בקהל רם להדריך נר חנוכה. לא היה זה הלילה הראשון של חנוכה, אלים בשל המחסור החמור בנרות ובشمונ, רק בקושי הצליח להציג נר אחד..."

אל החתונה הגיעו אורחים רבים מפליטי המלחמה שהבו בעיר. למרות שהאוכל היה במצבם, ולמרות הימים הקשים והטרופים, השטדלו כולם לשמהו ולרכוד בשמחה עמוקה שנבעה מתוך הלב. הרוקדים נשכו בשמץ כל הלילה, אף על פי שרובם אפילו לא הגיעו את החתונ.

מארע מפתיע ומרגש ארע במהלך החתונה, כאשר התבර כי אחד המזומנים פגש לא מכבר את אביו ואחיותו של החתן. בשל מראות המלחמה וא-הסדר העצום שרה, אבדו עקבותיהם של בני משפטונו, והחתן היה מודאג וטרוד ביותר. בעט, בעיצומה של החתונה, התברר לפטע כי בני משפחתו נמצאים בריאים ושלמים.

הרה"ח ר' שלום דובער בוטמן זכר גם את חתונת ר' יוסף וילנקיין, שהתקיימה בעיצומו של חורף תש"ו. "היהתי אז ילד בן 11 ונדהמתי לראות בחתונה כל כך הרבה חסידים יושבים בצדות. שכן חסידים לא הרבו לשבת ביחד בשל הסכנה, וכשהזה קרה, לא הביאו ילדים. החתונה התקיימה מותוק שירה ושםחה (איש לא נזק לתזמורת) עד מאוחר בלילה. לאחר שעות ארכות של שמחה, התישב ר' מענדל דוברואוסקי לומר מאמר חסידות וכולם סביבו.

ל אחר המלחמה, יצאו מאות משפחות מהחסידים את רוסיה, והגיעו אל מרחנות הפליטים בפאקינג שבגרמניה, ובמחנות שהוקמו בצרפת. מובן מאליו, שהתנאים בממחנות הפליטים היו קשים ביותר, ואף על פי כן, אלו לא הכהו את תחושת השמחה המשפחתיות הרחבה; אדרבה, הדבק שליכד את כולם היה חזק ביטר שאט.

שלוש חתונות נערכו במחנה הפליטים פוקינג. בחתונות אלו נישאו ר' שלום בער ליין ע"ה, ר' מוטיל לוי ע"ה ור' יהזקל ברוד ע"ה. זה האחרון נישא ללא שהורי היו נוכחים, וממי שנטלה את הפיקוד' לחתונה,

בקרב משפחות אן"ש היו אז לא מעט צעירים וצעירות, ומכיוון שכולם הכירו את כולם (לא היה צריך במשרדCHKירות אחר הצד השני), השידוכים נעשו בזריזות, ולא מעט חופות, באופן יחסי, הוקמו באותה תקופה שלآخر המלחמה. סיבה נוספת לריבוי החתונות, הייתה בכך שבוחש שנות המלחמה לא נערכו כמעט נישואין וכך הצברו הרבה צעירים וצעירות

שהגיעו לגיל השידוכים

הרה"ח ר' בן ציון שם טוב, הרה"ח ר' דוד ברומן, עם מזודה מלאה משקה וארכביין – כי הם ידעו שהולכים להתוועדות י"ב הנוכחים בהתוועדות, נראה בשל היגייניות שנבעו מהחותן ר' זלמן משה. בין המשתתפים שהנני זכר היו: הרה"ח ר' ברקל אבליאלקר ה"ז שבא עם בנו שלום, ר' בן ציון שם טוב עם בנו מנחם מענדל, ר' יונה כהן ה"ז, ר' שמואל יצחק ריינץ עם בנו יוסף, הרה"ח ר' אליהו חיים וויטבלט ועוד.

התוועדו עד אור הבוקר – כאשר ראש המדרבים היה כרגיל המשפייע ר' ניסן ע"ה. בשעה השחר החל ר' יונה לاجرשי את הקהל, שיטפזו יחידיים – שלא לעורר שום חשד, שכן שכני הגוי שמול חלוני, עבר בנק.ו.ד. "בימים הבאים הדוד ר' זושא הביא כל ערבות כמה חסידים ממתפללי בית הכנסת בכדי לחוגג את הישב ברוכות". את התיאור הלבבי הזה חותם החתן הרב שוסטמן בוכרונוטיו: "כך הכנינו לנו ברכות עד בילי די, לכל מי חיננו".

גם חתונתו של המשפייע הרב אברהם מאיר (דריזין), עם רעייתו מרתה שורה,

הייתה יותר התוועדות חסידית, לא מעת כזכות מהותו של המחותן, המשפייע הרה"ח ר' זלמן משה היצחקי.

החופה התקיימה בנעול בצהרי יום שישי י' בסלול טרפייז. "היתה זו חתונה מיויחדת במניה", סייפו חסידים עוד שנים רבות לאחר מכן. כמה ימים לפני כן החלו שלגים כבדים לרדת באוזר, ובשל כך, החופה שהיתה אמורה להתקיים בחצרו של ר' זלמן משה, הועתקה לבית אמו שהיה בית לבנים רחב למדוי.

מיד לאחר החופה התפללו תפילה מנהה וקבלת שבת, והחוגנים התפזרו כל אחד לבתו. לאחר סעודת שבת שבו כולם לבתו של ר' זלמן משה לסעודת החתונה שאף היא

חתונת חב"דית במחתרת

כשראיתי שאנ"ש אכן מגעים מהחטמלה, נכנסתי מיד לחנות לknות משקה, והנה אן"ש מגעים ובאים! "הרי זה י"ב תכווץ, והיכן להתוועד און – מפנוי הפחד – וכל אחד מאן"ש שהיה נכנס לבית הכנסת, והוא שואל היכן מתוועדים היום, היה דודי ר' זושא שלוח אותם אליו, מפנוי שבאם חס ושלום יברקו', הלא יש אמתלא – הרי זו שמחת חתן וכלה

שירות משפחות שיצאו מروسיה, הגיעו לארץ הקודש במטרה להתיישב בה. בשנת תש"ט התיאשו שביעי המשפחות המיסידות ביספריראי, הלא היא כפר חב"ד, וכך נבנה המרכז החב"די החדש בארץ ישראל. זה החליף את המרכז שהיה עד אז בתל אביב.

החסידים הביאו עם לא רק את המצווקות, אלא גם את האווירה החסידית החמה, המשפחתיות הלבבית שהייתה לסמל. כך גם פה, כאשר התקיימה חתונת אצל אחת המשפחות, היו כל אן"ש מופעים מרבען קצOOTת תבל. ראוי לציין שבחותם ימים חתונה חב"דית הייתה אירענו נדיר למדי שהתקיימה אחת לחודש, או לכמה חודשים. התחרורה בארץ ישראל הייתה רועעה ולוקה, ולהגיאו מקום למקומם למסום לך זמן ממושך, ואף על פי כן, כולם התאמכו להגיא. בסוף סוף התקיימים אירען שכזה, הוא

אין ממהרים לבתיהם, אלא יושבים ומתוועדים בשמחה עם הרבה משקה". אחת החתונות הייתה של ר' יהושע העשיל ציטילין עם זוגתו מרת רבקה לבית אהרונווב. החתונה התקיימה בט"ו בשבט תש"ט, כפי המספר בספר "חסידים ואנשי אמרת":

"סעודת הנישואין התקיימה באחד האולמות של קיבוצי אן"ש בברזון מפרבו פריז... כל גודלי הרבנים והמשפעים שהיו שם השתתפו בשמחת החתונה. עם תום סעודת החתונה הירושמי' התיאשו בתהוותות חסידית. בין המתוועדים בלטו בנוכחות היו החסידים הרבנים: המשפע הרב ניסן נמנוב, הרב שנייאור זלמן גראליק, הרב שMRIHO שנוןקין, הרב אברהם יצחק לוזמן, הרב מענדל דוברוסקי ועוד. הרבנים והמשפעים התוועדו, והצעיריים האזינו. התהוועדות נשכה עד אור הבוקר".

הייתה מרת אידה מנקין. בטוב ליבת התמסורת בכל כוחותיה כדי שהחתונה תיערך על הצד הטוב ביותר. ימים ולילות הקדישה כדי לסייע.

החתונה עצמה נערכה באולם הישיבה, כאשר לאחר תפילה ערבית העמידו את החופה. הסעודה עצמה נערכה בחדר האוכל של החורים. האзор היה חשוך והבחורים השיגו חבית נט וחדליקו אותה באבוקה גדולת עד שמרחוק היה נדמה כאלו כל המhana בוער באש. מאן דהו העיק את מכבי-האש למקום. "לאור להבה הזה נישאנו", כתוב ר' יחזקאל בזיכרונותיו בעגנון ר' כבورو עשרות שנים.

הוא מוסיף ומספר באירונה חסידית שובבה, על עביית החליפה שנוצרה לו: "הזמן היה של עוני ומיחשוה. לא היו לי אמצעים לקנות חילפה חדשה. מה עשית? היו שמי התושבים הגרמנים חייטים, שהיו מחדשים חליפות ישנות, על ידי הפיכת הבד מצידו לחידוש זהה עלה לי בסך הכל שלושה מארקים.

"לאחר מכן, ר' ניסן נמנוב התוועד על הסיפור הזה של הפיכת החליפה בamarו: 'ראו بما שקו בחור, בחידוש חיליפה... אני חתן שציריך בגדי חתונה, והדבר היחיד שאני עושה הוא חידוש החליפה הישנה, ר' ניסן מביא זאת כדוגמה להבלים בהם שקו בחור חסידי...'".

בקרב משפחות אן"ש היו אז לא מעט ערים וערי, ומכוונון שכולם הכירו את כולם (לא היה צריך במשרד חקירות אחר הצד השני), השידוכים נעשו בזריזות, ולא מעט הופות, באופן ייחסי, נערכו באותה תקופה שלאחר המלחמה. סיבת נוספת לשנת לריבוי החתונות, הייתה בכך שבחמש שנים המלחמה לא נערכו כמעט נישואין (ולמי היה ראש זה?!?) וכך הצברו הרבה הערים וצעירותו שהגיעו ליל השידוכים.

לא פלא אפוא, שבמשך שנה וחצי נישאו במחנות הפליטים בצרפת יותר מארבעים זוגות!

חתונות אלו הרימו במידה רבה את מצב רוחם של החסידים שהגיעו לצרפת לאחר תלאות המלחמה, בחוסר כל, ולאחר שרבים מבני משפחותיהם הלו כעלולים בטרם עת. כל חתונה הפכה לשמחתם האישית של כל אן"ש.

החתונות ברובן התקיימו באולמות של הגיונית, במקומות בהם התאספו הפליטים. בדרך כלל שמחת החתונה הייתה נמשכת שעوت ארוכות, עד אור הבוקר, כאשר אן"ש

משלוֹש-מאות מזומנים למניין מצומצם

הרב שמריהו נחום שנונקין ע"ה. על חתונתו של דיווח ר' זושא לרבי: "בעזרת הש"ת הייתה החתונה בזמננו ובעיטו, כי כסלו בלבד בהיכל הישיבה, בשעה טוביה ומושחת ובנין עד ברוב עם והדרת כבוד ובשמחת חיים. השתתפו אנ"ש מירושלים, ספריא, תל אביב, לוד וכוכי"

שנה לאחר מכן התקיימה חתונתו של ר' זושא שי' ריבקין עם רעייתו נעמי לבית זיגלבוים. משפחחת הכללה התגוררה בחדרה, וכך מצאו עצםם רוב תושבי הכפר מיטלטלים על המשאית היחידה של הכפר, נתונה בידיו של הנג'ר ר' ברוך גוףן. המשאית שימשה בדרך כלל להובלת מטעם ועד כפר חב"ד, ולעת מצואו שימושה כאוטובוס. בתוך המשאית הונחו ספסלים וחסידים רבים ככל שהמשאית יכולה לשאת, הצעופה עליה. כפר חב"ד היה רק בבראשיתו, האוכלוסייה הייתה מעטה, וכולם הגיעו את כולם מקרוב. משפחחה אחת, לב אחד. שמחת הזוג הצער היה אפוא לשם חתונת כל התושבים.

זמנם רב קודם לכך, החלו ההורים לעסוק בהכנות טעדות החתונה, כמוון במיטה הבית, בעוד השכנים מסייעים להכין את המأكلים, כמווג הימים הם.

דרך ארוכה עשה החתן ר' זושא מקומות קבלת הפנים בביתו של ר' יוסלי ספריא, עד מקום מושבה של הכללה בבית משפחחת זיגלבויים, מהלך של מספר רחובות. הדרך העשתה בתהילכה ובתי, כאשר כל החסידים מלווים את החתן בנותות Dolkim ובניגון – ועוד תושבי חדרה עומדים צופים, ומשתאים...

הריקודים והשמחה בחתונה עלו עד לשמיים. "השמחה בחתונה הייתה אמיתי", נזכר אחיה הכללה ר' אליעזר זיגלבוי. "המשתתפים לגמ' לחיכים ורוקדו בשמחה רבה עד לשעות מאוחרות. זורני, שמעבר לרחוב היה קולונו' יון זהר', ובשעתليلת מאוחרת, אשר הסתיימה הקראת הסרט, יצאו שעrotein נערים כדי לחזות בפלא – דתים-חסידים עבדקנים ווקדים בחתונה דתית-חסידית... מובן מאליו כי עד מהרה הנערים הצטרפו אף הם למחרול חסידי סוער..."

תונתם של הרה"ח ר' חנוך גליצנשטיין עם רعيיתו מרת גיטה לבית פריז, נערכה בבית משפחחת הכללה – משפחחת פריז בפתח תקווה. הכללה מרת גיטה סיירה פעם: "החתונה נערכה בחצר ביתנו בפתח

בימים הקשיים שהיו תחת השלטון הקומוניסטי, נערכו חתונות רבות בחשי מייחס לא קרואים. ב"בית משיח" (גיליון 301) סופר על חתונתו, ובאופן מפתיע שוחרר שעת ספורות לפני החתונה...

כאשಗיע ר' שאל פרידמן לפך הייש Makdash' דובר בו נכבדות. בחורף תרח"ז השתקדס עם מרת ביליא קוזנצוב. במסיבת הינאנאים ניכרה השמחה על פני המשתתפים – כולם מקהילת לייבאואויטש בלינגרד.

השמחה הגדולה הייתה עקב השידוך המוצלח, שכן גם הבוחר וגם הנערה היו מבטים חסידיים למופת. המהותנים היו תלמידי ישיבת לייבאואויטש שבלייבאואויטש זוכו לחסותם בצלו של אדמור' הרש"ב. אביה של הכללה החסיד ר' דובער קוזנצוב הי"ד, או כפי שהוא ידוע בכינוי "בעל שצערינער", היה חסיד דגול ועובד השם.

מועד החתונה התקרב. יום לפני החתונה הרכנתה היו בעיצומן 300 אורחים בהם בני משפחחה וחסידים הזומנו לחתונה שאמורה הייתה להתקיים בבית משפחחת פרידמן. לחילוף החתן היה דרוש רק תיקון פועל והחתן בליווי אביו יצא מהבית בצד לחתימת החיליפה לחיטט.

לאחר מספר דקות של הליכה ברחוב העיר נעצרו לפתע על-ידי שוטרי חרש ושאלול נלקח למעצר.

מספרת אחותו גבי חסיה: "באבא חזר הביתה וסיפר לשואלקה נערץ! זה היה הלם עבורנו ופרצנו כלנו בזעקות שבר נוראות. כל המשפחה בכתה. לא ידענו את נשנו מרווח צער. השעות נקפו ושוואלקה לא חזר. הערב הגיע והשעה התארה, ובלב ניקרנו החששות גורלו".

"באותה תקופה נעצרו חסידיים רבים באישוןليل, או אפילו סתם כך באמצעות הרחוב, ונלקחו לאי-שם. לעיתים נודע לבני המשפחה רק לאחר תקופה ארוכה, כי בין המשפחה הוגלה הארץ גזואה לתקופה ארוכה, או אפילו הועמד בפני כת יורים וחosal במקומות. נקל לשער את הפחד שאפ"ג את כלנו..."

"בשעות הלילה המאוחרות ישבנו והעלנו השערות שנונות גורלו, ודנו האם להודיע למשפחחת הכללה על מעצרו של שואל; "אם החתונה לא התקיימה מחר, לפחות שהכללה לא תצטרך לצום", אמרנו... אבא התיעץ עם הרב משה חיים דובורוסקי, שאמר שצראיך לדעת כי הרבי נתן לנו כוחות להאמין בטוב, ולכן להודיע לכל מהאומה! את מה שעבר בלבבותם כלנו באותו לילה, אי-אפשר לתאר. בכינו כל העת והתפלנו שיחזור בשлом, למרות שבستر לבנו ידענו כי שחרור מהיר הוא בגדר חלום בלבד..."

אבל הנס הגיע! – – –

"בשבוקר שמעתי דפיקות קלות על חלון הבית. נבהלה מואוד. לפתע שמעתי את קולו של שוואלקה ולבי הפסיק לפעום לרגע. דמעות העצב הפקו עד מהרה לדמעות שמחה. פתחתי את הדלת ושואל נכס הביתה. הוא היה מבוהל ונרגש, וסיפר שחקרו אותו במשך שעوت ארוכות תוך כדי עינויים ואיזומים. החוקרים ניסו לדלות ממנה מידע על פעילותם בענייני אידישקיטי ועל אנ"ש שהכיר, אך הוא לא פצה את פיו. כשהוחקורים הבינו שאין לא יקבלו כל מידע, שיחררו.

שלא כמתוכנן, החתונה באוטו ערב נערכה במנין מצומצם בלבד. החששות והפחד היו גדולים. איש לא ידע מה יlid يوم".

הפק להתוועדות חסידית עם כל המשתתפים. חתונות אלו היו רק הסיבה להתוועדות חוצה בקיוב על פי תלושים. כמו בשמחה משפחתיות, הנשים החב"דיות מכפר חב"ד ולוד הגיעו לחתונה כשהכיבוד בידיהם...

כל אחד ראה חובה לעצמו להשתתף בחתונה של מי שכבר אז נחשב לעסקן חשוב. בחתונה השתתפו רבניים, משפייעים ועסקנים וחסידים רבים, כשבסידור קידושין כובד היו קשיים, והמצב הכלכלי היה בכ"ר. ע.

הריקודים והשמחה בחתונה עלו עד לשמיים. השמחה בחתונה הייתה אמיתית. המשתתפים לגמינו 'לחיים' ורקדו בשמחה רבה עד לשעות מאוחרות. זכורני, שמעבר לרחוב היה קולנוו גע זוהר', ובשעת לילה מאוחרת, כאשר הסתיימה הקרנת הסרט, יצא עשרות נערים כדי לחזות בפלא – דת'ים-חסידים עבדקנים רוקדים בחתונה דתית-חסידית... מובן מalone כי עד מהרה הנערים הצטרפו אף הם למוחל חסידי סוער..."

בכלו 'אותיות': להה לא נשאר חיב, ומיד התישב לחזור על פהمامר ששמע מהרבי לא מכבר...

"ההתוועדות נמשכה ונמשכה, אף על פי שהנהלת המלון דחקה במשפחות ובמוסמנים לעזוב את המוקם. אולם האורחים לא שעו להפזרות, ורק בשעות שביןليلה ליום, הסתיימה לה ההתוועדות-חתונה..."

הרבה 'לחיים' וכטוב לבו בין החל לעזוק: יכולם חייבים לנסוע לרבי, למה איןכם נוסעים לרבי? צריך לזכור כי בתקופת ההיא נסעו רק בודדים, והיושבים בשולחן הכבוד ניסו לתרץ את עצם בכיה וככה.

"אוטו תמים הגיב בהיותו בגילופין: 'מי שלא נסע לרבי, לא יוציא את שנותי. הרב שנונקין גער בו מיד ואמר' אונטנו לימדו כי מי שבא מהרבי, חזור מאמר, ולא מדבר

תקווה, שקויטה באורות. כסף מזומנים שאולי היה בימינו מוצא לקיטירינג ולאלום – הוצאה עברו 'משקה' רב. המשפחה הכינה את הסעודה בלבד. כל החסידים, מבוגרים וצעירים, נשאו עד עלות השחר כדי להתוועד עם ר' אברהם, שאמר מעט 'לחיים', חבק בחזקה בחתן ולא נתן לו לעזוב את ההתוועדות..."

עיניו של המשפע ר' אברהם מייזליש ניצחות מיד כשהוא נזכר בחתונות הראשונות של כפר חב"ד, בשנים הראשונות להיווסדו: "החתונות אז נשאו אופי חסידי משפחתי מיוחד. החתונות התקיימו בבית הכנסת, ללא תזמורת, ללא מלצרים, ולא מגוון מנחות. תושבי כפר חב"ד בגופם, בנפשם ובמנומם היו נורטמים להכנות סעודת החתונה.

"המשקה' היה נשפק כמים, והסעודה הייתה הופכת להתוועדות רבות, כשם כל קבוצה להתוועדות ציור חסידי אחר. משתפי החתונה, הרגשו כמו חלק מהמשפחה והיו מתוועדים ורודקים עד השעות הקטנות של הלילה. במוחי נחרטה תמונה מהחותנות של ר' ישראאל נפרסטק – כאשר המשפעים ר' שלמה חיים קסלמן ור' אברהם מאיר רוקדים יחדיו בתהלהבות, וכל הקהלה מצטופף סביבם, מוחא כף.

מתי הפסיק האופי המיעוז של החתונות הללו?

"כאשר החתונות עברו לאולמות בתל אביב..."

תוך כדי שיחה עם ר' אברהם מייזליש, עולה כי ביום אלה הוא חוגג את "חתונת הזhab" שלו: תשטי' – תשס"ו.

חותנותו של ר' אברהם מייזליש עם רעייתו מרת אסתר, בתו של המשפע הרב יהושע ליפקין, התקיימה בשליחי אדר תשטי' בבית המלון "באבאי" בירושלים. "היתה זו חתונה מלילאת חיות חסידית אוטנטית", נוצר החתן בערגה.

"קניתי ארוג 'משקה', וביקשתי מגיסי שידאג להניח בכל שולחן בקבוק אחד, וכך אשר יתרוקן הבקבוק, יניח בקבוק אחר במקומו. ואכן, החבירה לקחו הרבה משקה, והשמחה החסידית פרצה במלוא עוזה. קבוצות-קבוצות ישבו והתוועדו בחירות ובה. בשולחן הכבוד ישבו חשובי הרבניים כמו הרב שלמה יוסף זווין והרב שמיריהו שנונקין לצד חממי הרב יהושע ליפקין.

"לפתע ניגש אל שולחן הכבוד אחד התמימים שבזעה עתה מ-770. הוא גם

לצאת בתופים

והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לעניין השירה – כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה:

כשם שביציאת מצרים "mobטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסائم והוציאוTopics ממצרים", כך גם בגאולה מגלוות זה האחרון, נשוי ישראאל הצדיקיות צריוכות להיות צריוכות להיות mobטחות ובואדי mobטחות הן שתיכף ומיד באה הגאולה האמיתית והשלימה ועד שמתחלות תיכף (ברגעי הגלוות האחרונים) בהשירה על בוא הגאולה האמיתית והשלימה!

התועדיות התשנ"ב ח"ב ע' 191

רוקד לקבל את פניו משיח צדקנו

והעיקר – שדווגים לכך שככל מקום שיישנים יהודים תהיה שמחת בית השואבה... ו מביאו אתנו שמחה, וניגון שמח, וענינים ממשיים, ו בשורות ממשימות, כולל הבשורה – טוביה משיח כבר בא!...

וממילא מובן, שאז הוא רוקד ושם בשמחה הכى גדולה, השמחה דקבלת פניו משיח צדקנו! ובאופן שאיןו מתבייש בריקודו, ואדרבה – הוא רוקד "לעוני כל ישראל", לקבל פניו משיח צדקנו. וכשמשיחו שאל אותו: "וואס עפעס מיט אמאלא", מה פתאום אתה רוקד כל-כך, לשמחה מה זה עוזה?!

– והוא עונה, או שאלו העומדים מסביבו וודעים על כך עוניהם: "וואס הייסט", וכי איןך יודע מה שנכתב כבר בעיתונים, משיח כבר הגיע! ותיכף ומיד הוא מגיע לכאן, ולקח את כולנו בתוך כלל ישראל לנסעה "עם ענני שמאי" לארצנו הקדושה, ולבית המקדש השלישי – לעורו שם את שמחת בית-הshawaba!...

שיכון התשנ"ב ח"א ע' 98

מידה כנגד מידה

עד לרוקוד ברילים – שעיל-ידי-זה ממחרים ומזרזים את הריקוד לקבלת פניו משיח צדקנו, וקיים הייעוד "שמחת עולם על ראשם".

ריקוד לקבלת פנוי משיח

כשמשיחו שואל אותו: "וואס עפעס מיט אמאלא", מה פתאום אתה רוקד כל-כך, לשמחה מה זה עוזה? – הוא עונה, או שאלו העומדים מסביבו וידעים על כך עוניהם: "וואס הייסט", וכי איןך יודע מה שנכתב כבר בעיתונים, משיח כבר הגיע! ותיכף ומיד הוא מגיע לכאן, ולקח את כולנו בתוך כלל ישראל לנסעה "עם ענני שמאי" לארצנו הקדושה, ולבית המקדש השלישי – לעורו שם את שמחת בית-הshawaba!... • לקט שיחות ופתחגים על הריקודים והגאולה – מתוך תשורה לחתונת משפחות קל-טברדובייז

כלומר, נוסף לכך שכל פעולה בעניין תורה ומצוות ממהרת ומזרזת את הנגалаה האמיתית והשלימה, כולל היעוד ד"שמחת עולם על ראשם" – הרי, בפועל שתוכנה הוא ענין השמחה מודגש הדבר ביותר, באופן ד"מזה כנגד מהז", שמהריקוד והשמחה באים לרייקוד לקבלת פני משיח צדקנו, ו"שמחת עולם על ראשם".

התוועדיות ה'תשמ"ז ח"ד ע' 225 וכוהוספות בע'

ריקודים ב'תשעת הימים'

העיקר – שמהדייבור בזה נركוד תיכף ומיד להמעשה בפועל, ולא יהיו שאלות אם מותר לרקוד בתשעת הימים, כי, שבא משיח צדקנו בפועל, מראה באכבעו ואומר זה", והגואלה האמיתית והשלימה ישנה בפועל, הרי, לא זו בלבד שМОתיר לרקוד, אלא יתרה מזו – שיהפכו ימים אלו לשון ולשמחה ולמועדים טובים, וביתר שאת וביתר עוז (לפי ערך גודל הירידת).

פרק עזיזים ב' ח' שומ'ן ח"ד ז'

ליקוד שמסתפים בקדש הקודשים

מתוך ריקוד, ריקוד שמתחליל כאן, בבית-הכנסת ובית-המדרשה דכ"ק מוו"ח אדמור"ר נשיה דורנו, והמשכו — בארכינו הקדושה . . עד לקדש הקדשים, תיכף ומיד ממש ממש

התוועדויות ה'תשמ"ח ח"א ע' 346

**מחול לצדיקים
והקפות עם כל
יהודי לעת"ל**

ומהתחלת השמחה דשחת תורה בארץנו
הקדשה, בירושלים עיר הקודש ובבית
המקדש – הולכים לעירית ה"הקבות"
באופן שהקב"ה עושה "מחל" (בדוגמת

... והעיקר — שבמקום אריכות הדיבור והשקלא וטריאו כוי יתחלו במעשה בפועל: לצתת בקריהה והכרזה על-דבר הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח, ובודאי שעל-ידי-זה יביאו את המשיח בפועל ממש, ובזריזות הכי גדולה "לא עיכבן בהרף עין", ואדרבנה — ינסו ויוכחו!!

(בסיום השיחה ניגנו ניגון הקפות להרלו"ץ זיל', וכ"ק אדמור' שליט"א עמד מלא קומו וركד בשמחה הרבה ועצומה, יחד עם כל הקהלה — בשמחה כדי להביא את המשיח).

התועדיות ה'תשמ"ח ח"ד ע' 270

והיינו דכתיב אז תשmach בתולה במחול כי איז דוקא לעתיד לבוא יהיו השמחה בבחינת מחול כי, מה שאין כן עתה הוא בחינת הריקוד זה נגד זה, שחוזרים פניהם ומרתחים ואחר כך מתקרבים פנים פניהם, בהיות כל עליה ועליה אי אפשר להיות בלעדיו זה הריקוד, דהיינו להזכיר הפנים להיות היחוד בבחני אחריו לאחר שעלי ידי זה הגיע למדרגה הנעה, שעל זה נאמר רוח לא ידע מבאו... ואז תשmach **בתולה** במחול הינו הריקוד שמרקדין בעיגול וסיבוב כו', והיינו מעלה בבחינת העיגולים הסובבים הכל בסיבוב ועיגול מבלי התחלקות כלל.

מאמרי אדה"ז — תקס"ה 'אד תשmach' ע' ריט

ההיפות לצדיקים ("יעמך כולם צדיקים") והוא יושב בינוים... וכל אחד ואחד מראה באצבעו, שנאמר ואמר ביום ההוא הנה אלקיינו זה וכוי" (כמו שכותב גם בפסקוי "אתה הראת").

יש לומר יתרה מזה — שה"היפות" דלעתיד לבוא יהיה באופן "ופרצת" בה"מחלול לצדיקים" גופא: מחול לצדיקים באופן שיווא יושב בינוים" הוא עדין באופן של "מידה והגבלה", כיוון שיש חילוק בין הצדיקים שרוקדים במחול להקב"ה שישוב בינוים בamu, ואילו השלים האמתיים (באופן של פריצת כל הגדרים, מדידות והגבולות) היא שאין חילוק במחול הצדיקים והקב"ה.

ענין זה היי בעת ה"היפות" — "از" יעדער איד טאנצט מיט מהותו ועכמותו יתברך", להיוונו חד ממש עם מהותו ועכומותו יתברך, "ישראל וקב"ה قولא חד", "ישראל ומלא בchodohii".

ועוד והוא העיקר — שכן תהי לנו בהיפות דשמחה תורה זה, ותיכף ומיד ממש. התועדיות ה'תשנ"א ח"א ע' 177

להוסיף בשמחה כדי להביא משיח

בודאי הייתה שמחה של מצוה בכל הדורות שלפני זה, שהרי שמחה של מצוה הוא עין עקר בעובדה כמו שכותוב "עבדו את ה' בשמחה", "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב", ובפרט בבניין בית המקדש,

— מכל-מocos, בשמחה של מצוה עיקר ההדגשה היא על (אוף) העבודה, שהעובדת צריכה להיות בשמחה, ואילו המذובר כאן אוזות השמחה להביא את המשיח הוא — על השמחה כשלעצמה, שמחה בטורתה, עבודה של שמחה לשם מטרה ותכלית דבריאת המשיח. ומכיון שכן, הרוי, חזוך להביא את המשיח — היא — לכארה, ולא רק לכארה, אלא כן הוא מסקנת הענן — על-ידי הוספה בשמחה, שמחה בטורתה, שמחה שתיקף ומיד תביא את משיח צדקנו.

ריקוד בגאולה, במחלול עיגול סביב

לעתיד לבוא כתיב אז תשmach בתולה במחול וגוי, פירוש שאז לא יהיו בבחינת הריקוד זה נגד זה להתרחק ולהזoor הפנים ואחר כך להתקרב פנים כו', כי אם יהיו ריקוד של המחול דהיינו כמו שמרקדין בעיגול סביב (קאראהאץ בל"א) כו', אין נמצא בזה בבחינת ריחוק והחזרת פנים כי אם מסבבים בעיגול וגלגול כו' שזה נקי מחול,

לימוד ריקוד – לקבלת פני משיח

נצל את הרוגים האחרונים!!! ... אם הינך אכן מתכוון לקבלת פני משיח צדקנו (וכבר התחלה ללימוד ריקוד נהא לריקוד בו לקרה משיח...), הרי אלו הרוגים האחרונים בהם אפשר לקיים מצות דקה.

התועדיות ה'תשמ"ז ח"א ע' 162

רוקדים על עננים

בפשתות — גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, בעגלא דידן, במרהה בימינו ממש, "ארו עם ענני שמיא", וביחד עמו באים כל בניי — תוכן כדי ריקוד על "ענני שמיא", ריקוד בארץ ובשמיים גם יחד — לארצנו הקדושה....

התועדיות ה'תשמ"ז ח"א ע' 58

חיש - הפצת מעיינות

מרכז להפצת ספרי חב"ד

ת.ד. 2 כפור חב"ד 72915

טל: 03-7700077/03-9600045

טל: 03-9606761

בית מלא ספרים...

הובי מבקש שכל בית יהודי יהיה בית מלא ספרים

- * **כל ספרי חב"ד**
- * **דבר מלכות פענוחים**
- * **כל ספרי גאולה ומשיח**

כיצד?

מרקדיין!

עצמם העובדה שסוגיית המركדיין מובהרת ומוזכרת כל כך הרבה בთורת רבותינו נשיאינו, מהוות הדבר הוכחה שגם שגム בנושא 'פשט' זה יש מה לבאר, להסביר, להגדיר ולהבהיר, לקבע ולהדריך 'כיצד - מركדיין' • הקדמה לחוברת "כיצד מרקדיין" בעריכת הרה"ת ישי קלי

אדרכיה, דוקא היהודי הפשט שאינו מבין ב'כיצדי' נסחף למחלות הריקוד והשמהה ביטר שאט והתלהבות מארור היהודי המשיכל והשקל שאלוי מבן בדעתו היטב את מהות השמחה. מהי איפה מקומה של השאלה 'יכיז' כאשר מדברים אנו על 'מרקדיין'?

החדשון של הריקוד היהודי

להבין זאת נקדים ונתבונן מהו ההבדל בין ריקודו של היהודי, לבין ריקודו של נוי מאומות העולם. תורת הריקוד היהודית גם לשאים בני ברית, ואיזה חילוק ישנו בין המרקדיין היהודי למרקדיין של כל העולמות: مثل חסידי מסביר מעט את הדברים: במדינה רוחקה חי מלך אדר ולו בן יחיד. המלך שלח את בנו ייחדו לשלוות רוחקה בין אנשים כפריים פשוטים, על מנת שיימלמד משתלבים במוגל אחד, אחד ומיוحد. את אורחות חייהם יהיה ראוי להניגים

גם בוגרמא מסופר על ר' יהודה בר אילעאי שהיה רוקד לפני הכללה, ובי' ידי הדס בידיו. גדולי התנאים ניסו למונע אותו מכך בטענה שהנהגה זו אינה לפי כבודו ומבהה את כבוד התורה, אך ר' יהודה לא שינה את הנגגו הקדושה. רק בשעת הלוויותו, כאשר עמוד אש הפסיק בין כל העם, נתגלה לכל כי צדק בדרכו. בחסידות מוסבר, כי הייתה זו הנהגה של 'שיטות דקדושה', שוטות שלמעלה מביאורים והבנה — שוטות שלמעלה מכיצדי'...

יתירה מזו: הריקוד ומוקומו אינם מתבססים על ה'כיצדי'. כל מהותו היא 'عبادות הרוגל', ריקוד גשמי ו גופני הגורר גם את מוחין והמדות לשמחה. גם האדם המשיכל אינו יכול לצאת ידי' חובתו בתהבותו או התעמקות בעניינים המשמכחים, אלא חייב להפעיל את רגליו ועקביו כדי להגיע למעלת המרקדיין.

בעבודת המרקדיין מוטושט גם ההבדל בין היהודי למשנהו, בין החכם לטיפש ובין הלמדן לעם הארץ. ב'מרקדיין', ככל משתלבים במוגל אחד, אחד ומיוحد.

כיצד מרקדיין?

השאלה 'כיצד מרקדיין' נשמעת בהשכמה ראשונה כתרתני דעתרי: 'כיצד — מרקדיין... הקושיה והתמייה 'כיצדי' אינה נטפסת ונקשרת לסוגיות המרקדיין. בהנחה פשוטה, 'מרקדיין' היא תנועה שלמעלה משלאלות, למעלה מ'כיצדי'... המרקדיין האמתי דרש ותובע את הנחת הקושיות והשאלות על ה'צד', זו תנועה שלמעלה מכיצדי'... הדרשת מושכל וה התבוננות, עבודה הדורשת מעמד ומצב של ביטול מציאות הרוקד ורעיוןותו. המרקדיין האמתי לאו דוקא קשור עם סיבה וטעם לריקוד; הרוקד הפנימי מגיע מותוך הלב, שמחה בטורתה, בלי שום תכליות ומטרה — בלי 'כיצדי'...' 'והמלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה"', אומר הפסוק, ועל טענת מיכל בת שאל אשר לעגה להנאה זו, ענה דוד: 'וּנְקֹלָותִי עוֹד מזאת'! מיבור בשירות קודש, אשר הנהגה זו של דוד הייתה אכן הנהגה שלמעלה מטעם וסיבה — הנהגה שלמעלה מ'כיצדי'...

וירקוד? סיפור דומה מסופר על היהודי ששריפה כלתה את כל ביתו לאפר, הוא עמד ברוחבה של העיר ליד ביתו השרווף ורוקד בשמחה. לשאלת העוברים ושבים, שחשבו כי השתגע מלחמת אסונו, ענה: "מודה אני לה' שמח כי עובד אלוקים אחד אונכי, שם התייחס חילילה עובד לעצ' ולאבון, הרי שלאלקי היה נשרף בלהבות..."

מאז ומולמים לא חיפשו החסידים סיבת מיוחדת לירקוד. וכך בשעת שמחת תורה ושמנני עצרת יצאו בריקודים, כי אם גם בהזמנויות רבות ומגוונות. לאורך כל מעלה השנה היהודי, חסידים מצאו להם סיבה לירקוד. בדורנו, דור הגאולה, נתוסף חידוש גדול יותר – יהודים ששים, רוקדים ושמחים בשמחת הגאולה. המשועה מספרת כי הרבי אמר פעם לייהודי ביחסות כי "אליו החסידים היו יודעים עד כמה שהמשיח קרוב, היו יצאים בריקודים בלהבות..."

הדבר יובן על פי המשל (המזוכר בלקוי'ש ח'כ') מבן ייניך וחכם שאבוי סירב לknoot לו ריקוד ח'ב"ד, שכן הרבי ברכת ברכתו יברא פרי העץ, רק אז הוכחה האב לknoot לו לבנו את התפוח כדי שחיללה לא תהיה ברכתו ברכה לבטלה. והנמשל בנווע אלינו: יהודים הרוצחים קיבל את פני משיח צדקנו, ששים ורוקדים כבר כת בעקבות השמחה הגאולה ומכרחיסים כביבול את הקב"ה אכן לשלו them את הגאולה ולתת ישיבה מוצדקת' לשמחותם ולא לנורום לשמחה לבטלה!.

ריקוד מביא שמחה או שמחה מביאה ריקוד?

כוחו של הריקוד רב הוא וכבר חקרו בעניינו: האם השמחה מביאה את הריקוד, או שמא הריקוד מביא את השמחה. לאmittio של דבר שני הצדדים אמת, השמחה מתבטאת פורצת בריקוד ואידך יתכן שאפלו ריקוד שמתחליל בקבלות עלי', יגרור את המשתתפים בו לשמחה אמיתית ושלימה. אמנים לכל השיטות ברור כי הריקוד מוסיף, מרבה ומלאה את השמחה ומכוון בהרזי קודש. הבעש"ט הוריד גשמיים בכח ריקוד, יהודים פשוטים ביטלו גוזרה קשה עיי' ריקוד תמים. הריקוד הינו חלק מעבודת ה' ופועל גדלות ונצחות.

תפלתנו שבקרוב ממש נזכה לירקוד את הריקוד הכי גדול והכי שמח, הריקוד בו קיבל את פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

יוצא אם-כן, כי לשאלת 'יכי' ישנו מקום חשוב ומרכזי גם בסוגיית המركדי', שהרי גם הגוי רוקד וגם היהודי רוקד, הבדל ביניהם הוא רק 'ביכי'...

'יכי' מركדי' ריקודי' חב"ד?

יתירה מזאת, המתבונן בביאורי ובוטני נשיאנו בסוגיית המركדי' יוכח לדעת כי גם בריקוד היהודי ישן רמות ודרגות שונות. במקتاب של כי'ק אדמור' מוהריז'ט מוגדר גדר חדש של ריקודים – ריקודי' חב"ד: "ריקוד חב"די בכל ההתהבות ולהلت של איה – הוא ריקוד חב"די". הריקוד חב"די היה – הtick' היה – ידועה משנה בה ההנאה ה_ticks' היה – ידועה משנה בה ההנאה היהנה שלא [בסדר מסודר], אלא הוא אכן ריקוד חב"ד, שכן הרבי בנסיבות נפשו על המשיך את אור המוחין לא ורק בנגינה אלא גם בריקוד... הרבי בהדרכתו פעיל בחסידים, שהרגלים החסידיות יודעות למי הן שייכות, והן כלים לאור המוחין שהמשיך הרבי בריקודים" (אג'ק אדמור' מוהריז'ט, ח'ז' ע' רצא). במקتاب זה וואים את חסיבותו של היכי'. גם בעבודת הריקוד, שם לאורה אין מקום למוחין וליכי' – המשיך הרבי את אור המוחין...).

אולי אפשר גם לומר כי עצם העובדה שסוגיות המركדי' מיבוררת ומוכorrect כל כד הרכה בתורת ובנותינו נשיאנו, מהויה הדבר להסביר, להגדיר ולהבהיר – לקבוע ולהדריך כיצד – מרכדי'.

מתי לרקוד?

על דרך הצעות יש לדיבך ולומר שככל השאלה היא ריקוד 'יכי' מרכדי', ולא 'האם', 'מתי', 'כמה' ו'ימדו'. זאת מושם שהCDC והמעלה הנפלאה בעבודת הריקוד ברורים לעובדי', השאלה היא ריקוד 'יכי' – 'איי'?' גם ברגע לזמן הריקוד אין מקום לקבוע מסימות. כל אחד ורחש ליבו. מסופר על ר' לוי יצחק מאברדיישב, שחסידיו ראהו רוקד ומפז' בשעת בוקר לפני התפילה, לשאלת התלמידים לשמח ז' מה היא עשו', ענה הצדיק כי אמר זה עתה בברכות השחר את הברכה 'שלא עשי גוי', ואיך לא ישמה

בבוא היום. לאחר שנים של גלות קשה וממושכת קיבל בן המלך מכתב رسمي מעיר הבירה כי נקרא הוא לשוב לאמרון אבוי לחצר המלכות. שמח בן המלך שמחה גדולה וחפץ לצאת בריקודים. אך דע-עק שאם יחול לרוקוד סתם כך בrhooba של עיר, יחשבו כולם כי יצא הוא מזעטו... טיכס הנסיך עצה והזמין את כל חבריו הכהרים לכוסית משקה, חינם על חשבונו, בבית המרזח המקומי. כל הכהרים שטו והשתכו ויחד פרצו כולם במחול סוער...

אמרו על כך חסידים: 'הם ווקדים והוא רוקד'. 'הם ווקדים כי שתו והשתכו, אך הוא רוקד כי רוקדים ללא תכלית וסיבה, אך הוא רוקד כי עומד הוא כת לשוב לאביו המלך.'

הNEL מובן. יתרון ו מבחינה חיונית לא נראה שום שינוי בין היהודי הרוקד לגוי, אך ברור ופשט כי שמחתו של היהודי אמיתית היא, שמחה שאינה מגיעה מסיבות וגירויים חיוניים.

אמנם, בסופו של עניין, גם מבחינה חיונית ניכר ההבדל הגדול בין המרכדי' היהודי, למרכדי' הגוי. במרקדי' הגוי עיקר הדגש הוא האני, מציאותו של הרוקד. הריקודים בדרכ' כלל הינם כל אחד לעצמו ובתוך עצמו, גם תנעות הריקוד מגושמות ומגדלות את הגאות והישות. מה שאנו כן במרקדי' היהודי שככל מציאותו הוא ביטול מציאותו של הרוקד. הריקודים הינם באחדות, יד על יד, כתף אל כתף, באחוות, ובุงל מלוד. גם תנעות הריקוד עדינות, קלילות ומונען יראת קודש.

היהודי הרוקד, יודע כי 'ה' ניצב עלי', ובמבט לראות את הנגתו ותנוועתי. הרמב"ם בסוף הלכות לולב כתוב כי "השמחה עבודה גדולה היא", משמע שישפה 'עובדיה' וסדר עבודה שלם. אצל יהודים אין סתם הוללות וקלות ראש המתבטאים בהתפרקות והשתוללות, כי אם שמחה בריקודים ומוחלות מתוך יראת שמים וכובד ראש.

כמובן שאין הפירוש היהודי הרוקד מודד את תנועותיו וחוشب לפני כל צעד וPsiyah מנהלך הריקוד, שהרי הריקוד הינו מעלה מההתבוננות ומכוון הוא מהשמחה ש'יפורצת גדרות', אלא ש מכיוון היהודי במאותו הינו 'עובד ה' ומתנהג תמיד באופן של 'בכל דרכך דעהו', הרי בדרך מילא הדבר מתבטאת גם בריקודו ושמחתו – אשר קודש הם.

ברכה איתנה

כאשר ה"באב רבקה" נעמדה ליד הרב, פרצה בלבו קורע לב. יבבה בלי אפשרות להירגע. כאשר הרב ראה את בכיה, התענין אצל המזcir לפשר הבci. המזcir הסביר לרבי שאישה לא נמצא ב��ן הבריאות, וכנראה זה מה שגרם לה לפרק בלבci. אך ה"באב רבקה" מצאה לנכון לתקן את המזcir...

את המושג "ערליךער איד", אבל לא הצליח. לביטוי זה אין תרגום אמין לעברית. בכך רצה רבינו יואל להוכיח שבעברית אין ערליך אידען....)

על כל פנים, הרב הריי"ץ ברך את 'באב רבקה' בזיה הלשון: "זוי וועלין זיין ערליך, אונ זיירע קינדער נאך ערליךער, אונ זיירע קינדס קינדער נאך מעהר ערליךע (הס היי ערלייך, ילידיהם היי יותר يولיך, ולדיי ילידיהם היי עוד יותר ערליךע)".

'באב רבקה', למוטר לתאר, יצאה מחרדר היחידות בלב קל ובצדדים נמרצים. יש לה ברכה מפורשת מפני הקודש לדורי דורות של ילדים ההולכים בדרך ה'!

ב מרווחת השנים, וכפי שזה קרה לעיתים קרובות מדי בשנים אלו, אחד מילדי ה'באב רבקה' החל לרדת כתת ברוחניות. היה זה בנה לייבל, שהחל ליצאת מהקווים. מיום ליום, מתוקפה לתקופה, מצבו הלק והתדרדר. בשלה מסויים העתיק את מקום מגוריו קליפרונית ולא נשמע ממנו אותן חיים. אוורה חייו היה רחוך ביותר מדרך חינוכו, הריחוק הגשמי בסאן פרנסיסקו ורק העצים את הריחוק הרוחני מדרך הוריו.

כך עברו שנים. לייבל השair שריטה עמוקה בלב כל בני המשפחה. הם חרדו

וכנראה זה מה שגרם לה לפרק בלבci. ה"באב רבקה" מצאה לנכון לתקן את המזcir באמורה: "אכן, איש איננו ב��ן הבריאות, אבל לא בגלל זה אני בוכה. אני בוכה כי אני רוצה ברכה שכליידיי יגדלו ערליךער אידען".

(כאן הפסיק ר' בצלאל את רצף הסיפור כדי להסביר לנاسפים شيئا רוחניים באידיש מה פירוש הביטוי "ערליךער אידען", והוא הסביר על ידי סיפור: כאשר הרב יואל טיטלובים, האדמו"ר מסאטמר המפורסם בתהנוגותו למדינה, הגיע לארץ ישראל בפעם הראשונה, הודיעו מהרכבת ומהתחנות את הראשונה, והודיעו מהרכבת ומהתחנות את כל סמלי המדינה כדי שהוא יסתים לנסוע ברכבת. באותה הזדמנות, בא לפגוש אותו מכר משכבר הימים שהשתין אז לצינות הדתית. בנו הצער, נער חמץ, נלוה אליו והוא הציגו לרבי. "בני זה חובה כיפה ואן לובש ציצית", אמר וכמו רצה לומר הרי לך עובדה שאפשר להיות ציוני ולהודי טוב. הלה הוסיף עוד: "בני גם דובר אידיש מצוינית".

"דובר אידיש?? ילד ציוני? אם כן, אבקש ממוני לתרגם עבורי שתי מילים מאידיש לעברית, לבחון את הידע שלו", נענה האדמו"ר. רבינו יואל פונה ליד בשאלת: "כיצד אומרים ערליךער איד בעברית?"

הילד ניסה למצוא צמד מילים שיבטא

סיפור הבא שמענו בבר מצווה של הת' מישיח קופציק, בנו של שליח כ"ק אדמור' מלך המשיח לפונה הרה"ח ר' בצלאל:

"הסיפור אירע בזמנו של כ"ק אדמור' הריי"ץ. שלוחי הרב בעיר מונטראול הכירו זוג ולחם ילד בן שתים-עשרה. הם ניסו לשכנע את ההורם לשלחו למדוד בישיבה של הרב הריי"ץ בקראוון הייטס. רק אחרי שכנועים אינטנסיביים, הסכימו ההורם. באותו עת, הבריאות של האב לא הייתה תקינה, ולכן הייתה זו האמא — שברורות השנים נודעה בתורו "הבאב רבקה" — שנסעה עם בנה לרוושמו לישיבה ולעזר בהתקלמותו.

בהתוותה בקראוון הייטס, הזמין תורה להיכנס ל'יחידות' אצל הרב. בקשנה נתקבלה והיא זכתה להיכנס ל'יחידות'. כנהוג באותו זמן, מפתאKEY דיבור של הרב, נהג לשחות בחרדר אחד המזcirים, שעוזר להעביר את דברי הרב למי שנמצא ביחידות.

כאשר ה"באב רבקה" נעמדה ליד הרב, פרצה בלבci קורע לב. יבבה בלב אפשרות להירגע. כאשר הרב ראה את בכיה, התענין אצל המזcir לפשר הבci. המזcir הסביר לאצל המזcir נמצא בקידושה. הרב שיאשה לא נמצא ב��ן הבריאות,

ה

האח לא התרגש מידי, הוא יודע שככל יהודי המכבד את עצמו, מכבד גם את מעמד Lil הסדר ומופיע כשביפה על ראשו. יפה מצדנו, אבל לא מרגש עד כדי יציאה מהכללים. האחות לא סיימה עדין את המשפט, והוא ממשיכה לדוחה, הפעם עובדה קצת יותר משמעותית: ליביל היה לבוש ביצית! ציצית? זה כבר אמר דרשמי.

הכתובת של ליביל והבטיח לנשות לעוזר. "מאז אותו יום, החבריםمان הזה נדבק אליו, ולא עזב אותו במנוחה אף לרגע. והרי התוצאות לפניך... ליביל הישן שהכרתם פעם חזר".

כך ליביל השתלב בחורה בחני משפחתו הענפה, בתור ערליךער איד', כפי הבתחו של הרבי הררי"ץ ל'באבע רבכה'. במוקדם או במאוחר "דבר אחד מדבריך אחריו לא ישוב ריקס".

אחד מותיקי אנ"ש, הרה"ר ר' משה אליהו גערליץקי ממנטוריאל, ביקר בארץ ישראל. היה זה יום קייזי חס, המשמש יקדה במילוי, כאשר הגיע לכוטל המערבי, שםפגש בני המשפחה, לצאי ה'באבע רבכה'. הוא התעניין בשלום כל בני המשפחה, ובפרט בשלום ליביל מיזעינו. כאשר שמע את הבשורה המשמחת של ליביל "שב הביתה", יצא בריקוד חסידי עלי, בחום היוקד, ברוחבת הכותל.

העומדים לידיו לא הבינו מה בדיק גרים לו לרקוד, ועוד בתלהבות כז, והוא הסביר: הוא הכיר את כל הספרו של ברכת הרבי הררי"ץ, ובמשך השנים הוא עקב אחר התהافتויות עם ליביל. בעת, כאשר הוא זוכה לדעת שהברכה של הרבי התקיימה במילואה, כיצד לא יירקוד?

האחות לאחיה: תאר לך, ליביל הגיע חבוש בכיפה על ראשו!

האח לא התרגש מידי; הוא יודע שככל יהודי המכבד את עצמו, מכבד גם את מעמד Lil הסדר ומופיע כשביפה על ראשו. יפה מעדzo, אבל לא מרגש עד סיימה עדין את המשפט, והיא ממשיכה לדוחה, הפעם עובדה קצת יותר משמעותית: ליביל היה לבוש ביצית!

ציצית?? זה כבר אמר דרשמי. ציצית לא לבושים כדי לכבוד, מי שלובש ציצית – מצהיר על שייכותו לשמרות תורה ומצוות... כן. ליביל שמח להתאחד עם המשפחה, והוא אף שיתרף אותם במפהן הגדול בחויו.

מהפהן של 360 מעלות אל נקודת המוצא. "תגיד, איך כל זה קרה?" שאל האח את ליביל שנפגשו שניים. ליביל לא כל כך הבין את השאלה.

"מה פירוש איך? זה הכל בגלאך". "בגללי? אין לי קשרatak זה שנים רבות, ואיך ייתכן שיש לי יד בתהיליך?"

"נו", מזכיר לו ליביל, "החב"דניך שליחת אלוי..."

האח מגורד בקצת התאים האפורים. ליביל יודע את כל הפרטים: את התאריך המדויק שנפגש אחיו עם החב"דניך במקווה, וכייד הוא ממש אילץ אותו לרשום את

למצבו אבל לא הייתה להם כל גישה אליו. הפער היה עמוק וכואב והוא נשאר בתודעה של כל אחד מבני משפחתו.

עברו שנים, ואחד מבני המשפחה יצא למקווה טהרה להיטהר לפני התפילה. באמצע ההכנות, נכנס למקום היהודי בלתי מוכר – פנים חדשות. כדורכם של יהודים, מצאו השנאים שיחה משותפת, ובתוך כדי דברו התבדר כי היהודי האורח הינו תושב סאן פרנסיסקו – מקום מגוריו של ליביל!

מן הון להון, האורח התבקש למצוא את הדוד ליביל ולדורש בשלוומו. ואולי? אולי מהקשר יצא משה קונקרטי בדרך חזורה לשורשים...

האורח בתבילה לא ששה להתרבות בעניין משפחתי עדין, אבל בסופו של דבר מצא עצמו רoshם את כתובתו של ליביל. כל עניין הפגישה החתופה עם היהודי מסאן-פרנסיסקו במקווה, נעלם לגמרי מהזיכרונו של בן המשפחה.

ההפטעה הגיעה ביום בהיר אחד. אחת האחיות, בתה של ה"באבע רבכה", התקשרה לאחיה עם בשורה מסעירה: ליביל התקשר ורוצה לבוא להתארח בחג הפסח! הגע חג הפסח, ואתו הגע גם ליביל בכבודו ובכומו. במושאי החג התקשרה

דואר אלקטרוני

מהיום ואילך כל מכתב שהוא יכול להפוך ל"איגרות קודש" – אם מודבק עליו הבול החדש של "חַבְדָּלָה=רבי=משיח" • אין צורך להתאמץ כדי לבצע "מבצע הדבקות" – העולם בעצמו הכין לנו את הבול, את המעתפה, את עליון ההסבר, לנו לא נותר אלא לגרום שה"דואר מלכות" יביא את המסר לכל בית בישראל ♦ הפעטה המעניינת ב'דואר השביעי'

בדוק מה מרכז הגלוּבוס לשיטת ח'ב"ד. הסיסמא "ופרצת" והמבצעים המופיעים בשובל הבול (תפילין ונש"ק), גם הם לא מותרים ספקות בקשר לדרישות המעשיות של ח'ב"ד מכל בן ובת ישראל: לא רעיניות מופשטיים וחוץ לכל אחד – אלא מבצעי מצוות, בדוק "כמו שציוו הרבינו מליבא אוטיש" בדברי השיר הידוע. בול, כמובן, אינו חיל בודד. יש לו משפחה רחבה ותומכת. הקורובים מהדרגה הראשונה הם "מעטפת הימים הראשון" (להופעת הבול); "חותמת הימים הראשון"; עלון ההשבר הנשלח לאספנאים; וכן "הט מזרחה" נגרתתו בגויאן בטמודורה טוגרבלת.

ושוב, קשה להבין כיצד לא נעות אמות הסיפים למראה המעתפה, עליה מתנוססת תמנונתו של הרבי, ופסוק תנ"כ תמים בィותר: "ונחח עליו רוח ה', רוח חכמה ובינה...". נכוון, זה פסוק בו מופיע האזכור "חכמה בינה ודעת" בעניינו של הבול — אך שמעונות עקשניות טענות שהפסוק מדבר על מלך המשיח... משום מה, גם ביחסותם הימם הראשוני, ממעל לחתימתו של הרבי המופיע כאלמנט מרכזי, מופיע איזשהו כתה. דומה מאוד אלה הנעוץ על דש כלזאתה רב

עלון ההסביר חושף כבר עדות קיצונית יותר, ובויא מדברי הרב כי כל המבקרים נודעו לקירוב הגולה, ואשר הגולה עצמה תתחליל בנבניין – בו "חי ופועל נשיא הדור" (!!!) – אשר יעבור ככלו לירושלים? זו כבר ממש גניבה ספרותית של רעיונות מקונטרס בית רביינו שבבבל".
וזה המאכרת, אווה, דף המאכרת: דגלו מישח חביב וצחהבה

לעולם לא אשכח את הצעקה ההייא, בהתוועדות של כינוס
השלוחים תנש"א.

ונראה לי שכל מי שנכח באוותה התעוודות, גם הוא לא יכול לשחרר ממנה. באמצע השיחה, הדזהה פתאום הצעקה הזו מקצתה הצל גדול וуд קצחו – בצוורה כה מודגשת ובולטת, שטלטה אפילו את אלו שעמדו במרומי הפירמידה המערבית, כמו

הרב פירש אז את משמעות המושג "נהר כבר" (אשר בשם זו
אליו התנבה יחזקאל הנביא). כיודע, אמר הראי, כל מים מצמיחים
בדומה להם, ואם כן, נהר "כבר" מצמיח סוג זהה של אנשים אשר
על כל דבר ועניין חדש – מפטירים "אהההההה", כבר, שמעתי על

ויהי... עם כלו טיפוסים היה צריך להתמודד יוזקאק. יתכן וגלי הצונאמי ערבבו את מימותן כל העולם, עד כי בכל טיפה וטיפה מעורבים גם המים הינם, מהחוללי האדיות וחסור התלהבות — אחריהם פשוט לא ניתן להבין את האטיות הצבירית מול התופעה הכבירה, המופלאה והעוצמתית, המקופלת בהופעתו של גל הים.

סאטן: א. אברהם

לא מהוווה עבורה "כל באי עולם" מודע מדויק או צו מחייב. שוניה הדבר כאשר העולם בעצמו קובע את ההגדרות עליו. בול רשמי של המדינה אינו פרטום של תנועת חב"ד – אלא פרטום רשמי **עליה**. בכלל לא ניתן להשווות את ההתרששות של אדם מהרהור, בין לדוגמא, אם הוא מקבל עלון מידיין, לבון התרששות מהכתוב במדור הבולמים בעיתון – שם מופיעות "חדשנות רציניות" " במידע אובייקטיבי".

כללו של דבר: לא ניתן להפריז בחשיבות של הופעת הבול. זה כי התgesמות מוחלתת וברורה של ה"דבר מלכות" של ג' תמו – ענייני משיח נקלטים בגדרי העולם עצמו.

ובדרך אגב, יש焉 מכאנן דחיה מוחלתת של טענות המציאות הצעקי נישחת על המיקרופונים, המקקש על "הרhotket יהודים", "מסורתים קיצוניים", "גורמים שלולים" ועוד ועוד. זו הוכחה מרשים כי בצוරה נכונה ניתנת להעביר כל מסר נכון – אם רק רוצחים [אבל אם לא רוצחים, אפשר לעשות בול על פרוייקט הצלה לילדיים, שהוא בעצם בבחינת "אדמה חרוכה"]. חבל מאוד שהצעקות של אותו מיעוט רק גוברות, דזוקא כאשר נוכחים לדעת כי עוד יהודי, עוד קהיל-יעד ועוד גורם תקשורתி מכיר בעובדה אשר "ח'ב"ד=770=רבי=משיח".

חבריה, תעברו את הדואר האלקטרוני – קחו עט ונייר, קחו מעטפה, תדביקו בול, ותשלחו. כבר לא משנה מה כתבו, הדן אפילו יכול להשאר חלק – הנמען יקבל את כל המסר. דווארים לגואלה!

מככב ליד תמונה 770 וחביבי, ובתמצית החסר שמצוותו האחורי בולטות הפיסקא: "בשנים האחרונות עוזד את שירות החסידיםichi אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!" (בכמה משרדים מושיטים כתעת רועדת לכוס מים). בדואר כבר לא ישימו לב אם תדביקו את הבול או את 'טופס קבלת המלכות'....

• • •

למה זה כל כך חשוב?

מעבר להיווטו סמל של כבוד כלפי אישיות או תנואה – בול رسمي של מדינה ממצה את הצורה בה נחקרה אותה אישיות בתודעה הלאומית או אף בתודעה האנושית-עולםית. הבול, על שורת פרטיטי האספנות הנלוות אליו, היא האופן בה "צילום" העולם הרחב את הדמות המסויימת. כך הוא נראה ונקלט בעין הציבור – במקרים המשלב ממשל, תקשורת ורחשי הקהל הרחב; וזה רצך בה "מגדירים אותוenganzilopedia".

לנו יש הרבה מה לומר על הרבי וח'ב"ד, ומתוקף החזו של "ייפוץ מעיניוני כוחה" – אנו משתדלים להפיץ מסר זה, הכתוב במאמרי ושיחות החסידות, ולצקת אותו עד שניתן באוטיות וכ"לים" המיעדים ל"כחשה". אבל **עדין אנחנו** המדברים והאומרים. ומכאן, המגבילות של דבר ומסר שכזה: לא תמיד מעוניינים מה אתה אומר על עצמך, גם אם הם מכבים את זכותך לעשינה אותה. מה לעשית, במצב הנוכחי, "שירה של הרבי" עדין

כנד כל המצאות

בפרשת "תרומה" אנו נדרשים לנושא הצדקה, מעלותיה וסגולותיה. לא קל לחתן הצדקה: בעמל ויגע-כפים משיג האדם את כספו והוא שיר לו לפי חוקי התורה והאנושות, ולמה לו להפריש מכיספו לצורכי הצדקה, והרי זה כסף שהשגתني בדין ובعمل רב? • מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורה חב"ד

גודלו ותעצמותו נפשו של דוד המלך

הבה וננתח את מעשי דוד המלך: מראותם ונتابונן בגודלו ותעצמותו נפשו: לאחר נצחון המלחמה וקיבלה מאה ככרות הΖבב, נהג בדרך מופלאה ויזצת דופן והקדיש הכלל לצדקה: הלא הוא היה עדין נער צער לימיים המצווי בתחלת דרכו בחיים, بلا עוזה ותמיכה משפחתייה (כמסופר במדרשי חז"ל), וудין לא בנה בית, לא נשא אשה וכו', וההיגיון האנושי והיהודי אומר לצבור לעצמו כסף כדי להקים בית יהודי במצוות התורה וכו', והנה י"ד ה' היתה בדבר" והוא זכה במאה ככרות זהב, הון עתק, עמו יוכל לבנות בית, לשאת אשה וכו'; אך דוד מוטה על הכסף, ומפריש את כל כולו לצדקה לבניית היכל אלוקינו, הייש לך דבר גודל ומופלא מזה?!

ואכן הקב"ה אמר עליו ש"חביב" מעשה הצדקה שלו אכן יioter מהקרבת הקורבנותות! ובמעשיו הרוג למורי את היצר הרע, כפי שהuid על עצמו "ויליבי חלל בקרביי", שהרג את היצר הרע. אבל התוצאה הסופית היא שדודoka בשל מעשה אדריך ומופלא זה, נגע מה' שלא יזכה

הריגת גלית הפלישתי שיפרה ושינתה את מעמדו ומציבו של דוד מפקה לנצח, ורוממה אותו מעלה מעלה, מעמדו האישיש השתרפ. גם בתחום הכלכלי הוא התעשר, כי בשבו מהמלחמה, לאות תודה והערכה על מעשה גבורתו המופלא, השילכו לעברו בנות ישראל מטבחות רבות של כסף וזהב.

הנער דוד אסף את המטבחות, שהצטברו بيדו להן עתק – "מאה ככרי זהב", ולא נטלו לעצמו אלא הקדים את כלו לצדקה, הניחו למשמרת כדי לבנות בו בית המקדש לה' אלוקי ישראל.

בחולו כמה שנים פרץ בארץ ישראל רעב ובצורת קשה, שנמשכו שלוש שנים, או אז ביקשו מדוד שיתרום את ככרות הΖבב, כדי לעניינים הרובים המציגים בחורפת רעב, אך דוד סירב ומיאן לתת את הכסף לעניים, שכן הוא הקדים לבניית בית המקדש, שהוא היה משאת חיזיו!

מעשונו זה לא היה לרוץ בפני ה' – שהרי ההלכה קבועת שכדי להציג עניינים ממוחות ברעב, אפשר לקחת גם מכסי המקדש – لكن נגע שנסלה ממנו הזכות לבנות את המקדש (ובנו, שלמה המלך בנה את המקדש), עונש רמו' בדרכי הפסוק "כי DEM רב שפכת, אתה לא תבנה את הבית", ישראל, ומיד עלה קרנו בעניין העם ובני משפחתו.

מלחמת פלשתים בישראל

ימי יולדתו ובחורותו של דוד המלך היו מלאים מהמורות וקשיים, הוא העיד על עצמו ש"מזר היהתי לאחיו ונכרי לבית אמי", הוא קיבל מאחיו ומנצחו יחס של "מזר" (= מזר) ו"נצר" כפי שמסופר במדרשים; גם תקופת המלחמה הקשה של הפלשתים בני ישראל, לא הביאה בשורות ממשימות ביחסיו עם בני משפחתו.

שיה היחס המזולג בלט בעיצומו של העימות היהודי-פלישתי, כאשר סיכון חייו והגיאו לזרת המאבק בחבל יהודה, כדי להביא מזון מהיה לאחיו שבחזיות המערה, וגם ברגע זה גער בו קשות אחיו הבכור – אליאב, "וירח אף אליאב בדוד", "ויאמר .. אני ידעתי את זדnek וווע לבבך", הוא מאשים את דוד בכוונות זדון בעת שבא להבא לו לחם למחיה.

אך דודока בתקופת שלל זו התגלה דוד כ"גבור ישראלי", ובמו ידיו הצליח להכריע את המלחמה, להרוו את גליטת הגבורה הגדול המוגן בשירון, "שחריר וגידף מערכות ישראל", ומיד עלה קרנו בעניין העם ובני משפחתו.

צדקה שколה כל המצאות

ח'ז"ל אומרים ש"שcola צדקה נגד כל המצאות", במאמר זהylimדנו את מהות מצאות הצדקה:

כל מצואה וממצואה שעושים ממשיכה קדושה לאבר בגוף שumo מקיימים את המצואה. لكن יש 248 מצאות עשה, ו- 365- 365 גידי מצואה לא-תעשה, נגד 248 אבריו ו- 365 גידי האדם, כי בכל מצואה וממצואה מקדשים אבר או גיד אחד מהגוף. לדוגמא – בהנחתת "תפילהין של יד" ממשיכים קדושה ליד, ובבהנחתת "תפליין של ראש", ממשיכים קדושה בראש. שוננה ומיעודה היא מצות הצדקה שהיא "שcola כל המצאות", לומר היא מקדשת את כל איברי הגוף, כל רמי"ח האיברים מתקדשים על המצואה האחת של נתינית הצדקה!

נשאלת השאלה – מדוע: כשם שתפליין, למות קדושות העצומה, הם פעולים בעיקר על היד והראש ולא על שאר אברי הגוף, כי מניחים אותם רק ביד ובראש, כך גם מצאות הצדקה הייתה צריכה לפעול רק על האיברים עליהם היא נעשית ולא על כל אברי הגוף?! יתרה מזו סדר קבוע הקב"ה בעולם, שכדי להשפיע על תוכנות נפש פנימיות, הלב והמוח, יש לעמל ברכיזו בעובדה פנימית מחשבנית ורגשית, ולא במעשה חיצוני בידים;

אך אמרו ח'ז"ל שעיל ידי מצות הצדקה נעשים מוחו וליבו זכמים, לומר שבזכות המעשה של מצות הצדקה היהודי זוכה לעוד ולזכך את מוחו ושללו, הוא מוסיף כוח לריכזו ומחשבה במוח והעמקה בלימוד והבנת התורה! יש להבין מה למעשה נשמי של הצדקה, נתינית מطبع עני, עם שיפור הרגש והמחשבה ההשכלתית בלימוד התורה?!

האור והקדשה שבצדקה

אלא, הכל תלוי בכוחות האלוקיים הנמשכים לעולם על ידי המצאות: שם של אדם יש רמי"ח איברים, וכך לבורא העולם כביכול רמי"ח איברים וכוחות. הסיבה הפנימית לכך שבכל מצואה וממצואה

ובמצואה המופלאה של הקמת בית המקדש, כי לא תרם לעניים, ולכארוה היתכן, מדוע אין ולו טפת התחשבות במעשי? זאת ועוד: רהי ביהדות מלך ישראל יצא למלחמות לכיבוש ומאבקים רבים בצבאות האויבים לכיבוש והגנה על הארץ והעם הדרים בה, ובשל זאת היה זקוק בבית המקדש שיגן וישמר עליו במלחמות, כדי הנביא "כי יצא עמו למלחמה על אויבו .. והתפללו אל ה' דרכ .. הבית אשר בניתי Lagerom לתוצאה שלילית, כאשרו התחשבות לשmek. ושמעת השמים את תפילתם ואת תחינתם ועשית משפטם", ובמדרש איתא שאיפלו מן הרשע הבין את עצמת המקדש,

הכל בגין אי נתינת הצדקה לעניים!
מכאן מסר ולימוד עצום על החסיבות המופלאה של הצדקה לעניים ולנזקים. לעיתים אפילו מעשה חדש ועצום עליל Lagerom לתוצאה שלילית, כאשרו התחשבות לעזורה לעניים!

לענין, אלא שלטובת העשיר כדי לזכותה במצות הצדקה, הוא עשה אונס עניין, לומר הוא לקח את כספי העניים והפקדו בידי העשירים, כדי שהעשירים יזכו במצות הצדקה בנתיניהם לעניין.

לכן, כאשר אין מקימים מצות הצדקה, לא רק שמשמעותם מצוה חסובה בתורה, אלא עוד זאת – גוזלים את כספי העניים, שאת ממון הקב"ה נתן לעשירים רק בתורת "פקדונ", שכן כספי הצדקה שייכים באמת ובתמים לעניין, אלא שהעריך קיבלם כפיקדון כדי שיזכה במצות הצדקה.

"גדולה צדקה شمקרבת את הגאולה"

אמרו חז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה", כלומר שלמרות שכל מצוה ומוצה מאיירה את החושך הגלות ומשחררת וمزורמת את הגאולה בבייאת המשיח, הרי מיחודה היא מצות הצדקה שהיא "מרקבה" את הגאולה יותר מאשר המצאות.

הגאולה מתעכבות וממתינה לסיום עבודת ישראל בתיקון עצם והעולם כולו והקשרתו להתגלות האלקית הנעלית, ובצדקה מתנקים ומזכוכים את כלל הגוּ ווכחותיו, לכן זה כלל גדול לתיקון העולם לגאולה.

נסיים בדברי התניא: נהוג לעשות כל החודדים לדברי הלהבות מאייד בצדקה, ואין ישראל נגאלין אלא בצדקה שנאמר ושביה בצדקה.

הנער דוד אסף את המטבחות,
שהצטברו בידו להן עתק – "מאה
ככר זהב", ולא נטלו לעצמו אלא
הקדיש את כלו לצדקה, הניחו
לשמורת כדי לבנות בו בית
המקדש לה' אלוקי ישראל. בחילוף
כמה שנים פרץ בארץ רעב
ובצורת קשה, שנמשכו שלוש
שנתיים, או אז ביקשו מדוד שיתרומם
את ככרות הזהב לעניינים הרעבים
המצויים בחרפת רעב, אך דוד
סירב ומיאן לחת את הכסף
לענין, שכן הוא הקדישם לבניית
בית המקדש, שהה היה משאת חייו!

צדק וירוש עם נתן הצדקה.
הלא הקב"ה ברא ומנהל את עולמו בחסד וברחמים – אם-כן כיצד יתכן שיש בעולם אנשים עניים חזוקים למתת הצדקה ואינם יכולים להתפרק מעצם? היולה על הדעת שהברוא שיצר את בני האדם, הניחם בעולם ולא דאג להם למצון ומחיה?

האמת היא שהקב"ה העניק לעולם שפע ברכה לקיום כל הנבראים, בין לעשירים ובין

מקדשים אשר אחד מהගוּ, נובעת מכך שבכל מצווה היהודי ממשיך כוח רוחני אחד מרמ"ח כוחות הקדשה, אך נתן הקב"ה במצות הצדקה כוחות אדרים ומופלאים שבמעשה הצדקה היהודי ממשיך על עצמו את כל רמ"ח הכוחות האלוקיים ("מאור אין-סוף", הוסיף כל עליון), لكن כל גופו, מראשו ועד רגליו, מקבלים כוח וחיזוק בזכות מעשה הצדקה. בתניא מוסבר שהדבר נובע מהכח שהיהודים משקיע במצות הצדקה, שזה כוח כללי, ובלשון התניא: בכל המצאות מתלבש רק כח אחד מנפש החיונית, אבל הצדקה, שהאדם נותן מיגיע כפיו, הרי כל כח נפשו החיונית מלובש במלاكتו שנשתכר בו המועלות, וכשנותן לצדקה – כל נפשו החיונית עולה לה. וגם מי שאינו מתנייע בשבייל כספו, הוואיל ובמעות אלו היה יכול לנknות חי נפשו החיונית, הרי נותן חי נפשו לה.

נותן הצדקה בונה לעצמו חומת הגנה מכוחות הרע והמזיקים המזקויים בעולם: "מה שריון זה כל קליפה וקליפה מצטרפת לשריון גדול, אף הצדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול", "שריון עשו窓 קשושים על נקבים, והם מגינים שלא יכנס חז בנקבים. וככה הוא מאעשה הצדקה".

וזאת בנוסף לשאר מיני השכר שהיהודי מקבל עבור הצדקה לכל טוב אלה, ברכה להצלחה ויושעה בGESMOOT וברוחניות, בבניים, בחיים ובפרנסה – "עשר בשבל שתתעשר". "רוודך הצדקה וחסיד ימצא חיים הצדקה וכבוד בעולם הזה וחווים לעולם הבא".

לאmittono של דבר יותר משצדקה היא גמילות חסד עם העני, יש בה גמלות חסיד,

פרק הריסיטוקים הרנסטיין רונפלד

המקור לפראקים, סיטוטוקים ובקיטשע'

סיטוטוקים, מימי מערב, משי נקי, ומבדי צמר איקוטיים
במחור גדוּל ובמחיריהם נוחים

מבחן ענק של מעיל קשטייד

סניף בני ברק: שפט אמרת 5 טל' 6186078-03

פתח כל יומם בין השעות
21:00 - 17:30

סניף ירושלים: יונה 50 נאולה ים ק' אטל' 7-5381697 פלאפון 02-3157907 - 057-3157906

סמינר "בית חיה מושקא" – מונטראיאל

кос של נחמה

בצער ובכאב משתתפים אנו באבלו הכאב של האי גברא רבע ויקירא מריא דאטרא וראב"ד דמונטראיאל ז肯 רבני ליבאוועיטה, משלוחי כ"ק אדמור"ר הריע"ץ, מקשר ומסור לכל ענייני ומבצעי כ"ק אדמור"ר מה"ם

הרה"ג הרה"ת הרה"ח הרב **יצחק הכהן הענדל** שליט"א

על פטירת זוגתו מנבת' הרבנית מרת **שיינא חוה** ע"ה

שהיתה דוגמה חייה של אשות חיל וזכתה לחנק ולראות בניים ובני עסקים בשליחות המלך בקצוי תבל

וכן תנחומיינו שלוחה בזאת לכל המשפחה המפוארת והנכבדה שיחיו

הרופא לשבורו לב ירפא את שברכם, ומכאן ולהבא אך טוב וחסד ימצואכם תמיד כל הימים בטוב הנראה והנגלה בששיות והמקום יחHAM אתכם בトル שאר אבלי ציון וירושלים ויארך ימים על מלכתו לתוך הגולה האמיתית והשלימה בהתגלות כ"ק אדמור"ר מה"ם

בשם חברי הנהלה, הצוות והתלמידות
הרב מיכאל דהאן, מנהל

בוגר קבוצת תשמ"ה

הנק מזמין להתווידות השנתית

שתיירך אייה

ביום חמישי ב' אדר בשעה 21:00

במרתף בית הכנסת "בית מנחם" בכפר'ה

לפרטים נוספים: 054-7684771

עו אין ניטא קיין פארפאלאן!

ניתן עדין לזכות תרומות למקרה
"מי מנהם" בכפ"ח ב' המחולל פלאות
ולהתברך טברכותוי הקדושים של הרבי מה"ם
בבנין ח"ר ופזורי רווחה

תרומות 5ל"ל ש"ח
מדכה בהנצחה בלוט

ניתן עדין להקדיש חדרים

לפרנסים ותרומות

בנוכחות משייח' גאנז

ת.ד.

217

כפ"ח

03-9807189

03

למכירה מיידית

בניין בניין 500 מטר מוחלך ל 4 מבנים
הוזדמנויות מיוחדת למיסודות ציבור
בנייה על מגרש של דונם
ברוח' יוספטל 25 צפת.

לפרטים:
050-4846157 - 050-7670810

لتלמיד תורה חב"ד
"צבאות מלחם" חיפה והקריות
דרושים:

- ניהול מערכ גיוס כספים ומשאבים
- מתרים ופעילים לגיוס תרומות

נא לרשות למנהל הנשימי ר' משה אוזולאי

טל: 052-8757375

ספר חדש:

"ויקרב משיחה"

האם לא יצאו עד כה ספרים העוסקים בעוצות לקרוב הגאולה?

ב"ה ספרות חב"ד נמצאת בפועל תמידית בתחוםים רבים ונitin למוצא פה ושם פרק או מקבץ קטן של עוצות לקרוב הגאולה, כמו למשל בספר "מגולה לגאולה" או גם בספרים "גאולה" וב"תורתו של משיח" ועוד, אבל "ויקרב משיחה" הוא הספר היחיד שmagיש אוצר בלום של למעלה מ-100 עניינים שהרבי מה"מ מתבטא עליהם שם מחישים, מזרזים, פועלים ומביאים את הגאולה בפועל, וכן נלקטו מכ-60 כרכים של יתורת מלחמות – התווודיות.

עד כה לא ידוע לי שימושו טrac לקט

שחייבים לעזוק את זעקת ה"עד מתי" ללא הרף.

הספר הנובי (הרביי) – "ויקרב משיחה" (240 עמודים) הוא אוצר מיוחד של לקוטי עוצות והוראות מעשיות מהרבי מה"מ להבאת הגאולה בפועל ממש. הפרק הראשון מגלה לכל בית ישראל עד כמה כולנו חייבים לדבר ולעשות למען הבאת הגאולה בפועל. הפרק השני מגלה מה בפועל ניתן לצריך לעשות ומסודר לפי האל"ז בית, מתחיל בא – "אהבת ואחדות ישראל" ומסתיים בת – "יתשובה" (אין אותן אחת פנוייה מעשייה למען הגאולה). הפרק השלישי הוא הקיצור של הספר "עד מתי" – כולל קטיעים קצרים ומחממים על זעקת הגאולה.

מאות המשפחות שהגיעו לשכלה משיח הופתעו לגנות כי בתוך התקיק המיוחד שהוכן עבורם ע"י מטה משיח, מכחכה להם תשורה מהודרת ביותר, הספר "ויקרב משיחה" – ספרו החדש והמיוחד של הרב חיים שושן המוכר בארץ ישראל ובעולם כמרצה ודרשן הגאולה.

לרגל הוצאת הספר הרביי פניו אליו לשווע על הספר החדש ומה שקדם אליו.
אם איני טועה זהו ספרך הרביי בענייני משיח וגאולה – מה החידוש שיש בו?

אמת, בחסדי הי' זכיתי להוציא לאור כבר ארבעה ספרים שכולם מהווים תרומה לא מבוטלת להחשת הגאולה. הראשון הוא הספר "עתה ידעת" שיצא כבר ב-3 מהדורות (ב-14,000 עותקים!) ואיה בקרוב עומדת לצאת המהדורה הרביעית עקב הביקוש הרב וכן המהדורה האנגלית. בספר 645 עמודים מלאים בהסבירים והוכחות מכל חלקי התורה על העבודה הברורה כי הרבי מליבאוויטש הוא מלך המשיח – גואלן של ישראל היחיד.

הספר השני – "ווקם שבט מישראל" – הוא בעצם 'קיצור' של "עתה ידעת" (ירק' 358 עמודים), בעיקר על הhocחות הלכתיות על הרבי כגואל ישראל.

הספר השלישי – "עד מתי" (430 עמודים) – הוא ליקוט מיוחד – אוצר – של 115 שיחות מתורות של הרבי מלך המשיח אודות חסיבות בקש, דרישת וتبיעת הגאולה. ב"ה לומדים ישיבות הסדר גם ב-770 וכן בעוד מספר ישיבות בלבד כל אלפיים שהתוודעו בספר והבינו

מאת: אלדד שמויאל

לשםוע לצדיק יסוד עולם מדורנו שיש לו כל כך הרבה עצות והוראות לקורב הגאולה, מי לא רוצה גאולה בימינו? — במצב כמו היום יכולים פתוחים לקבל".

הערב הפטעתי לחולטין כאשר ניגש אליו היהודי ליטאי ומשום מה מוצא לנכון לפתח את אתי שיחה יידיזטי — לאחר שראה את הספר החדש — ואך בירך אותו. יש המקרים בכל יום לאחר שרחרית קטע מהספר, ואניאמין הרבהinos נספחים עשו כן. עי"ז יתוסףו רבים להוראה של "אליו תשמעון" בפרט בקשר למשמעות כל הדורות — הבאת הגאולה האמיתית והשלימה עי"י משיח צדקנו.

מה קורה עם ההפחזה בפועל?

ביה יצאתי במהדרה ראשונה גדולה מהרגיל, וכבר מחייב מהספרים אזלו. הפרוסום המאסיבי טרם החל, ואני לי ספק שברגע שככל המקורשים לרבי מה"מ יגשוו שיזוא לגנייה (ולכן הוריתי למצווב לעצב אותו בצרתו החיצונית כפי שהוא, כאילו פארווען), ובאים אליו חניכי ישיבות ליטאיות ואומרים "שמע — זה ממש אווצר מדחים — יישר כה וכוי". אתה רואה כל יום כל מיי נשומות מכל החוגים לוחמים את "ווײַרב משיח" ומעיניים בו ארכות.

ביה, כל מי שכבר פתח את הספר חימם לי את הלב בגודל — ההשקה הייתה כדאית. יום אחד ניגש אליו יידי (מחשובי חסידי ברסלב בגלוי, ובסתור קשור גם לרבי) ואומר לי: "שמע חיים — חייבם להפיץ את הספר הזה בכל בתיה הכנסת והמדרשי, אף אחד לא יוכל להתנגד בספר זהה, למה לא

ליקוט כזה מתורתו של מלך המשיח ולהפיצו בישראל. בספרות הלא חבדית יש ספר אחד שעוסק בכך ("פדות יעקב"), אולם הוא ליקוט מהזיל בעיקר, ולא ראוי שם מילה אחת מתורתו המפלאה של מלך המשיח. אני מודה לה שזיכני להיות 'שפורה של משיח' בזה ולהביא את עצותיו העדכנות לדורנו — דור הגאולה.

מה הביא אותך לעשות את העבודה המפרכת הזאת?

הרבי מה"מ (בשיחה הידועה כ"ח ניסן הילנשטיין") זעך מקריות ליבו הטהור ("לב כל קהיל ישראל"), עשו כל אשר ביכולתכם . להביא בפועל את משיח צדקנו תיקף ומיד ממש! מכיוון שהלפכו מאז כבר למעלה מ-15 שנה, וудין לא נושענו, لكن החלהות שצרכן לחפש בכל תורתו של הרבי מה"מ ולהגיע לבית ישראל את העצות וההוראות המעשיות באופן שכל אחד ואחת יכירו ויידעו ويשתדל לעשותות בפועל אפיו דבר אחד נסף, כי הרוי "העשה הוא העיקר" — ואלי סוף סוף נזכה לאותו מעשה שיכריע את הCEF.

יש כבר תשובות בספר?

ביה, כל מי שכבר פתח את הספר חימם דוגמאות שלא מאנג'ש. ראשית, הנחתית את הספר בשני בתיה נססת הגודלים במקום מגורי, ומהז בחודש הספר 'מככב' שם מביא

מסעדה קינגסטון Kingston Ave.

GRILL BAR

מסעדה בשירים ודגים כשרה למהדרון

בניהולה חביב קוק ורוברטון שליט'א

בשותה הרוב קוק והרוברטון שליט'א

~ מבחר בשירים ודגים על האש

~ מגוון תבשילים הבית

אדלה

מלון פרימה קולדון לחוף אלמוג אילת

טלפון 08-9469980, פקס 02-5326980

כתובת: רח' ישעהו 22, ירושלים

טלפון: 02-5326988

כתובת: www.orchaya.org.il

טועמים מהאולה בביתו של נשיא הדור

היווצה לאחר קבוצה לשילוחות מסוגן וחיבר להפעיל בית חב"ד מלא, גם במסגרת הישיבה בארץ ישראל ניתן לפעול הרבה ביוםי דפגרא ובשבתוות ולהפוך ישובים שלמים. הדברים מראים דוגמא חייה, וכנראה שהדברים יפעלו את פעולתם.

יום ג'. כ"ג שבט.

אחרוני האורחים שהגיעו לחוג את ימי הנשיאות נסעים בימים אלה מ-770, מביחסים לעצם לחזור בהזדמנויות ראשונה, ועד הרבה לפני הזדמנויות זו לפגוש את 770 על הר הבית. איחול ישן ושגרתני, שמתקווים אליו בכל הרצינות.

שבת מברכים מתקרבת, ועובדיה בדק הבית טrhoו היום על התקנתו מחדש של שלט המולד, לאחר שנזוק בחודש שעבר.

יום ד'. כ"ד שבט. לפרסם את הנפלאות.

כפי שכבר ספרתי כמה פעמים, מידי שבוע מופץ קוונטרס "יחי המליך" באלי עותקים בשכונות ברו פארק החרדית, וכבר זכינו למשועע על ישיבה מסויימת בה קבעו בחוררים שיעור שבוויי בקוונטרס. חזקה על תעומלה שאינה חזורת ריקם, והיום התקבלו בתיבת הדוראר של מערכת הקוונטרס מכתבים מטופשי ברו פארק, המדווחים שהקוונטרס אכן מגיע למקומות הנכונים ופועל את פועלתו.

הנהלת הישיבה והתכילה היום בתכנית מפגשים לィמודדים לתלמידי הקבוצה. הרב יקותיאל פלדמן מעלה נושא עיוני מתוך

הסתiens בשעה מוקדמות וחסית, אך גם משך זמן ארוך אחרי נצלו הנשים את ההזדמנות הנדרה שניתנה להם להתקרב למקוםו של הרב מלך המשיח.

יום ב'. תקופה חדשה.

כ"ב שבט. כולם יודעים שהיום חל יום הסטלקותה של הרבנית ע"ה. עבורנו לעובדה זו יש משמעות عمוקה, אנו נצטט את שיחת כ"ב שבט תשנ"ב בה גילה הרב שביב זה הכהלה תקופה חדשה בנסיואתו, התקופה הקשורה לסיום העבודה והחלה הגולה. אם בו"י שבט הזכרנו שהג הנשיאות האמיתית הוא י"א, כי לפי דברי הרב ש��יט"א י"ד שבט קשור לסיום הדור הקודם, ו"י"א קשור לנשיאותו שלו. הרי שכ"ב שבט היא תקופה חדשה, זה לא משחק מילימט חיליה, מדובר על חידוש אמיתתי בנשיאות וחידוש אמיתתי בנשיאה. זו התקופה בה התגללה שנשיא דודנו הוא משיח צדקנו, זו התקופה בה הגיעו הגולה השלימה.

כל עניינו הגולה כבר נמשכו בעולם, כך אומר הרב מלך המשיח. אנחנו מציינים את התקופה החדשה בנשיאות.

הסדר בתפלות היום יהיה בהתאם. לאחר תפלה מנחה הוועד מחיצות במזורת ביהכ"ס, וסדר מעבר לנשים הרוחיות ביום זה לגשת למקומו של הרב להתפלל ליד המקום החדש.

במשך המעת-לעת היו מאנ"ש והתמים שנסעו לבקר על ציונה של הרבנית נ"ע.

בלילה התישבו התמים להתוועדות המסורתית ביום שני, כשהערב ראשוני פרש שטיח מיוחד לרבי מלך המשיח. חמישה נרות שעווה דולקים לפני העמוד. ב-

אל אחוי התמים בארץ הקודש שלום וברכה מבית משה המאמר היודיע של ואתה תזוּה תשנ"ב, מלא בעניינים נפלאים שהלומד יכול לעבור עליהם מבלי להבחין.

באחת הנקודות במאמר, הרב מלך המשיח שליט"א מספר את המעשה מאדמו"ר הזקן שהיה נשמע ממנו בעט דבקותו "אני רוצה מאומה, אני רוצה גן עדן אני רוצה עולם הבא, אני רוצה רק אותן".

הרבי שליט"א מבHIR שמעשהה שהיה באדמו"ר הזקן, שייך לכל אחד מתנו. ואת קריאה זו הרב מתרגם לשפת דור השביעי, אנחנו רוצים גשמיות, אנחנו רוצים רוחניות, רצונו בגאלה האמיתית והשלימה בפועל ממש. כל יהודי קשור בעצם להקב"ה, וקריאה זו היא ביטוי של ההתקשרות העצמית לאלקיות. עד כאן דברי הרבי שליט"א.

השבוע תקראו על כמה טיעימות מהגולה השלימה, אך אותה קריאה ממשיכה להזעק: אנחנו רוצים טיעימות, רצונו לפקו את העניים ולראות את מלכנו גואל אותנו ככלנו בפועל ממש.

יום א'. כ"א שבט.

לשושת התפלות ביום כ"ב שבט – יוםiarץיט של הרבנית הצדנית – נהג הרבי מלך המשיח שליט"א לעבור לפני התיבה. לפני עמוד התפילה נסגר שטח עליו נפרש שטיח מיוחד לרבי מלך המשיח. חמישה נרות שעווה דולקים לפני העמוד.

כנס לאלי בנות חב"ד לרגל היום. הכנס

הרבי יוחאי פלמן בשיעור לתלמידי הקבוצה

שגרת למידה ב-577

המשפט שהתוועים נצחונה של חבות טול בונה, שהתוועים עוד נאלכו לשלם את הוצאות המשפט המרובה. אך הפתעה היא שמיד עם תום המשפט קיבל ידינו והודה כי החברה מתכוונת לשלם לו את כספי הפיצויים במילואם. העובדה שהוא לא הצטרך לתביעה כנגד החברה הותה עבורה הוכחה כי התפטרותו הייתה על דעת עצמו ואין לו קשר לטענות של שני המנהלים האחרים. התפטרותו הייתה לגיטימית לחלוין, וכוכתו המלאה קיבל את הפיצויים הרואים לו.

עשרות מכתבים הוא קיבל מהרבו במשך השנים. על כלם הוא שומר בקנות, אך שמח להראות אותם לכל חסיד בו הוא נפגש. עוד יהודי הנראה חולין לכל דבר, אך תוכנו מלא ברוגשי התקשרות לרבי. כשהתגשו את היהודי הבא ברוחו, קחו בחשבון שם הוא יכול להיות עוד אחד מהחסידים בלי מספר של הרבי מלך המשיח.

יום ה' כ"ה שבט. לדקדק בשיעור.

בערב התקיים שיעור גאולה ומשיח עיוני בדבר מלכות השבואי, את השיעור מסר התי מנוח כהן. במהלך השיעור מתברר שם בשיחה זו שעלה פניה נראה לגירסאי, יש הרבה מה לעין. האם אוחזים בתהילת הגאולה או בגאולה בפועל. "ויכתבו חרבותם לאותם" שיק לשינוי מנהגו של עולם או לעולם כמנהגו נהוג, ההבדל בין חזקת משיח למישיח ודאי, ועוד. מקורות נשלפים ודיוון מתפנתה, והשיעור נמשך שעה ארוכה מעבר למתוכנו.

אך אם הוא אכן היה נושא לשם היה מצוי את עצמו במרה מושך לרוחב עם משפחתו, ככל נכסי החברה שהבטיחה לדאוג לצרכיו עמוקים לבנק.

ידיונו, שכעת זכה לראות עניינו גilio אלוקי, את הדרכתו המופלאה של הרבי שליט"א, נשאר בארץ ישראל והמישיך בעבודותיו מנהלה בסולל בונה. באחד הימים הגיע ייחד עם אשטו למסקנה שמנני סיבות שונות עדיף עברו להתפטר מתפקידו, ולבסוף את כספי הפיצויים המגיעים לסכו מcobד ביתר.

עוד הם בוחנים את העניין, ועל דלתו מתდפקים שני מנהלי מחלקות נוספות בחברה ובفيיהם רענן זהה, כנראה מאותם סיבות מסוימות. הפגיעה הבלתי צפואה זורזה את ההכרעה, שוב פנה לרבי והפעם קיבל את ברכתו לצעד הגורלי. כבר ביום הסמכים הפתיעו שלשתם את הוצאות הבכיר שהגיבו בו זמינות מכתבו התפטרות.

אלא שהנהלת החברה לא הייתה מוכנה להשלים לצעד שכזה, והודיעה כי היא אינה מתכוונת לשלם להם את הסכומים להם ציפו. לדברי הנהלה התפטרות המשותפת היכירה על כוונה לפגיעה בחברה, ואון להם את ההצדקה לטענו את כספי הפיצויים.

המתפטרים שכבר כמעט ספרו את השטרות, פנו לבית משפט בתביעה נגד החברה. לא כולל ידינו שאל שוב בעצמו של הרבי, ובקבלה על קיימם את ההוואה שהתקבלה — לא להציג ל התביעה. המשפט נמשך, כשלבניתים ידידי ומיטולים בו על עקשותנו המוזרה, כשהחשבו הפטוט מוכחים שסופה לצאת קריה מכאן ומכאן. אך למרות הקשיים הוא בשלו.

אנו כבר היינו יכולים לחזות את תוצאות

הסוגיא הנלמדת בಗמרא, ומפתח דיון ערך בין החורים על הנושא. מטרת התכנית לעורר את החיות בלימוד הנגלה.

בשיעור אחדות השבועי של תלמידי הקבוצה מחונכי היישבה בצתפת, סייר אחד התמיימים סייפור מדהים שעם מבעל המעשה — יהודי תושב הארץ אותו פגש בדרך:

לפני כ-20 שנה, הגיע אליו חבר עם הצעת עבודה מפתחה למשרה מכובדת בחברה מצליחה בחו"ל. הכל היה נראה מבריח ומשכנע, אלא שידיד חב"דניק שפגש שהורה לו — לא זים בחיים בלי הדרכה מהרב.

ההצעה נשלה לרבי, והרבி הורה: "לשאול רב מורה הוראה". מה זה קשור לרבי, לא תמיד מדברים. אבל בלי יותר מידי שאלות החבר לקח אותו לרבי אשכנזי מכפר חב"ד, להביא את המעשה לפתח.

הרבי שאל כמה שאלות בנוגע לסדרי שמירת השבת בעבודה, והתברר שאמנם הוא לא יעבוד בשבת, אך הפעלים הגויים שהוא אמרו להיות ממונה עליהם עלייהם עובדים בשבת קריגל. "אם כן" פסק הרבי, "לפי השולחן ערוך אסור לעבוד בכזה תפkid, זה חילול שבת של האחראי עליהם".

הרבי פסק לאיסור, החב"דניק הסביר שכשרبي נזון הוראה היא קודש קדשים, גם האשה חזקה את ידי בעלה בהחלה האמיצה, והרעין המושך נגנו.

עbero כמו וכמה שנים, והוא פגש את ידידו לשעבר, אותו אחד שהציג לו את המשרה ההיא. הלה לא שאל בעצמו של הרבי ונסע אליו מקום, ותוך זמן קצר החברה קרסה והשאירו אותו מחוסר פרנסה. התברר שבאותו זמן שהציגו לדידנו את המשרה, מנהלי החברה כבר ידעו היטב את מצבה הרעוע, וכיו שהוא יכול את המצב.

יום ו', כ"ז שבט

ב-30:8 בבוקר התקיימים מנין התהילים של שבת מברכים. השבת עלו 13 חתנים לTORAH, בעליה, ולאחר תפלה מוסף התקיימים מנין נוסף לקריאה הتورה. ב-1:30:1 התווועדות קודש של הרבי מלך המשיח שליט"א. תפלה מנוחה עם הרבי מלך המשיח בשעה 5:00 ולאחר מכן הקהל מתyiישב לסדר נגוניים וחורת דאי'ץ על-ידי הרב שלום לברטוב עד לתפלה ערבית.

להתראות לב שמח, אנו ואתם יחד
עם המשיח
חי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד
mundi, בית משיח – 770

המשך התגלה בכל התוקף" וכשהרבי מדבר על כל התוקף, כל המנגדים נעלים.

שבת קודש.

ليل שבת שוגת, עוד הפעם שירות יחי, עוד הפעם לכיה דודי, עוד הפעם שירות יחי, עוד הפעם הכרזות יחי, התפלה מסתימית ואיז...

עקב התהילים המתוכננים למחרת, הוקדם השיעור השבועי בידבר מלכות' לסדר חסידותليل שבת. תפלה ערבית כבר נוגשת עמוק בסדר, ומיד בתום השיעור עוברים לסדר נגוניים וחורת דאי'ץ – ומשם לסעודה. שבת שבתבעוותה נהפכת להתוועדות.

היום לפני ארבע עשרה שנים התקיימה פגישה שלлом העולמי בין ארצות הברית לרוסיה. בשיחת קודש מיוחדת למחרת הגדי מלך המשיח את האירוע כהחלתו של קיום היוזד יוכתטו חרבותם לאותים. בשיחה מופיעים גם פרטיהם מודיעקיים של מלך המשיח, כולל שם וכנותה.

מצות היום במבצעים, והרצים יצאו דוחפים להביא את דבר המלך ודתו אל תושבי העיר. ככל דברים חיבבים שככל אחד ידע, בפרט שהשיחה קשורה מאד דока לעיר ניו יורק.

לא אנחנו אמרנו זאת, הרבי אמר, וכי יכול להתווכח. הלא הרבי כבר קבע "מלך

גר בארץ הקודש וממנוין לפרסם מודעה ב"בית משיח"? צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

MENRO HATS
מנסרו - כובעים

סבוך נדול של סנבעות
100% FELT FABRIC
של היצירוגים הגדולים בעולם
במחירים ללא חזרות

המכירה בתיאום מראש בשעות הערב
בחנות הנקודות מਆורי בית' בכפר חב'ד
(שכונת הרכבת בית' ראנון מצד שמאל)
טלפון: 052-3940070

מזל טוב מזל טוב

שגע ברכות ואיחולים לבבאים
להחוטו הוקרים

הרהה גרשון שיחר וווגטו מזל תחיה פריד

לונל שפתה בר המגנה
של בנים חתני הנעלת

שניאור זלמן שחי

זה רצון שיגדל להיות חסיד דיא שיטם ולפנין
לנחת כיק אחותר תהימן. ושותרו מטענו ושותאר יונאי חיליכם
רוב נחת חסדי אביהן.

טתק בראיות, טפהה והחבה בששיות ווותניות.

טפק

טאהלים בכל לב
גד רבי ווילדים קלען ~ צפת
טאן דבוי ווישוואל ~ פלויידה
רבי ואורה שענטו ~ פלויידה
החל ~ טקסם
זה טסקא פנדוי ייסוי ~ אפת

מהפכה חינוכית לבנות אב"ש בועלם

יוטר מעשר שנים ממשלה ישראל לימודי נוער יהודי מהתקומות בארץ ישראל. הרב שלום בר ששת משליחי הרבי לאראה"ק יחד עם הרב שמואל חפר מנכ"ל "בית רבקה" בכפר חב"ד הבינו כי יש כוונציאל עצום לסייע לבנות השלוחים ואנ"ש ברחבי העולם ● מהפכה חינוכית של ממש!

— לחור בתקציב המשפחתי. שרה ברכה 'ברכה אחרונה', קמה ממוקמה תוך כדי איסוף הכלים המלוכלכים מהשולחן — ופנתה לעבר הכוור. היא הבינה את התשובה — אותה למשה ידעה מראש.ימה לעשוות', חשבה. מסתבר שאחרוי הכל העולם קיים על הכספי, וכסף מונע דברים טובים וחשובים'...

שרה, הוריה ועוד בנوت חסידיות רבות, בנوت אן"ש והשלוחים ברחבי העולם, בודאי ישמחו לשמוע על ההפתחות המפתיעת הבאה. מוסדות בית רבקה" בכפר חב"ד בראשות הרב שמואל חפר, מציע לבנות חסידיות משפחות אן"ש והשלוחים בחו"ל, שלוש או ארבע שנות לימודים חינוך! כולל הוצאת תעודה בగורת ישראלית!

או זהו. גם כשאני רأיתי את המודעה אמרתי לעצמי "נו, בטח, אין שום דבר בחיננס..." אבל בשורה תelefon ושוחחת עט מנהל הפ羅יקט, הרב שלום בר ששת, משלוחי הרבי באראה"ק — והופעתני. יום אחד התודע הרב בר ששת לפROYיקט עעל"ה של משרד החינוך. את

רב שלום בר ששת צילום: גנוש

ארוחת הערב השגرتית בבית משפט סנדראון החב"דיות מהחת מדינות אירופה, הפה עד מהרה לדין פורה. שרה שלם עומדת לסייע את למידה בחטיבת הבנינים ובשנה הבאה, בערתת ה', תעלה לתיכון. בנות רבות מתווך חברותיה של שרה, קיימו בהמשך למועדון את מאמר המשנה "הו גולה למוקום תורה", וטסו אל מחוץ לנובלות המדינה, להמשך לימודיהם.

חלילה, לא שימושו לא טוב בתיכון המקומי, אבל רבים מההורם המציגים מבנותיה המתבגרות לצאת לשילוחות אחרי החתונה — וואים בכך זה של שליחת הבנות למדוד מחוץ לבית, הכנה מתאימה לבנות חיים עצמאיים בכלל, ויצירת קשרים, רכישת שפה, והתערות במנטלליות זהה — כבית ספר מעשי לחחי שליחות.

שרה, בת חסידית ויראת שמים, ממתינה להחלטות הוריה, מודעת לתרומה העצומה שבונסעה. היא לכשעצמה הייתה מאד רוצה לנטוע. בורר לה שם הוריה וואים צעד זה בחינוי להפתחותה החסידית, הלימודית והעצמאית. אבל מה לעשות, היא יודעת שלא

הרב שמעאל חופר מנהל מוסדות "בית רבקה"

התלמידות החו"לניקיות, עד חמיש-עשרה שנות בשבע: קריאה, כתיבה ודיבור בעברית במסות אלפין. השפה לא תהווה עברון מחסום כדי להגעה לתוצאות מבחני הבגרות שכן הן ייינו מהקלות מיוודות שמקנה להן משרד החינוך.

"אני מבקש להוסיף", אומר הרב בר ששת, "שלא רק בנות ילידות חוויל זכויות להטבות המיוודות, אלא כל בת בעלת אזרחות ישראלית שלא הייתה רשותה במשך חמיש שנים האחרונות במסדר החינוך, לדוגמה, בת שיצאה עם הוריה לשילוחות בשנים האחרונות — זכאייה להצטרף פרויקט".

בכל שתי שבתות תצאננה הבנות לשבת חופשה. בת שיש לה קרובי משפחה בארץ ישראל יכולת להתארח אצלם, ואילו לבנות שאין להן מקום — יסודרו עבורן מקומות ישינה בבתי חסידים של אנ"ש ושלוחים בחולמות על ימות המשיח...", אומר הרב בר בארץ הקודש. בזמנים החופש כמו בתשרי, חנוכה, פסח והחופש הגדול — תוכננה הבנות לשוב לבתיהם.

מה לגבי מבחני הבגרות?

" מבחני הבגרות של משרד החינוך מוכרים במידינות רבות בעולם. בתום שלוש-ארבע שנים של לימודיים, תוכל התלמידה שבאמתחנה תעוזת בוגרות, להזכיר את דרכה בכל סמינר חסידי בארץ ישראל ובעולם".

הרב בר ששת אינו מסתיר את התרגשותתו: "במסגרת הפרויקט הזה וראים במוחש כיצד העולם כולו מסיע לשולחי הרבי ולחסידים ברוחבי העולם — כאשר הממשלה מבקשת ומתקצת את חינוכן של השלוחות העתידיות, וזאת כהכנה של העולם להתגלות הרבי מלך המשיח".

"בית רבקה", שרתם לטובת תלמידותיו את האמצעים הטכנולוגיים המתקדמים ביותר וباווריה חסידית חמה.

ה עובד כך: קודם החלטת על הגעתו. הוא ארצה, בודק צוות מטעם משרד החינוך את בגורותן הנפשית, שתעננה על השאלה "האם התלמידה تستדר בתנאי פנימייה — הרחק מביתה?" כרטיס הטיסה הראשון ארצה ממומן על ידי הסוכנות היהודית, ועם הגיען ארצת מגיעות הבנות לקפסוס "בית רבקה", שם הן משלבאות בתנאי פנימייה מלאים: שלוש ארכות ביום, חדרים עם שירותים ומחלות צמודים, ואפילו, לא יאומן, "דמיisis". מלבד זאת, הפרויקט מממן ביטוח רפואי ורפואה שניינים. "על זה לא חלנו אפילו בחולמות על ימות המשיח...", אומר הרב בר ששת.

הפנימייה מלאה ב"אמ בית" דוברת אנגלית, אידיש ועברית, כאשר המדורים הינם בחורות חסידיות ויראות שם, שיפת האם' שלهن היא שפת החום והאהבה. הונענינה הכל בכדי שעשוות הפנאי תהונה החלפת כוח ותוספת חיות לשוב ללימודים בשמחה ובחירות. שעות הלימודים כמו שעות הפנאי, יעברו באווריה של התקשורות, אהבה

רבבי, והרבה חסידישקייט. בזמני הלימודים מצטרפות התלמידות לחברותיהם היישראליות, ומשתתפות איתן בשיעורים, בעבודות הלימודיות, במבחנים ובפערולות השונות, כולל כموון ארגונו "השורה הראשונה". בשנה הראשונה — בהתאם לרמת שיליטן בשפה העברית — לומדות

פרויקט נעל"ה (נווער עולה לפני ההורים) יזמה ממשלה ישראלית לקרהת שנת הלימודים תשנ"ג, בעקבות פניות של משפחות רבות מרוחבי בריה"מ דאז, שבקשו לשוחח את ילדיהם ללימודים בארץ ישראל. ממשלה ישראל הכירה בפטנטיאל של הפרויקט לעידוד הullah, מתוך הבנה שההורם והמשפחות יבואו בעקבות הילדים, ועל כן הקדישה משבבים אדירים עבור הנוער.

במשך השנים, העלה ממשלה ישראל בני נוער רבים. "מדוע שבנות חב"ד מרוחבי העולם לא ייינו אף הן מהפרויקט?" תהה הרב בר ששת והבini כי יש פוטנציאל גדול לשיער לבנות חב"ד והשלוחים ברוחבי העולם. הרב בר ששת לא שקט על שמריו והוא בא בפגים עם הרב שמעאל חופר, מנכ"ל בית הספר "בית רבקה" בכפר חב"ד. הרב חופר הבין אף הוא את היכולת הרבה לשיער לבנות חב"ד בחו"ל, ובפרט לבנות השולחים שבדרך כלל נאלצות לנדו לטיונים וסמינרים שונים ברוחבי העולם, והוא ניאוט להעניק את הכהפה ובכך לשיער להעניק את החינוך החסידי של "בית רבקה" — יחד עם התמקצעות מלאה במשמעות תחומיים.

"בפני הורים ובבים ניצבת בעיה" אומר הרב בר ששת. "בתיכונים שונים ברוחבי העולם, הבנויים במסגרת דומה, חובה על הבנות להבחן במבחן בגרות של היסטוריה, ספרות אזרחות השיכים לאוותה מדינה. מובן כי תכנים אלו צריכים להלוטין לאוורה החסידית עליה התrencנו הבנות. מאידך גיסא — בתיכון "בית רבקה" בניהולה של הגבי ציפורה וישקבי, שבעים וחמש אחוזים מתוחמי הלימודים ל"בגורות" עוסקים מתקצעות קודש: תנ"ך, הלהקה, ספרות תורנית, מחשבת ישראל, תושבע"פ וחסידות, ומיועט בלימודי חול. לא אף זו — אלא שבסמך היום נמצאת התלמידה באווריה חסידית; הבנות משתפות בתהוועדיות, בכנסים ובפעולות שונות של מבצעים".

לאחר שהמסגרת קיבלה אישור ממשרד החינוך, יצא הפרויקט לדרכן לא לפני שקיבל את השם "חב"ד נעלה".

הבנות צריכות לעלות הארץ?

"כל לא", מבהיר הרב בר ששת. "הלימודים במסגרת הפרויקט לא מחייבים התוארות ועלה ארצה. התלמידות נשארות כל הזמן במסגרת "תירורת".

לאיה גילאים מיועד הפרויקט?

הוא מיועד לבנות כתות ט', יי', יי"א, י"ב. עד תום לימודיהם בתיכון, משלבאות הבנות במסגרת הלימודים ברמה המקצועית של

ימין חדש. אוטונומיה חדשה.

הם אינם מבינים את "עקשנותו" של הרב. ואילו הרב רואה בכך יסוד היסודות לסייען של כל עם ישראל. מיותר לומר מי צדק, כשבסופו של דבר, כל אלו שדיברו על אוטונומיה, מסרו שטחים גדולים לעربים. כלפי מה הדברים אמרו? מפלגת איחוד לאומי — מפדר פונה עת אל נאמני ארץ ישראל ומנסה להציג עצמה כמפלגה שומרת על ארץ ישראל. אולם היא מסתירה מרבים הцаהרה ברורה בנושא תוכנית האוטונומיה. וכך נכתב במצעה: "מתן אוטונומיה לערבי ייש"ע באזורי שוניים תוך יצור רצף תחבורתי ביןיהם".

לא נכנס לשאר הדברים התמהימים במצוא נושאי ארץ ישראל, כמו ישוב הפליטים הערבים, דברים שלא היוו מעליים על דעתנו שmplגה שפונה ליוחדים שומרת תורה תצהיר כי היא بعد מתן אוטונומיה לעربים, דבר שהרב הגדר ככפירה בה.

לא פלא אחרי זה, כי אוטן מפלגות מצהירות על מוכנותן להיות שותפות לשולטן שעורך יהודים ומגרשים מובתיהם.

ולאותם אנשי מפלגה שורצים להיראות "יפי נפש" וכי הם פרטניים ולא חסכים, וכן הם "מכירים במצוות וمبינים את המורכבות" — יש לנו לומר דבר אחד ויסודי: איןנו מקרבים את התורה לביריות, ולא מותרים על אף שעלה, לא בגשמיות ולא בrhoחניות. מציאות העולם נמדדת לפי התורה, ואם התורה הקדשה אסורה לתת אוטונומיה לערבים בגל האיסור "לא תחננס" ובגלל איסור "פיקוח נפש", מי התיר לכם להציג כי אתם דוגלים במתן אוטונומיה לערביים? מה הפלא הוא שבקיי האחרון מבצעי מדיניות השמאלי והערבים היו לא אחרות מאשר מפלגות הימין ומפלגה חרדיות? עד متיא תשעו את תורה ה' פלסטין וכל הזמן תשנו את האידיאולוגיה שלכם לפי מצב הרוח הלאומי? נראה شيء שמייחח לתורת ה' בצורה חובנית, מתייחס בצורה

שמדוברים אוזות זה הרי זה כפירה בה" וברתו וברוך-ישראל ובקדושת ארץ-ישראל. דיבורים אלו אוזות האוטונומיה הנם צעד ראשון למסירת חלקים מארץ ישראל ולא רק חלקים קטנים אלא חלקים גדולים כמו יהודה, שומרון, עזה, חברון וירושלים וכו' והרי זה עניין של פיקוח נשות ממש!

וכאמור שלא משנה מה שהיהודים חשבים ואומרים ומסבירים את זה אלא איך שאומות העולם מפרשים זאת, והם מפרשים זאת שמדובר אוזות תוכנית ססופה מסירת חלקים מארץ-ישראל בפועל והקמת מדינה פלسطينית. אתה הרי מבין ערבית, אז תשאל לרביבים הגרים שם ותראה מהם יגידו לך שמה שהם מתכוונים אוזות מה שמדובר על אוטונומיה של 5 שנים פירשו בפועל שמוראים להם חלקים מארץ-ישראל כדי להקים מדינה פלسطينית. וממילא אין זה נוגע כלל איך היהודים מסתכלים על זה. העיקר הוא איך שהיהודים מסתכלים על זה. זה בעצם תמצית ההבדל בין השיטה של הרבי מלך המשיח לאותם המנהיגים דואז של "הימין" שלא קלטו את העומק שבגישה של הרבי. הם טענו כי מדובר בדיורים בלבד וכי

זה בעצם תמצית ההבדל בין השיטה של הרבי מלך המשיח לבין המנהיגים דואז של "הימין" שלא קלטו את העומק שבגישה של שבגישה של הרבי. הם טענו כי מדובר בדיורים בלבד וכי הם אינם מבינים את "עקשנותו" של הרבי. ואילו הרב רואה ביסוד היסודות לסייען של כל עם ישראל. מיותר לומר מי צדק, כשהם שבסופו של דבר, כל אלו שדיברו על אוטונומיה מסרו שטחים גדולים לעربים

הדברים על האוטונומיה

פני בחירות מופרחות לאויר סיסמות רבות, רבות מהן ריקות מתוכן, כמו אלה: "ימין אמיתי" או "ימין חדש" וכדומה. חסידים צרכיכים לדעת כי אנחנו שייכים לימין ולא לשמאלו. אנו נשמעים לצו האלקי של התורה ולדיברים שהרב אמר לנו, לכן, גם אם מפלגה מתהדרת בנוצאות לא לה, חשוב לראות בדיקות מה כתוב בשורות מצעה ולדעת מה באמת היא מתכונת, ולא כאשר עליה על הפרק תוכנית גירוש ומסירת שטחים לאויב, או אז אתה מגלת כי אותה מפלגה שכביבו אמרה ליציג אותה, אינה אלא גיס חמישי שרצחה לשוחב לכיוונה את קולות אמני הארץ ישראל ולהציג מגש שווה של לוחמים.

כבר לפני י"ד שנים, במוצאי היום החדש יוזד בשבט תשנ"ב, בשיחתו של הרב מה"מ עם מר משה קצב שהיה אז שר התה冂ורה, קבע הרב ברווח שעצם הדבר על האוטונומיה הוא כפירה בה' ומביא להקמת מדינה פלשׂתינית.

וכך אמר הרב: **וממילא נמצא שזה**

עם הסיר של ליצמן בכפר חב"ד בשבוע שuber, נועד המערכת בחירות דמוגטית בעיתונות החרדית. יפה אמר רבו של כפר חב"ד הרב אשכנזי שליט"א לאורח הבלתי רצוי, שאיר שיר לתמוך במפלגה שהיתה שותפה מלאה בתוכנית הinctיקות והביה אסון נורא על עם ישראל?!

ארץ ישראל שעובדה זו התפרשמה לא רק בשבועונים אלא אפילו בעיתונים היומיים! וכך צריך להיות – "ונתץ הבית" – ושייתו של בית חדש – בית אמיתי! וכמוذבור כמה-פעמים שכעת העולם רועש – ומימים ליום מזענע יותר ויותר! עד שהיומם כבר הפסיקו לرمות ולטוטות, שהחזזה הטראגי שנחתם ב'קעמאפ-דייוויד' לפני מספר שנים – הוא דבר טוב. כתעת כבר לא עושים היגיות לבודד זה; ואך הפסיקו כבר למחוא כפיים ולטוטוח על השכם ולומר 'מזל טוב' על חזזה אומל זה. אשר באמת – במקומות קבועים יום זה של החתימה על החזזה האומל – ביום טוב, היו צרכיהם קבועים זה כיום מר, או יום נורא, מצער ומחילה. חתימת חזזה אומל זה, היא בכיה! – אני רוצה לומר "בכיה לדורות" היהת ומשיח תיכף מגע – אך מקצת שנטיים ימים – רואים שההלך של היהודים למסור טחחים – נהיה רק גורע יותר! לעולם לא היה בדברי ימי עם ישראל מצב בו יהודים עצמם – מציעים לעשות דבר מה מבהיל במסירת חקלים מארץ ישראל אשר שייכים להם – לrstותם של הגויים! במשמעות הדורות עברו היהודים צרות רבות – אלומן צרה כזו שמתורשת מאו לפני שנטיים – לא הייתה מעולם!!! (שבת-מצורע, ז' ניסן, תשמ"א). והדברים מדברים بعد עצם!

שותפות לפועל לא לתוכנית...

שבועו שעבר הגע יויר וועדת הכספיים יעקב ליצמן לסיר בכפר חב"ד. מעבר לכך

אשר למורות העובדה שתארץ ישראל נתנו הקב"ה ליהודים באופן של "אני נתן לך לאחוזה" – בכל-זאת, נלחמים הם בפסקה זו, ומצד אחד נוטנים הם בפועל חלקים מארץ ישראל.

מסירת טחחים מארץ ישראל אינה נוגדת רק להלכה, אלא היא אף נגד ההגינוי הפשטוני, נוגדת לא רק לשכל ולמדות של נפש האלוקית, אלא אפילו לשכל ולמדות של נשען בהמתה; היהת ואפילו הפחדו הגודל ביותר לא ימנס מרצונו לרקוד בתוד האש ולא יציג מרצונו את גורנו לשחיטה. מעשה זה של מסירת חקלים מארץ ישראל – כמוותו קפיצה לתוך האש!!! והנה, אתם אלה שרצו למסור חקלים מארץ ישראל – למרות שעלה נאמר "אני נתן לך לאחוזה" – יישבים ב'כנסת'.

וכיוון שכך, צריך להיות "ונתץ הבית"!!! הכנסת הנוכחית היא לא הבית האמיתי, היהת ובבית זה יושבים קומוניסטים, מוסלמים ונוצרים – עד שישנים שם ככל שרצו למסור את כל הארץ ישראל! – הם צעוקים שבשביל שלום הכל כדי, אפילו מסירתה של כל

דומה גם לגביה ארץ ישראל.

היחס האמתי ל"כנסת"

מערכת הבחירה רדומה, ולא בדמי. העם עיר לראות את השק של הפליטאים. מצביעים למפלגה על בסיס מצע אחד, ומקבלים דבר הפוך למטר. הריקבון והחוויות הגינו לנצח כולם. מהראש ועד הרגליים. כולם נוגעים בשחיתות מוסרית. לא פלא אפוא, שככל שהמפלגות מנוסת בספר עד כמה הן תבנה את הישועה לעם ישראל, הרי הצביעו מגב בחשדר אכפתות משועע, כי את התוצאות לאחר הבחירה, ולא משנה מה יהיה מאזני הכוונות, הוא כבר יודע בעת. להלן שיחה מדהימה של הרבי מה"מ, כיצד יש להתייחס לכנסת ולאלו היושבים בה. שיחה זו נאמרה לפני חצי יובל שנים והוא אקטואלית גם בימי הבחירה אלו. בהמשך לזה, כאן המקום להזכיר אוזות הפראות שישנה לכמה יהודים –

הכנסת הנוכחית היא לא הבית האמתי, היהת ובבית זה יושבים קומוניסטים, מוסלמים ונוצרים – עד שישנים שם ככל שרצו למסור את כל הארץ ישראל! – הם צעוקים שבשביל שלום הכל כדי, אפילו מסירתה של כל הארץ ישראל ולכך צריך להיות – "ונתץ הבית" – ועשינוו של בית חדש – בית אמיתי!

הគות המערבי. כתשובה המשקל הייתי מציע להביה
לכפר חב"ד קבוצות מגורשים שעדי היום
מטולטלים ללא בית ולא פרנסה; משפחות
הרוסות וחובות, כדי שייבינו למה האיש הזה
היה שוטף. ואם אפשר יהיה, להוציא
למשלחת המגורשים גם שברי טילים מנתיב
העשרה, מאשקלון ומכפר מיימון, תודות
ל"היזמות התוראה והשבת".

הפורום
למיוזמים עסקיים

לארון E.K. הייסראלי
 דודושים/ות בעלי/ות שפחנות
 מהעוניות לפחת מכך הכנסה
טולף כפheid חזני
 (אכזרות נס כהעוניות שבדידת
 שחנית)

דרשו!

למוסד חכדי" בцеון
הארץ דרוש איש גיוס
משאכבים באה"ק ובחו"ל
תנאים נוחים!

עברינו שהיא טועה כי לא היה שותן בהכנות תכנית הפשע, אלא במעשה הפשע עצמו... ספינים תקשורתיים תוק שמוסח בגין חמישית, לא יקחו את חומרת הפשע שביצע ליימן. הוא ישב בראשות ועדת הכספי וושמע את הבכי והדמעות של הנשים וההנוקות, אבל אטס אוזני. אל ליכמן החטוף לביר של 'המודיע', שבמיש שנתיים הוביל קו אński וחורין נגד המתוישבים וקבע כי "לא מספיק לנו מהם וזה לא מעניינו".

שיעור זה בערבית בחריות, נاصر על ידי הרב מה"מ, וכל מי שהביא אותו עבר על הוראה מפורשת מרביבי, הרי שעצם השיעור לנודע למערכת בחירות דמנוגיות בעיתונות החוץ. לפה אמר רבו של כפר חב"ד הרב אשכנז ש��יט"א לאורח הבלתי רצוי, שכן שיעץ לתמוך במפלגה שהייתה שותפה מלאה בתוכנית ההינתקות והביה אסון נורא על עם ישראל!

הינו מקרים מרリיצמן שינפיק
הסבירים מדוע היה שותח לממשלה והעניק
לה את הכוח לבצע את הגירוש? איך הוא
בעל נגד עמדתם רוב חברי מועצת גודל
התורה והמרה את פיהם? כיצד נהג בשיטה
הנלוזה, כפי שהוא עצמו הגדיר אותה "כל
חוג דואג לשלו"?

ישיבת 'חנוך לנער'
דלטון - ארץ הקודש

נפתחה ההרשמה לשנה"ל ה'תשס"ז

למודים בקבוצות קטנות
בהתאם לרמה האישית של כל תלמיד
שילוב מגמות וחוגים מקצועיים
(טנשכרים, מסגרות ועוד)

**מתקבלים תלמידים לשיעור א' בלבד
מספר המקומות מוגבל!**

לפרטים ורישום נא ליזור קשר עם משרד היישבה

טל: 04-692-2063

בין השעות 16:00-10:30 (ניתן להשאייר הודעה)

כוגניטיבים ללמידה

דעתו של הרבי, בהתאם לפסק דין השווי, של התלמיד למד במקומם שלבו חף מרמות שההורמים מתנגדים לו.

ודגמא לשיטתו של הרבי, ניתן לראות באגדת הבאה, ממנה עולה כי גם במקורה של החורת היחסים עם ההורמים, עיכב הרבי את הבעת דעתו רק לחצי שנה, עד לסיום שנת הלימודים, אך כאשר עמד הדבר על הפרק שובי, הביע את דעתו הברורה (אג"ק חכ"ב ע' תעז):

בஹמשך למה שדיברנו בעט שהותם כאנו בוגרים למקומות לימוד יוצא-חלציו שי', הנה ההוריו, ציריך כל כך להללו אותנו. מה עם דאגות ההורמים שמחפשים אותנו? מה עם כיבוד ההורם? הרי זה לא דבר פשוט. ומה הייתה אתה עשו אם י└ך הולך לחסידות אחרת?

אני לא חושבת שבחרור הבורה נגד רצון ההוריו, ציריך כל כך להללו אותנו. מה עם דאגות ההורמים שמחפשים אותנו? מה עם כיבוד ההורם? הרי זה לא דבר פשוט. ומה הייתה אתה עשו אם י└ך הולך לחסידות אחרת?

בדרכו של הרבי מלהליב את מרד הנערים בכל מחיר. אישית אני מכירה בוגרי נחלים, שגם בלי חב"ד הבינו שהמדובר "פושר" מדיי בעברום, וב"ה התחזקו מאוד וטופסם היום פיקוד בישיבות.

עתה בהתק Robbins זמן הרישום לשנת הלימודים הבעל"ט, ארשה לעצמי להבע תקווי חזקה אשר שניהם כבוי וזוי תחיה רישו בנם שי' ללימוד במקום שלבו חף ומשתקק מזה כמו זנון, והורי טוב ביתר שיעישה כל זה בהסתכנות המלאה.

וуд להעיר — רצון בנם שי' זה הוא מאד ואני כל זני וועבר (כפי שנזכר בזודאי במשך כו"כ חדש שערבו), ז.א. שההכרחה שיעשה אחרית פגע בו יום יום ותוואתו — מתח העצבים, פגיעה ביחסים, העדר התנדזה בלימודים, לחס עין להמוסד בו מוכחה יהיו ללמידה ועוד ועוד — תופעתן כאלו אשר הורים בכלל וביחד אלו אשר חוננים הי' בילדים ירא-شمנים ובבעלי כשרונות ורגשיים, בטח שעיליהם לעשות כל התלווי בהם למנען ולעשות זה בשמהה, שהרי טובת יוצאי חליציהם הוא בגשם וברור.

לכתוב חיובי

ראיתי כתבה שהתפרסמה בגלגולכם על ישיבת נחלים מאות שנייאור זלמן ברוג, בה מסופר על בחורים שבחרו מוויישיבה ועברו לחב"ד תוך כדי חיכוכים עם ההורמים. נראה לי שלעתים יש בעיה בשיפוט, שכן כאשר מישחו מתקרב לחב"ד, תמיד "מורידים בהרבה" מכפי שהיא במצבו הרוחני הקודם.

אני לא חושבת שבחרור הבורה נגד רצון ההוריו, ציריך כל כך להללו אותנו. מה עם דאגות ההורמים שמחפשים אותנו? מה עם כיבוד ההורם? הרי זה לא דבר פשוט. ומה הייתה אתה עשו אם י└ך הולך לחסידות אחרת?

בדרכו של הרבי מלהליב את מרד הנערים בכל מחיר. אישית אני מכירה בוגרי נחלים, שגם בלי חב"ד הבינו שהמדובר "פושר" מדיי בעברום, וב"ה התחזקו מאוד וטופסם היום פיקוד בישיבות.

אבל, אחין שלי בקש גם הוא לעזוב את נחלים באמצעות הלימודים, והוא כתב על כך לרבי, והרביה הורה לו לנמור שם ורק אחר כך עברו לחב"ד.

ולאخي, שגם הוא למד בישיבה תיכונית, אמר הרביה למד בישיבה תיכונית במקום שיש יראת שמים, והוא אכן עבר ממקום לימודיו הקודם לשיעיבות, והיום הוא חב"דניק כמו כולנו.

אני, נזהר בכבודם של זרים אחרים. יש לכתוב להבא באור יותר חיובי ולא על חשבון אחרים.

ב hasilחה רבה

יהודית ג'

בוגרת "בני עקיבא"

והיום חב"דנית כמו כולנו

הערת המערכת: מבון שאין עניינינו לזל בחוגים אחרים. אך לאידך — ידועה

air zo sheatzel avner דקה זה "כלום"?....

בגלאון 542, בכתבבה "שעון חב"ד" נאמר בין השאר "וכך היו אמורים בעיירה החסידית על היייקה, שתפילה ביום רגיל נשחת אצלו שמנוה-עשרה דקות בדיקות, ובימים הקרים עשרים ואחת דקות בדיקות". ולהעיר שعنין זה מפורש בספר התולדות אדמומייר מהר"ש בערך כ"ק אדר"ש ע' 79-78 ועוד: א דיטשער איד... אין בייחמ"ד הייניגט א לוח אויפין ואנט דער [=יהודי אשכנז... בבייחמ"ד מללה לוח] זמן התפללה, בימים החול ציריך לשאות התפללה 18 מינוט [=דקות], ביום ב' וה' שיש קרייה"ת 22 מינוט [=דקות].

בנוגע לכללות הכתבה בעניין שמירת הזמן ודיקוק ובוטינו נשיאנו זהה, שמעתי את הסיפור הבא:

כאשר הרבי הי' בצרפת בשנת תש"ז זכה סבי ר' יעקב ליפסקי ער"ה לשמשו וסבטי תחי' זכתה לבשל עבור הרבי. يوم אחד, כאשר סבי הביא את האוכל למלוקום בו הרבי התאכسن, דפק בדלת ולקח משך זמן עד שהרביה בא לפתח את הדלת. כשהרביה פתח את הדלת והתנצל על שלא פתח מיד, ענה סבי שהוא כלום, הרי זה היה רק דקה אחת. אמר הרבי: איך זה שאצל יונגעראמן דקה זה "כלום"?...?"

מעניין לעניין שמעתה מחותני ר' אהרן שי' טערעראנסקי, שהרביה רצה לשלם עבור האוכל ששבי הי' מביא, וסבי מבון לא רצה לקחת. אמר הרבי, שאמם כן לא יכול. לבסוף הציע סבי שהכסף יליך עבור ימעמד'. אמר הרבי: ימעמד' הרי זה משניכם, היינו גם מזוגתו, ובאמם כן שילך ויתדבר על זה גם עם זוגתו.

חי המלך

מנדל ליפסקי

מלבורן, אוסטרליה

המזהרין ד"ר דוד בוקאי בראיון מיוחד ל"בית משיח":

"הבעיה העיקרית שלא מוכנים להתמודד עם האמת."

הערבים רוצים להشمיד אותנו!"

המזהרין ד"ר דוד בוקאי ידוע כאחד מגדולי המומחים באיסלאם, והוא מרצה בכיר בבית הספר למדעי המדינה באוניברסיטת חיפה. עיקר התמחותו היא בתחום הקשורים לתרבות הפליטית בנושאים איסלאמי; במערכות בין-ערביות; בסוגיות פלسطיני; באיסלאם הפאנטי ובמדיניות החוץ של سوريا והסתוכן ערבי ישראלי.

ד"ר בוקאי מוכחה יכולת שליטה וניתוח מזדיים של המצב. בניגוד לאלו המנסים לשחות עם הזרים, אצל המזהרין דוד בוקאי שומעים זמירות אחרות לגמרי.

פגשתי אותו לראשונה בפתחת התعروכה של גוש קטיף במרכזו ויצו בחיפה. הוא נשא דברים בפני קהל המשתתפים, והקהל יצא מגדרו לנוכח ניתוחיו המבריקים בעקבות עליית החמאס לשטון והאיומים של אל קעידה לפגוע בישראל.

מר בוקאי, איך הייתה מזדייר בשתי מילימ' את הבעיה שלנו?

אחד הצורות הגדולות של מדינת ישראל שהיא פועלת אך ורק ברמת תגובה לנוכח

המזהרין דוד בוקאי, מרצה בבית הספר למדעי המדינה באוניברסיטת חיפה, מנהח באיזמל חד את הבעיה הקשות שנוחחות על ישראל בשנים האחרונות, מה שגורם לעורור היציבות וסכנה אמיתי לקיום היהודי בארץ ישראל ולעולם המערבי כולם, לנוכח גל ההקצנה המוסלמי ששוטף את העולם • תוכנית ההתקנות מבחינתו היא קו השבר הגדול, שלימה את העربים שהם בדרך הנכונה

העוקפים את הערים הגדולות. או אז התחלו להופיע רעלוי הפנים, ואז אמרו שוב שצרי לחיות בתוך הערים הגדולות. שים לב לכך לאורך כל הדרך יש זיגזוג כיון שהממשלה לא באמות יודעת מה היא רצתה.

להעדרה של המדיניות והסירוב בכלל מחייב לקבוע מדיניות ברורה — יש מחייב בדמות התוצאות שאנו מקבלים בשיטה.

את הסיבות שלא הגיעו ערפאת, כי חיכו למגעה פיגוע. שים לב לאיזה דיווט תחתונה הגיעו הממשלה ישראל. זהם חיכו? שיהרגו כמה מאות אנשים ואז הם היו מגיבים? איך עושים פשע שכזה?

• • •

כאחד שמעורר היטב נעשה בעולם האיסלמי, אתה חושש מכל התהיפות שמתווחשות לאחורה, עליית החמאס, העצמות איראן וכו'?

אני מאמין בנצח ישראל ובגאולת ישראל. אנחנו עם מדהים. אנחנו נמצאים בחזית שורחה ארוכה של תחומיים עולמיים, מכל מקום, אין לנו את זיקפות הקומה הנורדרשת, את הכבוד העצמי. צריך להלחם באופן של לא יሩר ולא ישתחוו.

איך באמת קרה שהחמאס עלה לשטויות?

התנועה האיסלאמית-דתית תעה בכל מקום בו נתן למוסלמים זכות בחירה חופשית. בכל מקום שאין משטר ערך שימנע בחירות דמוקרטיות, יעלו הקיצונים לשלטו. אם תקלף מהאדם המוסלמי את כל הקלייפות, בסוף תישאר המסתגרת הדתית. אם תעשה את זה היום במצרים, תקבל אותן תוצאות בדיק.

זה לבדוק התכוונו האלופים נווה وكפלינסקי בשבוע שעבר, לגבי המשטרים הרופפים בירדן ומצרים.

الفلسطינים בירדן מודכנים לחלווטין. יש בירדן כעשרים תנויות איסלאמיות. אלו פיקוד המרכז יאיר נווה לא היה צריך להגיד את זה, כי זה לא מעניינו, אבל דבריו כלל לא מופרדים. זה פחות או יותר המציאות במזרחה התיכון.

כח את עיראק שנעשה בה בחירות תחת חסות אמריקאית, והנה עלו שם משלטים ראדיקליים. האמריקאים גם לחזו על ישראל לאפשר את קיום הבחירה של הרשות הפלסטינית במועד; הם לחזו על

**עורן, בני-אדם, עורך.
מאובנים מרוב פחד
להיראות גזעים, איןכם
מבינים או איןכם רוצים
להבין כי מסע הצלב
המהופך יצא לדרכו.
מסוממים מרוב טמונות
וקוצר ראייתם של חסידי
התקינות הפליטית, איןכם
קולטים או איןכם רוצים
לקלות שמתחוללת כאן
מלחמת דת. מלחמה ששמה
עצמה לעד לכבות את
נשומותינו, לגוזל את חרותנו**

— הבעה היא שלא מגדירים את המדיניות, אלא הכל בבחינת 'שלוף'.

יש לך דוגמאות לחוסר מדיניות?
בכל פעם משנה הממשלה את התפיסה לפי תוגבה אמוניונאלית. פעם אמרו שלא טוב שכא"ל נמצא בכפרים הערבים, אלא רק בערים הגדולות. אחר כך אמרו שגם זה לא טוב וצריך להיות רק בכבישים הראשיים

airoוועים מתrels. בשיש פיגוע — מגיבים. כשי שינויים — מתכנים וחוobsים מה להגב. כמעט אף פעם לא ניסו לעשות משהו דרמטי כדי לאזן את המצב ולהביא לשינוי המציאות. זה מה שמוביל אותנו בהכרח לשפיקות דמים טראגי. צרך לומר את האמת בקהל רם: לממשלה ישראל אין מדיניות ואין תפיסת עולם. אין ראייה ואין חשיבה לחולופות אחרות. היא תקועה בكونספסיה ישנה.

ולמה באמת אין מדיניות מסודרת?

התנועה הלאומית הפלשתינית היא תנועה שבמקשת לחסל את מדינת ישראל. זה ממש לא משנה אם זה החמאס, ערפאת או דחלאן. יש בינם שינויי סגנון קלימים, אבל בשורה התהווה, המטרה שלהם היא חיסולה הפיזי של מדינת ישראל.

אצלנו רוצים להאמין שהוא לא כך. ברגע שאתה לא מגדיר את הבעיה כיוון שאתה מפחד להגדר אותה, מAMILIA אין לך למדיניות ואתה פועל רק מותך תגובה. זה המצב שאנו נמצאים בו בעת והמצב רק ילך ויחריף.

מיסירת שטחים במסגרת תוכנית ההינתקות היא לא מדיניות מסודרת עם תווות חשיבה אrox טווח?

אתה פשוט משעשע אותו. כל תוכנית ההינתקות, לצד שאר הסכמי אוסלו, הם תגובה קופצנית שנעשתה ללא חשיבה אמיתיית. תראה מה קרה עם החמאס לאחר שזכה עז את חבל עזה. זה קפץ למדינת ישראל בהפתעה גמורה. המדינה מעולם לא הבינה את התופעה האיסלאמית וגם לא ניסתה להבין. בסוף שנות ה-80 ותחילת שנות ה-90 הם רואו בחמאס חלופה טובה יותר מאשר החלופה האש"פית. אפילו דיברו על כך בಗלי. אמרו על החמאס כי זו תנועה דתית, וכי הם יכולים להתפלל במסגדים ואו לא יתעסקו עם לאומניות. כולם דיברו על כך שהחלופה של החמאס טוביה יותר.

אחרי זה החמאס התחיל בפיגועים ובחטיפת חילילים, והכל התהפק. או אז הממשלה עברה לארבי טירוריסט ערافت כדי לעשות עמו הסדרים, כך חשבו שייהה זה נפלא. עכשו החמאס עלה לשלטו, והם חזרו לאבו מאון שאינו אלא פקיד שיודע להסתובב בעולם כמו יוצרו-מולידו ערפת. היזוג הזה מבטא את תמצית המדיניות של מדינת ישראל, שמעולם לא הבינה, וכנראה גם לא תבין, את מה שעומד מאחורי כל המהלךים בחברה הפלשתינית. זה בדיק מה שאמרתי בתחילת הראיון

**אומרים שאנו צריכים לתת להם
כסף כדי שאיראן לא תיתן?**

הבל הבלמים. השאלת של כסף זו שאלת אחרת למורי. הנΚודה היא שאיראן מאי 2003 אחראית ל-90% מפעילות החמאס. המלחמה הכספית צריכה להיות סביב אגדות הצדקה שלהם, לסגור להם חשבונות בנק. הם לא יכולים לקיים ארוגן בלי מקורות של כסף. החמאס עובדים נכון. יש להם תשויות נכונות, ובכלל שאין לממשלה ישראל מדיניות מסוימת, אלו הן התוצאות.

• • •

**הפחד מהעולם המוסלמי הולך
ומתפשט גם באירופה. תראה מה עשו
המוסלמים באירופה לנוכח הקייטנות
שפורסמו.**

הקייטנות הונ דוגמה שאנו לא יודיעים לשאל את השאלות הנכונות. הם שורפים, הורגים ובודזים בגלל קרייטנות. לא נמצא דבר כזה באומות אחרות. הרי כי מנות הקייטנות שלהם מוציאים נגד היהודים, זה Cain ואפס. בכל העולם האיסלמי מציירים את אמריקה בצורה היפה נוראה. האם האמריקאים שורפים להם מסגדים? האם הורגים מוסלמים בשכונות המוסלמיות בארהical?

מה המערב צריך לעשות?

במידה רבה המצב דומה למה שקרה בארץ ישראל. להלחם על נפשנו, להלחם על החופש והחרות. וזה הדבר היחיד שיש לעשות מול אנשים כאלה. לבדוק כמו שחשוי מלך ירדן עשה לפלשתינים בספטמבר 1970.

אין ספקשמי שמתבונן בשרשרא התgebובות של העולם המערבי, רואה כי אנחנו על ספר תהום. העולם החופשי הרבה יותר חזק ויכול להתמודד מול הסוגיה הזאת, ועודין לא מאוחר. הבעיה נעוצה בכך שהעולם המערבי לא מלוכד ולא מבין את עומק הבעיה ושורשה ומשום כך אני חשש מאד. מאז יוני 1939 לא היה מצב העולם מעורער כל כך. לפि ריחות המלחמה, רואה כי אנו בפתחה של מלחמת עולם שלישית –

אנו האיסלאם מול העולם. תראה את האחויזים הגבויים של המוסלמים שמציפים את אירופה. כתעת יש את האיים הגריניים מאיראן. אני לא מומחה בסוגיה הגרעינית, אבל לדעתך לא מופרך שיש להם כבר נשק גרעיני. לעניות דעתך, איראן עברה את נקודת האל חזור.

מדוע מקבלי החלטות, מעכבי דעת

**ההינתקות נחשבת בעולם הערבי
כפעולה משמעותית לניצחונם?**

התגובה בכל העולם המוסלמי, ללא יוצא מהכלל, שהיהודים ברחו. היהודים לא עומדים בפני עצמם. מאז ההתקנות יש יותר הتخلבות בקרב פעילי הטורו, והם מבינים שצרכי להעצים את דרך הגיאה. אין ספק שההתקנות הייתה השפעה מכרעת על עליית החמאס.

**ההנחה הפלסטינית הנכונה
– כי ישראל ברחה מפחד
העצמה והאלימות שלהם; כי
העם היהודי מותש ושותק, וכי
הנסק הפרטיטיבי של
רצוחים באמצעות התאבדות
 ושל כסאים מצלה. מכאן
מסקנתם של הפלסטינים –
יש להגביר את הלוחצים.
משמעותם כך, יותר נשק צפוי
לזרום פנימה, והרי
המעברים פתוחים ואל-
קעידה וחיזבאללה גם הם
כבר בפנים והחמאס
בשלטון. כל זה יביא
להעצמת המחיר שיישראל
ת策ר לשלם, מחיר
שיתבטא בគס הדם והיגון**

**מדוברים כבר על מושט האיטיוט
בשתיים?**

הקשר מאי קרוב, למרות שאלה שיעים ואלה סונים. אבל יש להם אויב משותף – היהודים. אם אפשר את המשך הקשר, נגיעה לנסיבות חמורות עוד יותר. אני לא מוציא מכך אפשרות שבקיליליה תשלוט ממשלה המהיפה של איראן, אם אפשר את המשך הקשרים עם איראן.

ישראל לאפשר בחירות במזרח ירושלים והנה, הם גורמו לעליית החמאס לשולטן. לדידי, היה ברור לחלוין שהחמאס ניצח וכבר אמרתי את הדברים בצורה הכני מפורשת במסגרת ההרצאות שאני מעביר. **ובכל אופן, כולם היו מופתעים,itol**

העתונות לא אהבת לשמעו "נבותות שחורות". כולם עוסקים בתדרמת המראה. מסתכלים על היירוב ווזרים לראות מישחו שהם רוצים לראות. רואים את החמאס את הפתה, ומעריכים שהוא לא נראה כל כך "הם לא באמות ווזרים להשميد את מדינת ישראל".

בפועל: אין הבדל בין הפתה לחמאס, מלבד זה שבחמאס פחות מושחתים. הרשות הפלשנית היא מஹומשחות ביותר שידעה ההיסטוריה. היא קיבלה מלייארדי דולרים מכל העולם, אך אף לא משפחה פלשתינית אחת שוקמה.

**ארצות הברית רודפות אחרי אל-
קעידה, שנחשבת היום לארגון הטורו
הקייזני ביותר. עזה יש אל-קעידה?**

כן. הם התחילה – ב-2003 והוגדרו כבוגרים אפגניים. ב-2005 הגיעו את עצםם בצוות מפורשת כ"אל-קעידה". הם הוציאו קללות דיסקים וגם כמה עלונים. היום החמאס מתנצל כאשר מוחמד דע' נוטה ללבת לאל-קעידה. תמיד זה קורה כשהקיצוניים עולמים לשפטון, אחרי זה יש בעולם המוסלמי. כל פעם שעלה קבוצה, תמיד באה קבוצה קיצונית יותר.

**בוא תגיד לנו מה בעצם עשתה
ההינתקות לכל התהילכים שהוא עverbim
כעת, ועד כמה היא השפיעה?**

אנו ספק שההינתקות קיינה בצורה דרסטית את המצב הנוכחי. ההתקנות הייתה הקו שמננו הבינו המוסלמים שהיו יהודים נכנע, ואף מוכן לעשות בעבורם את העבודה.

התהיליך הזה הוא צורה. היהודים עטוקים בסיסמות 'אנו כאן והם שם' אך בינוים, מצד שני, חישבים אחרת למורי. נוצר מצב שאתה פועל באופן חד צדי ומסתכל רק בפרופסיה שלך בלבד בעודם ממשיכים מאותה נקודה בה אנחנו הפסכנו. אנחנו עוזרים להם להגשים את שאיפותיהם. הקאסמים כבר באשקלון, והעובדת שעזבנו את ציר פילדלפי, זו אחת השערוריות הגדולות ביותר. הפכו את כל הרצועה למדינת טור גדולה.

הקהל, והאינטרלקטואלים במערב ובארץ ישראל אינם מסוגלים להבין כראוי את המיציאות התרבותית הערבית-ישראלית ומטרותיה וסכנותיה?

ארבע סיבות בקצרה: ראשית – התמודדות עם מציאות מיימת של מערכות אמונה המוגבות ב"תdemiat המראה", אליו כולנו דומים במאפייניהם ובמטרות. שנית – נברות הנובעת מஹיסת "תקינות פוליטית" המערבית, והגלובליזציה מחזקת תפישות אלה.

שלישית – טיפשות אגוחית. שוב ושוב מלמדים מחקרים כי המהיגות אינה לומדת את לחקי ההיסטוריה, ואפילו לא את השגיאות שלה עצמה.

רביעית – התבוסותנות היא זו הקשורה למוראל לאומי. ההיסטוריה מלמדת אותנו, בדברי דאגלס מקרטטור, מעציב אמריקני, כי "התבוסותנות מולדידה מלחמה את ואכזיות שבעתים מזו שהולידה את התבוסותנות עצמה!" הוא מצא כי "אין מקרה אחד בהיסטוריה האנושית שב

על כל מסתמן שוב הפיזיות והחפנות לבניון האלים, למי שעושה צרות. מדובר ב- 57 מדינות אסלאמיות וב- 1.4 מיליארד מוסלמים המפוזרים במקומות מדיניות הנוחשה, בתגובה לכך יוסר האIOS מעל העולם והשד האסלאמי לא ייצא מהבקבוק. העיקר在京ות את השקט, בכל מחיר. אך ההיסטוריה לימדה אותנו כי מחיר הפיסוס הגיע תמיד באסון, וכאשר העולם התפרק – התשלום היה במלחמות רצחניות. אמריקה כן היכלה לשדרת פעולות תקיפות נגד העם הערבי.

באפגניסטן אמריקה לא באמת עשתה הרבה. בעיראק שילמו מחירים בלתי נסבלים לחולוין. התופעה שם בלתי נסבלת בכללן. שוב, זה נובע בגלל שלא אנרכיזם מוחלט. הם חווישים שליטיו מבינים את המציאות. הם חווישים שליטיו דמוקרטיה בעולם הערבי, דבר שרק יביא לאסונות הרבה יותר גדולים כפי שקרה אכן בעיראק גם בארץ ישראל. עד היום נהרגו בעיראק 2500 חיילים אמריקאים!

از האמריקאים לא היו צרכיהם להיכנס לעיראק?

בחhalt שחיו צרכיהם להיכנס לעיראק. בכל מקום שיש בו שלטון רשות, אסור שהוא יתקיים. גם לאירופה יש אחריות כלפי העולם החופשי. הטועות היא שהם מוצפים

מהמוסלמים לדמוקרטיה. אין להם מה לצפות לסדר. העולם המערבי צריך להיכנס, לשות סדר ולעוזב.

מה אפשר לעשות כת?

צריך לנוכח במידיניות קשורה מאד. האסון הגדול היחILI באוסלו וכי בטל את הכל ולפתוח דף חדש, אנו צריכים לtagובה בינהו אומתית חריפה מאד. על כך בדיק אמרתי קודם 'סוף' מעשה במחשבה תחיליה. עכשו

זה אמיתי, אבל קשה לעיכול. אנשים לא אוהבים לשמע דברים כאלה. אנשים לא אוהבים לשןות מצב שונה מהධומיות ומהתדמית שלהם מציירים לעצם. זו תופעה אונסית ידועה, וזה מסכן עוד יותר את המצביע.

בעוד למוסלמים יש מטרה ברורה ומצוירת, שוג איננה מוסתרת, אנחנו לא יודעים אפילו לאיזה כיוון אנו הולמים, ואת הדברים אני אומר בקשר לדייעה הגדולה שהופיעה בידיעות אחרונות' בסוף השבוע שאל-קעידה מתכון פיגוע ענק בישראל. אבל אנחנו בוחרים לטמון את הראש באדמה ולא לראות את המציגות האמתית שמרתקמת. האם יוזע לך, למשל, שהשם 'יאוסאמיה' יותר פופולרי בעולם הרומי מאשר 'محمد'?

מה ש רק מראה לך لأن הרוח נשבת. כדי שנבין את המציאות האסטרטגית בתוכה פועלות כיוון ישראל. המושג הנפוץ ביוטר הוא "המצב". מושג זה מוביל למושג "הפיוס" שהוא קיים ערבית מלחמת העולם השנייה. צימברליין לא הבין את המטרות של הנאצים, והודיע לראותם בהיטלר אדם הגינוי נשיג, והוא מושך. במאמר מערצת מאי 1939, האשימים העיתון הלונדוני 'טיימס' את צירצ'יל במדיניות מחרחת מלחמה ובגיריות בריטניה למלחמה, בשעה שיש חלופה מצוינה בדמותו "הסכם מינכן" שיביא שלום על אירופה. על כך קבע צירצ'יל בנאומו המפורסם ממאי 1940, אולי הנאים החשוב ביותר בהיסטוריה: "בחרותם בקהל מפקח המלחמה, סופו שקיבלו את הקلون ואת המלחמה ייחדו".

הסימאות הקיימים המשמעות בהפגנות האסלאמיות באירופה, הן הד למציאות ההיא: "התכוונו לשואה האמיתית"; "תשחטו את אלה העולבים באסלאם"; "תטבחו את אלה הוליגים לאסלאם".

חכמי אוסלו המשיכים והשمال הפנאי בישראל, ממשיכי דרכו של צימברליין, אינם קולטים את המטרות בתורות הפליטית הערבית אסלאמית, וудין רואים בערפה ובירישי-תלמידיו אנשים שניתן להגעה אתם להסדרים מדיניים, וכל מי שמציג את המציאות החמורה כהווייתה – מואשם כמחורת מלחמה. אכן, זה גורל עם ישראל מידי מנהיגו: "בחרותם בקהל מפקח המלחמה,

ההנחה הפלסטינית הנכונה – כי ישראל ברחה מפחד העצמה והאלימות שלהם; כי העם היהודי מותש ושחוק, וכי הנשק הפרימייטיבי של רוצחים באמצעות התאבדות ושל קסמים מצליח. מכאן מסקנתם של הפלסטינים – יש להגביר את הלחצים. משום כך, יותר בשק צפוי לזרום פנימה, והרי המעברים פתוחים ואל-קעדיה וחיזבאללה גם הם כבר בפנים והחמאם בשלטון. כל זה יביא להעצמת המחר שישראל ת策ר לשלם, מחיר שיתבטא בכום הדם והיגון

המצב הרבה יותר גורע עם תנאים גורועים מאד. לא צריך להסתיר את זה שכיוום ממשלה ישראלי נמצאת בבחינת נוכחים הם בארץ סגור עליהם המדבר; הממשלה עומדת חסרת אונים ולא יודעת להגיב ולטפל בעיות הקיום.

ומכל מקום, יש מציאות אמיתית שבסוגרתה יש לנו את היכולות לפעול נכון. השאלה שלוי היא למה רק 'אחרי מות'

המחיר שישראל תצטרך לשלם, מחייב שיתבטא בכוון הדם והיגיון.

הنتזאה תהיה לא רק שלא יהיה שקט ולבתו לא יהיה שלום, אלא: א) תועצת אלומות הטrror הפלסטיני, שהרי הוא מצליח ויש להם הוכחות; ב) יגבר הלחץ הבינלאומי על ישראל לממן את תגבורותיה; ג) יתחזק הלחץ הפני למשיך ולברוח, שהרי המנהיגות חסרת האחריות מבטיחה לנו שלום. המשמעות היא, כי השינוי היה דוקא בסולם של החרפה ולא במידד של שיכוך. גובה להבות האלימות עלה וירתת, ולא ידען. וככל שהאלימות עלה, כך יגדל המחיר באבדות ישראלי תיאץ לשלם, וכך היא תעיצים יותר את תגבורותיה, העם היושב בצד ימישך לשאול – "שלום איך?" ו"הלאח תאכל חרב?"

עורו, בני-אדם,عروו. מאובנים מרוב פחד להיראות גענאים, אינכם מבינים או אינכם רוצחים להבין כי מסע הצלב המהופך יצא לדרכו. מסוממים מרוב טמותם וקורצ' ראייתם של חסידי התקינות הפליטית, אינכם קולטים או אינכם רוצחים לקלוט שמתחוללת כאן מלחמת דת. מלחמה שasma עצמה לייד לבוש את נשותינו, לנגול את חרונינו. מלחמה המתנהלת במטרת להכחד את אורח חיינו.

דין ודברים איתם חסר כל סיכוי; ניהול דו-שיח חסר כל תועלת; והפגנת סלחנות היא מעשה של התאבדות. איך זה שהשמאנים לעולם אינם פוצים פה נגד המשטרים התאקרטיים החשובים של מדיניות האסלאם, שאין בהן דמוקרטיה וחירות, זכויות הפרט? מדוע הרנו ומתנו במלחמות שהוכרזו על אובייחופש והציביליזציה? האם עקרונות אלה אינם תקפים למשטרי העrizות האסלאמיים?

רק מדיניות נכונה, אמיצה וחסרת פשרות, היא תוביל לשלים בארצנו ובעולם כולו. כל וויתור שנעשה כתם מפח הshed המוסלמי, יגורם למצבים קשים בהבנה לאחר מכן. זה הזמן להלחם, טרם מאוחר.

היהודים מהפכה הבולשביקית: "אין דבר, דם היהודים ישמש שמן לגגלי המהפכה".

המניגות הצינית שלנו קלטה את המציאות הזאת, את משבר הערכיהם הקשה, אך במקום להביא ללבידות של עם ישראל, היא רוכבת על הגל העכור של פלגות ו시스וי איש באחיו תמורת שלטון. לצערי, עם ישראל מוכיח שב כ"י היהודים יישמו תמיד את מאמר המקרא: "אחר- מוות, קדושים", אך לא את אמר חז"ל הנפלא: "סור' מעשה במחשבה תחילת".

לפי הסקרים נראה שהטופעות עליהן דיברת ימשכו. איתה ממשלה תעלה שוב שלטון...

מבחינת ממשל דמוקרטי תקין, זו ממשלה חסרת ייצוגיות. זו לא ממשלה מעבר רגילה, אלא ממשלה המורכבת מפליטים מפלגotta, מעריקים פוליטיים, ומנהננים אופרטוניסטים שאצים-רצים להצטרף למה שנתפש עגלת המנצח. זהו ממשל אוטו רגשית וערבית, שבוראשו עומד אדם שמעולם לא נבחר באיזו שהיא מסורת מפלגתית, ואני מיצג שום סעה מהנכנתה הנוכחית.

והנה תמצית ההיגיון של משלטנו הבלתי יציגית, של אלומרט ופרס ("הילכו שניים יחדיו בלתי אם נעדוי"): אם לא ניתן הגיעו להסדר מדייני – יבוצעו צדים חד-צדדיים של בריחה, שיקבלו שמות מוכבסים ויפים. ככל שישראלי תיסוג באופן חד-צדדי, כך גם ייקבע גבול העימות הבא. לא פרשה, לא מיתון, אלא דוקא הגבר והעצמה של האלימות. מודיע? הנה הנקה הפליטית הנכונה – כי ישראל ברחה מפני העצמה והאלימות שלהם; כי העם היהודי מותש ווחקוק, וכי הנשך הפרימיטיבי של רוצחים באמצעות התאבדות ושל קסאים מצלייה. מכאן מסקנתם של הפליטינים – יש להגביר את הלחצים. משומן כך, יותר נשק צפוי לזרום פנימה, והרי המUberים פתוחים ואל-קעידה והיזבאללה גם הם כבר בפנים והחמאס בשלטון. כל זה יביא להעצמת

סופה שנקבל את הקלון ואת המלחמה ייחדיו".

• • •

איך אתה מתאר את המצב בו המתיישבים הפכו למרמס ולמשיטה על רק אירועי הגירוש מוגש קטיף ועמונה? איני משתייך אליהם, ولكن קל לי לקבוע – אנשי ההתיישבות הם העדית שבתוכנו.

לפי הסקרים נראה שהטופעות עליהן דיברת ימשכו. איתה ממשלה תעלה שוב שלטון...

מכאן הכאב הגדול על תחלמי הדה-לגייטימציה ואפלו כמעט הדה-הומנייזציה שעושים להם בדעת הקhalb, בחסות כמה פרטומאים עלובי-נפש העובדים בשירות משרד ראש הממשלה. אלה מוכרים "ספיננס" תקשורתיהם של הבעל ורעות רוח, שכנותם חמורה מאין כמו מהו לפילוג ושיסוי איש אחיו.

מדוע אני אומר זאת? כי חובשי הcipot הponce, לצערי העמוק, لأنשים מוזרים ותמיוחים בנוף הישראלי. יש להם עריכים, אידיאולוגיה, גאווה יהודית, וכבוד לאומי ומוכנות להונן על המדינה וללחום למעןה. لكن דעת הקhalb בישראל, שמונחית על-ידי שלטון יחיד ושלילת ערכיהם אספירטיבית, עליה הכלח. גרווע יותר: הם מפרים את השלווה המודומה שהגיע יחד עם משך השקר של השלום שעומד, כאילו, ממש בפתחו.

הבעה היא, לדברי הסוציאולוג אריך הופר, כי "העסק הקפיטלי במרקם העתיד הוא בריחה של מי שלא מצליח ואני מוסף להתמודד עם צורות ההוויה".

ולמה זה קורה לנו?

צרייך לקבוע בכנות – העם היהודי בישראל עירף ומוטש. הוא רוצה שקט בכל מחיר. הוא מוכן לוטר על עריכים ועל כבוד לאומי תמורת שקט מדומה. כמו בוגלה, הוא נפש בכל שביב תקווה, בכל בצל של אמירה, ומזכה ל"משיח השלום". העם היושב בצד ימין מifies את דברי הספר דוד שמעוני אודוט

שבועון עולמי להפצת בשורת גגולה כית משיח

מהנעשה והנשמע

מגוש קטיף לחברון

מעמד מרגש התרחש ביום רביעי האחרון בעיר האבות חברון, כאשר ספר התורה שהוגלה מגוש קטיף נכנס ברוב שירה וזרמה למשמרת בית הכנסת מנוחה רחל של האדמו"ר האמצעי בחברון, עד אשר תיבנה ותוכנן חבל עזה בקרוב ממש. שי

גפן היה בארץ המרגש ומכיא את רשמי

הרבי יקותיאל עטיה הרבי דני כהן והרב יוסף נחסון – עם ספר התורה

צדעו חסידים נשואים פנים, צאצאי הרבנית מנוחה רחל, יהודים מקובים ומוסתרים, אשר כולם יחד באו להשתתף בהכנסת ספר התורה.

מאות אנשים, שכובודה של תורה נקבעו באו מכל רחבי הארץ, מפוזים ומורקדים סביב ספר תורה שראה ימים קשים בהגלית יהודים מארצם ומאדמתם. אלה לצד אלה

קהל עצום של אלפי איש נכח ביום רביעי האחרון בהכנסת ספר התורה לבית הכנסת חב"ד בחברון בשכונת אברהם אבינו. התהלהכה המרשימה יצאה מציון של הרבנית מנוחה רחל ע"ה, שם התקיימה האזכורה השנתית המאורגנת ע"י בית חב"ד חברון מדי שנה (ראה מסגרות).

משם המשיך הקהל הרוב בתהלהכה ורבת רoshim, כשהספר התורה צועד בראש בשירה ובריקודים סוערים לעבר בית הכנסת בשכונת אברהם אבינו. ליד בית שנייאורסון נעצרה התהלהכה והרב דני כהן סייר על הרבנית ועל ספר התורה שהוגלה עם גירוש היהודים מעזה, אשר ר' דני כהן שהה יחד עם המגורשים וספר התורה.

משם המשיכה התהלהכה לעבר בית הכנסת אדמו"ר האמצעי ברוב שירה וריקודים. ברוחבת שכונת אברהם אבינו התקיימו ריקודים סוערים ונאמרו פסוקי "אתה הראת". לאחר מכון הוכנס ספר התורה בבית הכנסת של האדמו"ר האמצעי.

שכונת אברהם אבינו בחברון ראתה עבר זה את אחד המחות המרגשים בחיה:

צלילי המוזיקה החסידית אפפו את העיר
חברון והשמהה הרקיע שחקים. ריקוד
אחרון סביב ציונה של הרבנית. "ישו" וישי
בשםות תורה", מתחלף ב"תהא השעה הזאת
שעת רחמים", מבקשים ומתחננים, כי זכות
התורה הקדושה תעמוד לתושבי חברון
ולכלל עם ישראל להיוועש.

בין האורחים הרבים במעמד הכנסת
ספר התורה נכוו ובם מרבני חב"ד, ביניהם
הרבי שלום זעיר הלוי ולפאה. הרב דוד
מאיר זורקמן רבה של קריית מוצקין. הרב
זאב דב סלונים, רב מרכז העיר ירושלים
וחבר בית-דין רבני חב"ד. הרב שמואל
אלעזר הלפרין, רב בית הכנסת חב"ד בשכונות
בית ישראל בירושלים וווער איגוד צazzi
אדמו"ר הזקן. הרב יוסף הרטמן.

במהלך סעודת המזווה סייר השליה
בחברון הרב דני כהן את סייפו של ספר
התורה שנשלח מהקהילה היהודית בברוקלין
לחיווק היהודי גוש קטיף בקי' החורון,
ולאחר שימושו את דירيري המלון ימעוז הימי
בגוש קטיף, גורש יחד עימם. ספר התורה
הוכנס לעליות נשמטם של שניים מקודשי
חברון שניצחו על קידושה ה' הרב נתאל עוזרי
וקידוש הלל ליבמן ה'ידי'.

את המועד הנהה הרב נפתלי רוט,
ומלבך בני חב"ד נשאו גם דברים ראש
הישוב היהודי בחברון, הרב משה לויינגר, ר'
ברוך מרוזל ור' נעם ארנון, וכן רבה של קריית
ארבעה הרב דב ליאור, שיבחו את פעילותם
של שלוחי הרבי בעיר.

סעודת המזווה נתרמה ע"י הרב לייבל
בוייגרטן, שליח חב"ד בלונג איילנד
שהשתתף באירוע יחד עם אחיו הרב לוי
בוייגרטן, בראש בני קהילתיהם מאורה"ב
— לזכרה של הילדה מנוחה רחל בוייגרטן
ע"ה שנפטרה בגיל צעיר.

חסידים ואנשי מעשה בכבוד הכנסת ספר התורה

מאות על ציון הרבנית מנוחה רחל ביום ההילולה

בכ"ד שבט מלאו 118 שנה
לפטירת הרבנית מנוחה רחל סלונים
ע"ה, בתו של אדמו"ר האמצאי ואם
חכ"ד בחברון. לרגל יום האצטייט
שללה התקיימה בחברון התזועדות
חסידית שלולבה בסעודת מצווה
לרגל הכנסת ספר תורה.

תჩילת ארועי היום היה בבית
המסורתית על ציון שלה בבני
העלמין היישן של חברון. מאות מחסידי חב"ד הגיעו מכל רחבי הארץ כדי להתפלל על
ציון הרבנית ולהעתיר ישועות לכל ישראל. את פניו הבאים קיבל הרב דניאל כהן,
שליח הרבי לחברון, לאחר אמרות תהילים בצייבור, אמר הרב זאב דב סלונים, רב מרכז
ירושלים ומצעאי הרבנית מנוחה רחל, קדיש יתום. לאחר מכן הקראיה הרב יוסף
הרטמן, מצצעאי הרבנית, את נוסח הפי"ע הכללי, בו נתקשה הרבנית להעתיר תפילה
לישותם ובטחון עם ישראל ועל שלמות ארץ ישראל. הרב הרטמן הקראיה את הפי"ע בבכי
רב, בבקשיו את הגאולה בחסד וברחמים.

הרב שמואל אלעזר הלפרין, יו"ר איגוד הצazziים התייחס אף הוא על ציון הרבנית
וביקש שתפעל בשם שיפסקו הנורות על ארץ הקודש "אם אין לנו זכות על חברון
או לאן אנו באים?"

מרמלשטיין - מסעדת עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

Open till 10:30PM

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE
BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

Thursday & Friday SPECIAL:

* 2 Roasted Chickens
Fish * Kugel * 1 Salad

ONLY \$19.75

CH CHICKEN COOKED FRESHLY

שבת ניכוש לחסידי ברק

תמונה מוחזר של משתתפי השבת

בתום התמונה החלה סעודת מלוכה
שבמהלכה הוקרנה מגת מהרב רפאל בוסי
בSTDות הקבלה.

בליל נדר (במעטפות מהוכנו מראש עם שמות
כל משתתף). לסיום הערב התקיימה הקרנות
הסרט 'לראות את מלכנו', שלא מפסיקים
את התמונה המסורתית של משתתפי השבת.

זה השנה העשירית ברציפות בה מקיים
בית חב"ד ברק בראשות הרב והשליח הרב
סעדייה מעטוף — שבת מיוחדת במיניה
לتوשי המושב ויזצאי המושב לדורותינו.

"שבת ברק" — מוציאה את האנשים
לעולם אחר בה נבחר ע"י הוועדה המארגנת
כשהשנה נבחר ע"י אביבה הלל לעמוד מרכז
בראשות הגב' אביבקה הצען ע"פ משנתו של
הרבי מה"מ. לשם כך הזמן מרצה אורח הרב
רפאל בוסי מערד שירתק את הקהל שעת
רבות על מעלה ניצול הזמן — הדבר היחיד
שלא יוכל לחזור לעולם — זה הזמן.

כמו כן ריתקו את הקהלה הרב טובי
מעטוף בשיחה מיוחדת מהרב וכן בסיפור
מאירועה שהרב שלח בה מיקר הרבי כל רגע
בחיים.

בעודשה השלישייה התכנסו כולם לקבלת
החלומות טובות כאשר כל אחד דרש להכנס
פתח על החלומות טובות אותן קיבל על עצמו

"מלואה מלכה" לטובות 'תורת אמת' בירושלים

הרב פיטל סודקוביץ; הרב קלמן דרוק; הרב
יוסי חזון, אורחה מנמנשטי; הרב דני כהן,
שליח הרבי בחברון שדיבר על הקשר בין
תורת אמת עם חברון, וכן הרב בנימין
זילברשטרום שמנהל את חוג הידיים
ובוגרים של 'תורת אמת'. הרב זילברשטרום
דיבר על הצורך וזו השעה להתחדש ולפעול
כחוך ציבו, ובזכות זה יראו הצלחה בביסוס
והתפתחות 'תורת אמת'.

הנהלת המוסדות הביעה את סיפוקה
מההצלחה הראשונית, והביעה תקוותה
להמשיך בכינוי בוגרים מעין אלה בערים
נוספות בארץ ובעולם.

בישיבה, שיקח על עצמו את פרוייקט איחוד
ויבוש תלמידי 'תורת אמת' בכל אתר ואთה,
על מנת להקל על העומס הכבד המוטל על
הנהלת המוסדות.

ואכן, בערב המלווה מלכה הגיעו
תלמידים והוריהם על פניה קשת של עשרה
שנתיים, בהם גם זקני חסידי חב"ד שעדיין
זכירים את ימי האור של 'תורת אמת' לפני
שישים שנה יותר, תחת המשפיעים מדור
קודם. אלו סייפו על הקירות והכתלים של
תורת אמת' הספוגים בدم ובזעם של תורה
ועבודה פנימית....

הרב בנימין זילברשטרום, מצין כי
התкова חזקה לאחר ההיענות החיוונית
שראינו בערב מיוחד זה, כי אכן כל אלו
שספרגו וקיבלו מאורה ויזווה של ישיבת תורה
אמת או שלילדים למדור בה יכירו תורה
בשעה זה ויחלצו בעצמם ויביאו ידידים
נוספים לטובות ישיבת תורה אמת. ולסייע כל
אחד כפי יכולתו ואפשרותו לקיום
המוסדות.

במהלך הערב נשאו דברים בוגרי
הישיבה: הרב צבי גורינולד; הרב טובה בלוי,

במושב'ק פ' יתרו התקיימה באולם חדר
האולן של ישיבת 'תורת אמת' בירושלים
ה'מלואה מלכה' לטובות המוסדות הותיקים.
מוסדות אלו מכילים כיום החל מגני הילדים,
תלמודי תורה בשיכון חב"ד וברמות, ישיבה
קטנה, הישיבה הגדולה, ישיבת "ע"ז
ההלה"ה" ללימוד הלכה והוראה, והכלול,
בهم מתחנכים קרוב לשמונה מאות
תלמידים.

לנוח המצב הכללי הקשה, הוקדש
המלואה מלכה לבוגרי הישיבות והמוסדות,
על מנת לעורם לתת כתף להמשך אחוזת
המוסדות. פניה זו נעשתה ע"פ הוראת כ"ק
אדמו"ר מה"מ למנהל הישיבה הרב יהושע
יוזבץ, שכתב לרבי על המצב הקשה
בישיבה, על כך זכה לקבל את תשובה הרבי:
"לנצל את התלמידים שבכל אתר ואתר".
הרבי גם הוסיף של "תורת אמת" יש ייחוס
מרבותינו נשיאנו הקדושים החל משנת
תער"ב, כאשר הישיבה נוסדה בעיר האבות
בעיה"ק חברון ע"י כ"ק אדמו"ר מוהרשב'ב
ובנו כ"ק אדמו"ר הריני"ץ נ"ע.

הנהלת הישיבה פנתה אפוא אל הרב
בנימין זילברשטרום, מגיד שיעור ומשמעות

המודעה הדעת
יכולה להיות
שלר

צלצל עכשווי:
0700-394005

חדשות חב"ד מסביב לעולם

בן בירכו נציג ה"גיאוינט" באיזור אורל, מר יוסף שוסטר ונציג ה"סוכנות" באיזור אורל, מר אליל טלמן.

הרגע המרגש ביותר היה כאשר כל אחד מ-104 הילדים והילדות עמדו והזינו על החלטות הטובות שקיבלו לבבזת המאורע. החלטות היו מאד מגוונות, כמו: שמירת שבת, שמירת ציצית וכיפה, הדלקת נשי"ק, לצום ביום חמץ בפסח ועוד. כל ילד קיבל במתנה תורה מתורגמת לروسית עם חניתה של שמו היהודי על הספר וכן דיסק עם שירים יהודים.

החלק השלישי של האירוע התקיים באולם הספורט שבבניין ובו התקיימים קונצרטים בהשתתפות תוממות יהודית ומספר להקות מילדי בית"ס "אור אברן" ביקטרינבורג

באקו, אוזבקיג'אן

השולמה הדפסת ספר התניא

ההיסטוריה בבאקו, אוזבקיג'אן. בימים האחרונים הושלמה הדפסת ספר התניא שהחלה בחג הגאולה כי כסלו ונקלעה לקשיים. בשיחות מיוחדת בספר של הרב מה"מ ורב

הקהילה האשכנזית הרב מאיר ברוק כי הבירוקרטיה המקומית האוסרת הדפסת ספר בעברית, עיכבה את ההדפסה ועל כן היא הושלמה רק בסוף השבוע האחרון.

"היתה אפשרות לקיים את ההדפסה בדרך חוקית, אבל העדפנו לעשות זה בפומבי וברובם. בדיקם כמו שהרב דרשו", סיפר.

צוין כי מלאכת ההדפסה סייעו הת' דוד הולצברג, מר מרכז מזינסקי ומר סמיר חנילוב. את הרעיון יים ומימן הת' מנחים מענדל רוגצקי.

קראוון הייטס

מעמד מרגש בהכנסת ספר תורה

ביום ראשון שעבר התקינה בקראוון הייטס הכנסת ספר-תורה לבית-הכנסת של ארגון פרוי' בהשתתפות מאות מתושבי השכונה, בהםם רבים מעולי ברית המועצות. בית-הכנסת משמש כבית מדרשם של העולים מחבר העמים ודובריו רוסית המתגוררים בשכונה, כשל הפעולות הברוכות מנצח הרב מאיר אוקינוב.

את הטקס כיבד בנווחותו הרב זוז הולנזר, רב בבריתן-ביטש וחבר בכיר בוועד הרבנים של ארגון פרוי. בדיונים שנשא בمعמד, ציין את מסירות נפשו של תורם הספר, מר גרגורי

רומניה, בוקרשט

מרכז חב"ד רומניה בניהולו של הרב נפתלי דייטש ערך מסיבת ט"ו שבט ייחודית לקהילה הישראלית במילון "אינט-קונטיננטל" בוקרשט. לצורך האירוע הובאו במיוחד משלוח ענק של פירות, ובמקום נערכ במרחיב ביפויו. לעומת משלוח-מאות איש, בינוים ובאים מקהילתית אנשי-העסקים החשובים ברומניה, האזינו למשא על נושא "פירות האילן בקבלה ובחסידות".

נעם המשא המרכזי היה הרב יוסף יצחק קמינצקי, שריתק את הקהל בסגנון המפורסם. לאחר הנאום הציג הרב קמינצקי בפני הקהל את סרטו המוגש "מעש לתולדות חב"ד", בלילו הסבירים מעניינים.

לאחר הנאום ודברי ברכה, פנה הקהל לאמרות "לחים" בצוותא עם שלוחי חב"ד, ולטעמה מהבר המורה ובמיוחד החג. "עשיו, לאחר ההרצאה המאלפת", העיד מנכ"ל חברת נדל"ן ישראלית בעיר, "אני חיש לראשונה בחיי אני אכן חוויג את ט"ו בשבט", ובכך היטיב להגדיר את תחושת מאות המשתתפים.

יקטרינבורג, רוסיה

104 ב/or בת מצוה נחגגו ביום אחד

בימים חמישי שבעבר נערכ ביקטרינבורג שברוסיה טקס חניגי של בר/בת מצווה ל-104 ילדים. האירוע נערך בבניין החדש של המרכז הקהילתי ביקטרינבורג והתהלך בשלושה חלקים.

החלק הראשון נערך באולם בית הכנסת, שם הניחו הבנים תפילין ועלו לתורה והבנות קיבלו שם היהודי.

החלק השני נערך באולם חדר האוכל בבניין. ליד שולחנות ערכו לסעודה מצווה ישבו הילדים ובני משפחותיהם. רב העיר יקטרינבורג, השלי הרב זיג אשכנזי, בירך את הקהל ואמר שאירוע הבר/בת מצווה ל-104 ילדים הוא מתנה לרבי לבבון שנת ה-104 להולדתו. הרב אשכנזי סיפר על מתנה נספחת לרבי, שבazzi שנה האחרונה 56 ילדים ביקטרינבורג נכנסו בבריתו של אברהם אבינו, כמתנה לרבי לכבוד 56 שנים לנשיאותו.

חדשנות חב"ד מסביב לעולם

האדמו"ר הנעים את האווירה בניגונים מיוחדים ובדברי חיוק והתעוררות, תוך שהוא מפליא בגודלו של הרבי מלך המשיח בdagatno לכל העם היהודי על פלגי ושבותיו. המארח החזון אברהם אלברכט הנעים את העיר בכמה פרקי חזנות ובסיפורים מורתקים.

קונגו, אפריקה

שליח חב"ד במרכז אפריקה

פגש עם נשיא קונגו

הרבי הראשי של קונגו הדמוקרטי ושליח חב"ד במרכז אפריקה הרב שלמה בן טולילא נפגש בשבועו עם נשיא קונגו מר זוזז קבילה.

מארח שם שוחה בעת הנשיא, והרב בן טולילא ניצל את הפגישה על מנת לאחל לנשיא בהצלחה לROL קבלת החוקה הרשמית של המדינה שאמורה להוות בסיס להנהגת קונגו הדמוקרטית.

במהלך הפגישה ברך הרבי בן טולילא את הנשיא ואמר לו כי הוא מהווה דוגמה חיה לכל עמיינו באפריקה בגלל התנדתו בדרך השלום, פתיחותו וכשרונו להקשיב. הרבי בן טולילא יישר לנשיא על יוזמותו לעזרה למדינת קונגו בכל הקשור לחינוך הנוער והתפוחות.

הרבי בן טולילא התנצל על כך שלא השתתף באירוע ההיסטורי שנערך שבשת שבעה בנווכחות ראש ממשלה ונשים שונים מפאת קדושת השבת.

פתח תקווה

ת"ת חב"ד יעבר למבנה חדש

בקובות לחץ שהופעל ביום האחרון על עיריית פתח-תקווה מצד חברי הכנסת ופוליטיקאים מקומיים, מסתמן פיתרון לבניית התלמוד תורה בפתח תקווה, במגרתו תקצזה העירייה לתלמוד תורה מבנה ששימש בעבר את אחד מבני הספר עיר, שעומד שם כבר זמן רב.

הכל החל כشبומצאי שבת שעברה התאסף וوعد ההורים של בית הספר לאסיפה דחופה, כדי לדון בעדדים הדורשים כדי לסייע את המצב בו תלמידי בית הספר נותרו ללא קורת גג.

בהשגה פרטית התקשר אל אחד מהנוכחים נציג של מטה הבחירה של מפלגת המפד"ל, הפועל בעיר, וביקש להיפגש עם הורי התלמידים כדי לבקש את תמיכתם למפלגתו.

ספניב ואת פועלו למען יוצאי חבר המדינות.

שעה ארוכה עברה שירת הריקודים ברחוות קראון הייטס כשמאות מזרים ומיכרים לכבודה של תורה. כשהגיעה התהלהכה עם ספר-התורה החדש בבית-הכנסת של הארגון יצאו לקרואתו עם חמשת ספרי-התורה הקיימים.

צוין כי פר"י הינו הארגון היהודי הגדול בארץ הברית שמשרת את האינטרסים הגשיים ורוחניים של היהודי בירת-המוסדות לשעבר המתגוררים בארץ, והוא נוסד בתשכ"ט על-ידי הרבי מלך המשיח.

בולטימור, ארה"ב

התועדות עם האדמו"ר מسطרופקוב

התועדות מלאה מלכה מיוחדת התקיימה במושאי שבת האחוזן בבולטימור בביתו של הרה"ח החזון אברהム אלברכט. בסעודה השתתפו תלמידי התמים מישיבת בית מנחם בקולומביא מרילנד ובראשם ראש הישיבה הרבי דוד רוזן והרב מנחם מענדל גפני, מנהל "משיח סנטר" בבולטימור, שהגיע עם ישראלים שהתארחו במסיח סנטר ביוםachs האחוזנים וכן מקרים וידידים נוספים שאורח הכבוד היה האדמו"ר מسطרופקוב מירושלים שהגיע ביוםachs האחוזנים לבולטימור וששה בה במהלך השבת.

חדש חב"ד מסביב לעולם

כפר חב"ד

בחירה למועד נדחו

במושאי שבת נערכה האסיפה הכללית של תושבי כפר-ח'ב"ד, שבה אמורה הייתה להתקבל ההחלטה על עירית בחירות למועד הבחירות.

רבו של כפר-ח'ב"ד, הרב מרדכי-שמואל אשכנזי, הציע שבמוקם לקיים בחירות עכשו, ווחלט לבחור במועד הנוכחי לקדנציה נוספת, והבחירה ייערכו בעוד שנים וחצי, לאחרת הבחירה למועצות המקומיות. הרוב הזכיר כי צעד זה נעשה לפני שני עשורים, בהוראת הרבי.

הרב העלה את העצתו להצעה, וכל הנוכחים הצבעו בעדיה. לאור זאת, חברי הוועד הנוכחי יכהנו קנדציה נוספת, כשהראש הוועד יעמוד ר' בנימין ליפשיץ, המכון גם בסגנון יו"ר המועצה האיזורי עמוק לוד.

יהודים הודיעו לנציג המטה כי הם אינם חפצים לדבר על נושא הבחירות, אולם מבקשים את עזרת עסקני המפד"ל כדי שימצא פתרון הולם לביעור תלמידי התלמוד תורה, שלא יכולם להמשיך את לימודם. בעקבות כך הופעל לחץ אדיר של חברי הכנסת של המפד"ל ועסקני המפד"ל בעיר — על ראש עיריית פתח תקווה, כדי שיקיצה מבנה ראוי לתלמוד תורה.

על הפרק עמד מבנה ישן ששימש בעבר את אחד מבתי הספר הממלכתיים בעיר. המבנה עמד שומם, אולם העירייה התענשה שלא לאשר את המבנה לתלמוד תורה ח'ב"ד, מכיוון שתיכננה לבנות במקום פרויקט לתושבי העיר. לאחר החלץ שהופעל והתרבותות חברי הכנסת מסייעות נוספת, החליט ראש העיר להקצת את המבנה לתלמוד תורה ח'ב"ד, ובימים אלו עבר המבנה שיפוצים מהירים, כדי שכבר בסוף השבוע יוכל התלמידים להתחיל את הלימודים במקום.

לצורך הלימודים הזמנ឴ים, התנדב בית הספר של המפד"ל בעיר שני כיתות ליום בთוך בית הספר, כדי שיישמשו את תלמידי תלמוד תורה ח'ב"ד לימי הבאים.

אורח או מבקר בקראון הייטס?

דירה נאה ומרווחת

(מרחיק של בלוק מ-770)

מקום שינה עד 12 איש

על בסיס יומי או שבועי

917-3937

להתאחד

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה
בית משיח

חסידים . אין משפחה

ח'ד – להולדת הבת מנוחה רחל; ולזקניהם מרת קווין, כפר חב'ד; ב', מרת טובה אלטהיין, כפר חב'ד; משפחתי ר' משה פאים, ס. פאולו, ברזיל.

• למשפחה ר' שמואל שלANGER, באקער ספילד – להולדת הבת.

• למשפחה ר' שרגא שרמן, מירון, פנה – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

• למשפחה ר' אליע העכט, צפת – להגע הבן הת' משה למצוות.

• למשפחה ר' אברהם מדוויל, לוד – להגע הבן הת' גדי נתן למצוות.

• למשפחה ר' דוד ריבר, קרית אתא – להגע הבן הת' מנחם מענדל למצוות.

בא בקדושים שידוכין

• למשפחה ר' צבי הירש אוקינוב, שליח כ"ק אד"ש ומנהל פר"י בבריטון ביטש – לבוא הבן הת' זוד בקשרי שידוכין עב"ג רות למשפחתי ר' אברהם לייב גראנברג, קלילבנד, אהוי.

• למשפחה אורן, נחתת הר ח'ד – לבוא הבן הת' יוסף בקשרי שידוכין עב"ג הדס למשפחתי דואק, לוס אנגליס, קליפורניה.

• למשפחה ר' חיים יעקב אליאס, צפת – לבוא הבן הת' נועם מרדכי בקשרי שידוכין עב"ג חנה למשפחתי ליבשטיין, נוב, רמת הגולן.

• למשפחה ר' יצחק ברבו, סיidenyi, אוסטרליה – לבוא הבן הת' דב בקשרי שידוכין עב"ג רחל למשפחתי ליברמן, לנדון, אנגליה. ולזקניהם משפחתי ר' משה טליישבקין, קרואן הייטס.

• למשפחה ר' שמשון ג'ירנו, נתניה – לבוא הבן הת' אלה מנחם בקשרי שידוכין עב"ג רות למשפחתי ר' שמואל אליסון, נחתת הר ח'ד.

פיתסבורג – להולדת הבת.

• למשפחה ר' רפאל גודמן, מלבורון, אוסטרליה – להולדת הבת.

• למשפחה ר' ראובן גול, שליח ק"ק אד"ש מה"מ טבריה – להולדת הבת, ולזקניהם משפחתי ר' שמואל גול, נצרת עליית, מרת יעל גול, תל אביב; מרת רבקה דאבי, באר יעקב; משפחתי ר' יוסף בונה, נתניה.

• למשפחה ר' יוסף וולובסקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ גלסטונברי – להולדת הבת; ולזקניהם משפחתי ר' מרדכי וולובסקי, קרואן הייטס, נצרת עליית, גופין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ הרטפורד.

• למשפחה ר' מנחם וועג, מגדל העמק – להולדת הבת שרה רבקה; ולזקניהם מרת שושנה וועג, בני ברק.

• למשפחה ר' מענדל וישצקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בנוקק, תאילנד – להולדת הבת; ולזקניהם משפחתי ר' שלמה וישצקי, כפר חב'ד; משפחתי ר' שלום דובער רסקין, כפר חב'ד; משפחתי ר' דוד בועז, ירושלים.

• למשפחה ר' שניאור זלמן טרביבnik, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אלומ, ורמניה – להולדת הבת;

ולזקניהם משפחתי י' פנחס ליב טרביבnik, כפר חב'ד; מרת צביה גורסמן, קרואן הייטס; משפחתי הרוב יוסף שמחה גינזבורג, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב היישוב עומר; מרת צביה ברומן, כפר חב'ד.

• למשפחה ר' זוד הכהן צ, לנדון, אנגליה – להולדת הבת; ולזקניהם משפחתי ר' יעקב הכהן צ, ירושלים; משפחתי ר' גدعון שרון, קריית טבעון.

• למשפחה ר' צבי מרgeo, קרואן הייטס – להולדת הבת.

• למשפחה ר' יגאל ציפורין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קריית שמונה – להולדת הבת.

• למשפחה ר' יעקב בולטונ,

פיטסבורג – להולדת הבת. הבן.

• למשפחה ר' שלמה יהודה הלו סגל, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פתח תקוה – להולדת הבת; ולזקניהם משפחתי ר' שמואל גול, בני ברק; שמעלק הלו סגל, בני ברק; משפחתי ר' אלתר אביגדור דוד טסלר, חיפה.

• למשפחה ר' חנוך סופרין, סט. לבס – להולדת הבן.

• למשפחה ר' שמואל סטולין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ רוסטוב, רוסיה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' שמעון סטולין, נצרת עליית; משפחתי ר' משה גלבשטיין, כפר חב'ד; מרת אסתר שירמן, כפר חב'ד.

• למשפחה ר' יוסף סיומו, לנדון, אנגליה – להולדת הבן.

• למשפחה ר' יוסי סיירוב, מורייסטון – להולדת הבן.

• למשפחה ר' אייר סלמי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ צהר – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' דב לוי, צפת; מרת לוי, ירושלים.

• למשפחה ר' ישראל פריד, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ניו יורק – להולדת הבן.

• למשפחה ר' לוי צירקוס, כפר ח'ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' יעקב צירקוס, נחתת הר ח'ד; משפחתי ר' שמואל ריבקין, כפר ג'ד; משתת ר' אידא ריבקין, כפר חב'ד.

• למשפחה ר' אליהו קי, צפת – להולדת הבן; ולזקניהם מרת ציון זיגמן, חיפה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' אברהם זיגמן, ירושלים.

• למשפחה ר' אריה קי, לנונג – להולדת הבן.

• למשפחה ר' מנחם יוסטוב, קרואן הייטס – להולדת הבן.

• למשפחה ר' מרדכי ליברוב, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מלבורון, אוסטרליה – להולדת הבן.

• למשפחה ר' הווד דוד אריה, קרית גת – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' מנשה חדד, מנהל ישיבת תומכי תמימים המרכזית לווד-כפר חב'ד.

• למשפחה ר' שלמה בייטש שליח כ"ק אד"ש מה"מ ראקויל, מרילנד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' אלעזר גורבצי, הייטס; משפחתי ר' שמואל גורבצי, לווד.

• למשפחה ר' אמרן בן-ישי, פורט לודריל – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' ציון בן-ישי, נורת עליית, משפחתי ר' אברהם הולצברג, נבאי ביהכנ"ס ליובאויטש שבליובאויטש, קראוון הייטס.

• למשפחה ר' שמעון גוטלב, קרואן הייטס – להולדת הבן.

• למשפחה ר' אברהם גורדון, ציאלוט – להולדת הבן.

• למשפחה ר' מנחם מענדל דהן, קרואן הייטס – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' סעדיה דהן, קרואן הייטס; משפחתי ר' יעקב בן-חימס, מונסי.

• למשפחה ר' חנוך הדר, הנוניגטוון – להולדת הבן.

• למשפחה ר' נועם זיגמן, חיפה – להולדת הבן; ולזקניהם משפחתי ר' אברהם זיגמן, ירושלים; משפחתי ר' חיים הלו לוין, חיפה.

• למשפחה ר' מנחם יוסטוב, קרואן הייטס – להולדת הבן.

• למשפחה ר' מרדכי ליברוב, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מלבורון, אוסטרליה – להולדת הבן.

• למשפחה ר' זוד

ירושלים; משפחת ר' ירושלם צבי הלוי הבר, משפייע בשיכונים כפר חב"ד.

• למשפחה ר' שמריהו ריטשLER, מונטראל – לנישואיו הבן התא אברהם יצחק עב"ג מינא החל למשפחה הרב אברהם בן ציון קטרסקי, שליח כי"ק אד"ש מה"מ נינו סייטי.

• למשפחה ר' שמעון שאער, שליח כי"ק אד"ש מה"מ רחובות – לנישואיו הבן התא יהודה עב"ג רינה חזזה למשפחה ר' גנימין זריה, לוד.

• למשפחה שביט, תל קציר – לnishואיו הבן התא זיוון עב"ג מרום למשפחה ר' ברוך גולדברג, ירושלים.

• למשפחה ר' מכאל שמעון, נתניה – לנישואיו הבן התא יוסף עב"ג בתה למשפחה ר' יהודה רובין, שליח כי"ק אד"ש מה"מ אלון מורה.

• למשפחה ר' יוסף יצחק שפרינגר, כפר חב"ד – לנישואיו הבן התא שלום עב"ג חנה למשפחה ר' יוסף יצחק איידמן, פריז, צרפת; ולזקניהם משפחתי ר' יחזקאל אלטמן, שפרינגר, כפר חב"ד; משפחתי ר' דובער גורביץ, מנכ"ל מוסדות בית רבכה צרפת; משפחתי ר' חיים שמואל מנחם מענדל פרידלנד, נחלת הר חב"ד – לנישואיו הבן התא חיים עב"ג יהודית למשפחה ר' משה דייטש, ירושלים; ולזקניהם דיטש, ירושלים.

קראוון הייטס.

• למשפחה ר' יצחק דב ליברמן, כפר חב"ד – לנישואיו הבן התא מנחם מענדל עב"ג חנה למשפחה ר' שמואל גוזמן, שליח קרואון הייטס; משפחתי ר' שמואל מגדל, כי"ק אד"ש פנחס קארף, משפייע בישיבת ישאליה תורה, קרואון הייטס; משפחתי ר' יהושע קארף, קראוון הייטס.

• למשפחה ר' צבי הירש ליפסקי, ירושלים – לנישואיו הבן התא חיים ברוך עב"ג שייניאן רבקה למשפחה ר' חיים זוז דלי, קרואון הייטס; ולזקניהם משפחתי ר' שלמה שניאור זלמן קיון, שליח כי"ק אד"ש מה"מ קלילוולד, אוחיה; מרת ליבא אלטאה טובה ליפסקי, קרואון הייטס; שלגבו, קרואון הייטס.

• למשפחה ר' חיים נח מעטווי, מורייסטון, ניו ג'רזי – לנישואיו הבן התא יהודית עב"ג דבורה לאה למשפחה ר' מנחם ניסים, קראוון הייטס.

• למשפחה ר' יצחק בן-אדיבה, צפת – לנישואיו הבן התא שמואל עב"ג סימה למשפחה ר' צבי אלמלך לישנו, ירושלים.

• למשפחה ר' אליקים וולף, מורייסטון, ניו ג'רזי – לנישואיו הבן התא יחזקאל עב"ג פעיל המשפחתי ר' אברהם ג罗斯באים, אשר ויסקי, ירושלים.

• למשפחה ר' אברהם מענדל פרידלנד, נחלת הר חב"ד – לנישואיו הבן התא חיים עב"ג יהודית למשפחה ר' משה דייטש, ירושלים; ולזקניהם דיטה, שרה למשפחה הרב ישראאל יוסף הכהן הענדל, שליח כי"ק אד"ש מה"מ ורב קהילת חב"ד מגדל העמק; ולזקניהם מרת זיסל תהנה וילהלם, ירושלים; משפחתי ר' רב שמואל אלעוז הילפרין, רב שכונת בית ישראל, ירושלים; משפחתי הרב יצחק הכהן הענדל, אב"ד ורב קהילת חב"ד מונטראול, קנדה; משפחתי ר' יעקב טדרזוביץ, פא פ א, ק

הלוイ חפר, מנהל מכללת בית רבkah בארץ הקודש, כפר חב"ד; ולזקניהם מרת רסקין, מרכוז, משפחתי ר' שמאלא איזיק פפאקס, קרואון הייטס; משפחתי ר' שמואל מוסדות בית רבkah בארץ הקודש, בני ברק; ולזקניהם משפחתי ר' אריה הרגיל, ירושלים; משפחתי ר' מאיר צבי גיל, קרואון הייטס.

• למשפחה זהנברג, מונסי – לבוא הבן התא שלמה בקשרי שידוכין עב"ג רות למשפחה גולדנברג.

• למשפחה דיאמוני, קראוון הייטס – לבוא הבן התא שלמה בקשרי שידוכין עב"ג רות למשפחה גולדנברג.

• למשפחה דעראו, לוגן ביטש – לבוא הבן התא אהרון משה בקשרי שידוכין עב"ג אלישבע למשפחה מיקוביץ, קראוון הייטס.

• למשפחה געלשטיין – לבוא הבן התא יוסף יצחק בקשרי שידוכין עב"ג קרן רות למשפחה גולדנברג.

• למשפחה דיאמוני, קראוון הייטס – לבוא הבן התא שלמה בקשרי שידוכין עב"ג גורני מרת נפטליון, בני ברק. פלורידה.

• למשפחה דעראו, לוגן ביטש – לבוא הבן התא אהרון משה בקשרי שידוכין עב"ג אלישבע למשפחה מיקוביץ, קראוון הייטס.

• למשפחה ר' מרדכי ולובובסקי, קרואון הייטס – לבוא הבן התא שמואל בקשרי שידוכין עב"ג חנה למשפחה ר' אהרון ליב ליסקי, קרואון הייטס. ולזקניהם משפחתי ר' יצחק מילבלד, קראון הייטס.

• למשפחה ר' מאיר טורנהיים, לוד – לבוא הבן התא צוו בקשרי שידוכין עב"ג דינה לשות. • למשפחה ר' חיים יוסף וייספיש, לוד.

• למשפחה פיניגר, לוס אנג'לס – לבוא הבן התא מרדכי בקשרי שידוכין עב"ג איטה למשפחה ר' רפאל טננהיין, שליח כי"ק אד"ש מה"מ הלדייל, פלורידה.

• למשפחה ר' אברהם פרסמן, ירושלים – לבוא הבן התא שמואל בקשרי שידוכין עב"ג חנה רהט, נחלת הר חב"ד; ולזקניהם מרת פסיה וולף, מורייסטון, ניו ג'רזי – לנישואיו הבן התא יחזקאל עב"ג פעיל המשפחתי ר' אברהם גROSבאים, אשר ויסקי, ירושלים.

• למשפחה ר' צבי הירש פלטבויש – לבוא הבן התא שמואל נתן בקשרי שידוכין עב"ג חנה למשפחה ר' צבי הירש פרסמן, נחלת הר חב"ד; ולזקניהם מרת פסיה וולף, מורייסטון, ניו ג'רזי – לבוא הבן התא ייחיאל יעקב עב"ג שטערנא ר' זאב סיורטה, נחלת הר חב"ד.

• למשפחה ר' יצחק סקיין, בריגנטון, וורמונט – לבוא הבן התא חיות הלל בקשרי שידוכין עב"ג פא פ א, קהילת חב"ד מונטראול, קנדה; משפחתי ר' שמואל איזיק הלו

מגיע לכם "מדל-טובי"? עדכנו אותו בפקס!

(04) 659-4920

במחנה

alma kodesh

תנועת הנוער
'צבאות השם' אריה"

2

שעת סיפור

העוشر שבישור

4

טיפול سورש

התנדבות

6

ראים גאולה

מרקיבים ומתקרבים...

8

חילימ בהפסקה

הבמה שלנו

לְפָנֶיךָ תִּהְיוּ

מהו. הספקתי. חשבתי שאני סוגר את התהיותות האלו אצלי בלבד. עיניים של אמא... הרהרתי לעצמי.

"נכוון אמא" החליטתי להיות גלי,

ופרקי את אשר על לבו. "באמת קשה לי. קשה לי שאני מחייב לבעץ דבר ואינני מכון מודיע דוקא אני צריך לעשות זאת! לעזר לברכה ולקלפל כביסה. ויש גם את האסורים - אסור לי לעשות זאת, וזה גם אסור..."

אמא חיכה והנהנה בראשה. "הדבר הכי נמור שהזיה במשכו", אמרה אמא, "הו האדים (הבסיסים של הקישוט) - היסודות של הפשken. דוקא היסודות של הפשken, שהם החשובים ביותר, הם במקומות היכי נמור".

"מה הקשור?", לא הבנתי. "האדדים השיבבה אמא בקול מרגיע", מרגאים על בון אדם שאיןו מכון והוא עושה כיvr אמור לו. אבל זה הדבר היכי חשוב כי הוא מחזיק את כל הפשken" חוסיפה.

"זה מה שנקרא בעצם 'קכילת על', סכמתי. "אכן, זוהי הקכילת על' שכלל היוראת שמים ותורה ומצוות נשענים עליה ובלעדיה אין להם קיום."

לא יודע למה, אבל מאיו השיחה הליבורית זו הכל פשוט יותר זורם לי. קלומר, לא הייתי זוקק להבון פiyuti זוקק לשיחה... אתחה כלvr לא מרצח?" שאלה. "נזכר על

(קעבך על פי שיחה לפרש תרומה - לקוטשי שיחות מלך אן)

זה היה ביום רביעי אחר-הצהרים. שוכתי לקרוא את הטפור בהמלחכים של "במחנה צבאות ה", ובכךוק כשותתי באמצע המותח, שמעתי את קולו של אמא: "שניאור" קראה לי אמא, ובקשה בפייה: "גש בקשה לשכנה, ובקש הלב".

זה היה קצת קשה להפריד מהטפור לכמה דקות, אבל מה לא עושים בשבייל מצות כבוד הוריהם? אלא שבדרך לשכנה חלפה במוחי מחשכה טורנית: למזה דוקא אני למה דוקא עכשו? אחריו כמה דקות, שאמא בקשה מפני לעזר לאחותי ברכאה להזכיר כוס תה, מה חשובות האלה כבר חלו להציג לי....

למחרת בוקר זה שוב קרה. בוקר השכם, מטור חלום מטור, שמעתי את קולו של אמא "שניאור, הגיע הזמן לכת לבית הספר". התעוררתי, די בקשי, וכייד כספיתו להתארגן הגעה הבקשה היונית: "תלווה בקשה את ברכאה לנו שלה".

לאחר הלמודים הגעתי הביתה, משדר רגלי בחסר רצון בולט. בהגעה, קיבלתי מאמא חיוך רחב וחבק חם, תוך שהוא תוחבת חפיפת שוקולד בכף ידי. לאחר שהתענינה קריגל במעשי בית הספר, פנתה ודברה אליו ושירות: "מפה אתה כלvr לא מרצח?" שאלה. "נזכר על פניו שמשהו מציקvr" היא חוסיפה בכאב

טיפור

הענש שביר

לעיר ואמר לתלמידים: "קחפוש אני ספר מיסים, נראת לי שפאו במקבר הגודול
שלך ואוכל למכוא את מבוקשי".

"אתה צרייך את עורתני?" – שאל תלמיד את הור.

"לא, לא שב אל תפורה. אתה נראה שקווע בספר, אני אסתדר לבד"
– ענה האיש.

מיים שהייתה שקווע מדי בספר לא שם לב שהאיש נכנס לחדר של
הספרים האסורים.

"זה מצחתי" קרא האיש.

חיים שטפס להיכן הגיע האיש,
קסם ממוקומו כנסו-נעט.

"אני מצטער מאוד כיIDI"
- אמר לזר בשלהב עצר על
פניו - "היהיתי צרייך למזהיר
אותך ולומר לך קפרשות שלא
להכנס לחדר האחורי שמקיל
ספרים לא למיכירה".

"אבל אני רוצה במודע
את הספר הזה!" – קרא פעור
בהתהבותות – ואני מוכן לשלם
כל הון שתבקש!"

"סלח בא לי יידי, אך אין
זה בא ביחסון כללי" – השיב
חיים – "מהרגע שבו אין הוא
לחדר למיכירה ויהיה המחר
נמצא באחורי שבו אין הוא
בכל שייניה. אולי תמצא אצלי
ספר אחר שייענו אותך?"

מיים חור מהחדר האחורי לפנים החנות, ושפכוונו מיניר אותו על
שהביא את הור לידי נסיוון זה. הוא התנצל שוב ושוב על החקירה הבלתי
נעימה. הוא ממש התמען בפיו הזר שיטיר על קנית הספר. הוא יצא לפניו
ספרים אחרים מהזאות חשות וgemишנות, עתקים יהודים ונדרירים אך
כל הרים פהו לא. הזר לא קנה דבר אך נפנד מימיים בחיקון ידידותי שמוכר
הספרים ומה עלייו....

הימים עברו ופרשיה כמעט נספחה מלבו של מיים. אך מעשה שהייתה
הזיכה לו את הפקרית:

באחד הימים הודיע בעל הבית שביבתו שכנה אף חנות של חיים לכל

חמים היה סוחר ספרים. אמנים, סוחר קצת מזער. למרות שהוא חיתה
פרנסתו הייחידה, ואכן שהוא היה פרנסתו הייחידה משתקל למוכר מה שייתר
ספרים, החליטו שהיה לא מוכך ספר שהוא לא עבר עליו.

בז' יודע הוא להתייחס כל ספר לאcum הפתאים. ובנוסף לכך, ספר שלא
התאים למיכירה היה מעבר מיד לחדר הפנימי שם הוא החזיק את הספרים
שלא מיעדים למיכירה.

הוא היה מאד עקרוני בענין. ספר שנכנס לחדר זהה, הוא לא היה
מורר אותו بعد כל הון שבעולם. כששאלו אותו חיים איך הוא מספיק לקרוא
את כל הספרים, הוא השיב
בחיוך:

הנה בבחנות לא תמיד
נמצאים אנשים כל הזמן.
וכאשר אני לבדי, אני קורא.

וכאשר אני מחוץ לחנות
נאני נמצא אצל בעלי בתים
עשירים כדי לקנות או למperf
ספרים, מה קורה אז? אני
נכט לבית והמשרת אומר לי:
"בבקשה, שב. תקח יצא אליך
בעל הבית". אז אז אני מתישב
בכרצה נוחה, ושוקע בקריאה
טובה של מჸציות השעה לכל
חפותה, עד שהאדו מותפנה
אלוי.

ואמר כך, אם החלטת בעל
הבית שהוא קוזה, מה טוב.
ואם לא? נמצא שלא בזבזתי
את זמני ליריק...

ודוע ש'מים גנובים ימתקוו', ודבר אסור מוגה יתיר מכך מטר. כך
קרה לא פעם בקשר לספרים ה-'אסויים' שנמצאו בחדר המחדד בבחנות
של חיים.

מיים היה מסרב בתקף. תזק שהוא אומר: "מה, אין לי ספרים טובים
ואנוכותיים אחרים? אם הייתי יזע שמיישרו יוכל להפקיד וועלט מסטר זה
לא קירה שם אותו מאוחר. סוף-סוף אף מוכר ספרים, לא אספן..."

בז' קירה שהספרים בחדר השני הילכו ונערכו זה על גב זה.

בימים בהיר אחד, שעה שמיים היה שקווע בספר חדש נכנס אורכם מוחז

ספר, אשר הוצר בקש לknوت ממענו בשעתו. אין זאת כי היה זה האיש והוא ששם את הכספי בתוך הספר!

מיד לשב חיים את מעילו והחל אל מסען של העיר. הוא מכרח לשאל,
בקשת מה לעשות בכיסף, אשר לפי הרגשותו לא מגיע לו, אינו שלו וכן בדרכו
מסתורית הגיע אליו.

הציג הרגיעו אותו בॐרו כי אין שום ספק כי מזר שם את הכסף בכספי בתורת מטבחה, ועל כן חכמת שיק לא, לחאים, והוא רשאי לעשות בו בטוב בעניינו.

בדרך מפלאה זו הפק מוכר-חספרים העני לאדם עשיר ובבעל נכסים.
אולס הוא השתייך לאוטו סוג אנשיים, אשר העשיר איןנו "מקלקל" אותו.
ההוא המשיך לנחל את מננות הקטנה, והקבצל מיחיד קיה שעבשו הוא גטו
הרבה יותר אדקה מאשר מקרים. רק קבר אחד העיב על אשרו: הוא לא ידע
את שמו של האיש, וכן לא יכול היה להזות לו מקרוב לב...

בעלי החנויות והקעררים כי עלייהם לחפש להם מקום אחר שכן סכנת נפשות להשריך בנבנו יישן זה.

אחד הספרים ומוטכו נשלפה חביבה של נירות שהתפזרו על הרצפה. כדי מים היו עתה מלאות עבותה. הוא היה צניך לארז את כל הספרים בארכזים. הוא אף חקליט שזו היא חזקנותם של בני חוץ רשות לעבר שוב על הספרים "הפסולים" ולראות מה לאשׁות בהם. הוא אמר ועשה. בבקר הוא נכנס לחדר האחורי והחל לעבר על הספרים מכך אחר כמה ששלט עכלו.

באשר הטעוף חיים כדי להרים את הנירות והוא נתקם לראות כי הם שטרות כסף. ולא סתם שטרות אלא בעל ערך גבוה ביותר.

נדקה ונרגע הוא אסף את השטרות שהתפזרו על הרצפה. הוא לא ידע את נפשו, והוא לא ידע באיזה פwoo לחשב ממהן הגיעו לפחות שטרות הכסף. עד שנטקל מבטו בפטש ניר שהקיה מונחת בתוך התנור ליד שטרות הכסף. על חניך היה בתוב: "בוחנה על יישך וקיים עקרונות". עתה נזכר חיים ומיד החבינו בכח כי שטרות הפסח והפתחה נפלו מאותו

חידת מונה

בתרומה של פניכם
מסתתר רעיון
מתוך דבר מלכות
לנווער' על פרשת
תרומה
זהו את הקשר
ושלחו אלינו

להזמנת ידבר מלכות
לנווער חיינו :

6462770-04

פתרונות גליון מס' 42:

על התורה ניתן להיסטכל משני כיונים (שני
צדדי המطبع...).

פרק עשרים וארבעה

מייכאל חש איך פניו מתאבות במוועקה. מי האדם הזה? מעולם לא הביע اي מי מתושביה הגויים של ס.לויס התנדות לעניות היהודית במקום. אולי הוא אמר משחו לחוסה? מייכאל לא הצלח להיזכר. המקרתת שבנה למקומה בין השפתיים המצומצמות, והזה הוועיף לנעוץ את מבטו בפניו של מייכאל.

"יש בעיה? מהهو מפריע?" מייכאל פרש את כפותיו בחוסר הבנה.
"מי אתה אדוני, אולי..."

"אין בעיה, רק תסתלק מפה. לטובתך!" בהבעה של סלידה הסתווב הארגנטינאי הזר. דמותו נעלמה בכיסתה בבית הסמוך לבית הכנסת. זהו, לפחות, מקום מגוריו. אולי הפעילות שכוברת תאוצה ברוך ה', לצנינים בעינו. אבל עד היום לא שמענו אותו בכלל!

מייכאל הסתווב עבר המכונית, בפעם החשניה לאוטו הבוקר. תחשות הטיסוק התנדפה כליל, והמוועקה הלכה ותפסה את מקומה. עודו מנווט את המכונית בין הרחובות השקטים, לא יכול מייכאל להימנע מלערוך את החשווה עם אותו אדווארו שניסה למנוע אז את בואם. הוא צעק וקילל, איים ונופף ידיים בזעם, אך לבסוף שלח מותנת פיסוס בצדיה שהראיבו לא יקלalloו. הפעם, הסיפור שונה. האנשים השקטים, שאינם יוצאים מן הכללים, בדרך כלל מסוכנים יותר. מייכאל נכנס לרחוב טוקומן, כשהחליט בשנייה אחרתה להאיץ. הוא יישע לקלייניקה של חוסה. אולי הוא יידע דבר מה. אנחנו קלה נמלטה מפיו. רביה! אנחטו מה בשליחותך. עוזר לנו להמשיך, וורק לגנים נתת רוח, אווי, רביה!

כשמייכאל החנה את רכבו בחנייה הסמוכה לדלתות החוככית הרחבות, חש מייכאל שהולם ליבו נרגע מעט. הוא נשא עיניים רגועות לעבר השלט הרחוב "קלינייקת חוסה". הרבי יעוז. הרבי יעוז. בכל רגע.

• • •

הנקישות על הדלת ברחוב טוקומן מס' 13 לא היו צפויות בכלל. דינה הניחה את הספר ממנה סיירה לחיליה את סיורי פרשת השבוע. שוב תיאלץ לקטוע את הרכיזו'. קודם העמידה את המرك על האש. היא אף פעם לא יודעת אילו אורחים עלולים להופיע באירועת הצהריים. עליה להיות מוכנה תמיד. וכעת, הדפיקות.

תקציר: לאחר שימוש מוגדר על סיכוי לזכות במכרז הראשון לתחרות, לומדים מושך ושניאור ל מבחון השני. הלימוד עבר לבית ר' אליהו ו��ס, שם הוא ממשיך בסיפורו; אליו הילד, אביו ודודו מגיעים לחיפה על סיוננה של אוניות המפעלים. מלחמה עצה ניטשת בין המפעלים לבוטרים. בשיחת בין חבר וחבר מצהיר הדוד המיאש שהוגה למדינה יידיתות, אולי ארגנטינה. בינתיהם, בס.לויס מארכן מנחים, בסיעו של מנואל, מבצע לימוד ענייני משich וואולה ליד' הקהילה.

התנדבות

ס.לויס, ארגנטיננה

מייכאל נעל בתהווות סיוף את דלתות העץ המגולפות. הוא נכנס את המפתחות לכיסו ופנה לעבר המכונית. ב"ה. מידי יום נרכשת תפילת שחרית, ופעמים רבים אפיקו במניין! רק הכוח של הרבי הצליח להשפיע על שמותם הקשיים שמוכנים להגעה כמעט מידי יום ולוחזר על נמנום הבוקר.

כל נפל עלייו מאוחר. מייכאל לא הבחן בו עד שיד בלתי מוכרת הונחה על שכמו. מייכאל הסתווב. הוא נרע מבט תוהה בארגנטינאי שניצב מולו; שיער מאפיר, חליפה מכובדת למראה וקסקט משובץ. מקרתת חצי כבואה התנדנה בזווית פיו. מייכאל קימט את מצחו בניסיון זיהוי כושל, הוא מכיר אותו מאיישו מקום?

הזר נרע בו זוג עיניים בוערות. הוא מצץ בשתקה את המקרתת ולא אמר דבר. מייכאל חש חוסר נוחות. המבט הנחוש לא מצא חן בעיניו. מי האיש הזה?

"אני יכול לעזור במשהו?" פנה לבסוף מייכאל בשאלת, כשהוא עותה על פניו את החיקוי החביב ביותר שהצליח להפיק. הזר ערדין שתק. הוא המשיך לנעוץ את עיניו הכהות בן שיחו. השתיקה המתמשכת לא נשאה חן בעיניו מייכאל כלל וכלל. מה עליו לומר?

"סי (כן)," הזר שחרר לבסוף את המקרתת מבין שפתיו. הוא צמצם את שפתיו וסינן בטון קבוע, "תעזר לי, ועוד יותר לך, אם תסתלק מפה!!"

הנימוס המשוער. "אני כבר מודיעה לך" חוסה על בואך", והוא מיהרה להזכיר על מספר לחיצים במכשיר הטלפון שעל שולחנה.

"ד"ר חוסה מיד מסיים עם הפציגינט שבפנים, ומופתנה אליך". מיכאל הנחן בראשו. הוא פתח את תיקו והוציא את חוברת הד"ר מלכחות", שרפאל דואג לשולח לו מבאונוס אירס. שתי דקות חלפו וMICHAEL CABRERA CABRERA אמר כבר היה מנותק לחוטין מן הקירות הלבנים ששביבו וריח התכשירים הרפואיים, האופייני למקום. הוא אפילו לא חש בעינה של המזכירה הנענעת בו במבט חושש; היא רק מוקוה שהוא לא יאמר דבר לד"ר חוסה. שהדוקטור לא יחשוב שהיא כבר זקנה מידי...

מיכאל לא חש בכלל אלה. הוא אפילו לא הבחן כשלת חדר הטיפולים נפתחה, והציגינט האחרון נפרד מ"ר חוסה בלתי נפוחה ובלחיצת יד. רק כשכך היד הונחה על שכמו בתנועה חברותית, התנער MICHAEL CHOSHE SHALF פתק כלשהו מכיס חלוקו הרפואי. מה דעתך על זה?" מיכאל נטל את המסמך בשתייה. עינוי רצוי על פני השורות מנסות לפענן את השורות הצפופות.

...הקרקע עליה הוקמה הסינאגוגה משתיכת לשכנן פרדריק פראז, על פי מסמכים אותו הציג בפני המפקח המחווי. אילך הינך מתבקש, בתור נשיא בית הכנסת, לפנות את המקום בתוך חדש ימים.

באם תרצה לערער על ההחלטה הגש את מסמיך למפקח המחווי תוך עשרה ימים...

פשוט כך!!!

מיכאל חש שהדם פורץ בכת אחת לתוך פניו. הזר המסתורי מהבוקר התרה בו לאחר מעשה, בעצם! הוא תמיד ידע שהשקטים הם הכי מסוכנים.

"בשולי המكتب נאמר שהעתק ממנו נשלח גם אליך", נראה תקבלו היום אומחר", חוסה נטל בחזרה את המכתב. הוא הבינו את פשרה של הסערה החולפת בעת בראשו של ידידו. הוא עצמו חיש פיק ברכיים לשקרה את המכתב לראשונה.

מיכאל התעשרות. הוא עצם עינוי ברכיו. לשחק שנייה דמנה, השניים, ואוז פכח מיכאל את עינויו. הוא הביא בחוסה במבט צלול, של האמונה ניבתת מתוכו.

"הרבי יעוז, חוסה", אמר בטון מדוד. "הענינים יסתדרו בערתת היי!"

"כן", חוסה הנחן בראשו. משה מעוצמת האמונה של ידידו דבק בו כבר מזמן. "אני חושב שכדי לנו לפנות לסבא קרלוס. הוא היהודי הקישיש ביוטר בקהילה, וברשותו מסמכים רבים הקשורים להילאה וגם לבית הכנסת!"
המשך יבוא בעז'ה...

מה אשמה חיליליה שהיא הילדה היחידה בגן הפרטי של משפחת סיורצקי, ואין שום עוזרת שיכולה לفتוח את הדלת בזמן שהגנט באמצע הריכוז? ...

הdfsikoת שבו ונתחדו. דינה סגרה את הספר. היא קמה ממוקומה מנסה לנחש את זהותו של המתడפק האלמוני.

"אבל אימא", קולה של חיליליה התנסה במחאה, "אף פעם הגנט לא קמה באמצע פרשת שבוע!"
דינה ליטפה את ראשה בניסיון פיסוס. "אני כבר חוזרת, אולי TABOO AI ITI LA RAOOT MI DDFEK?"

"את צריכה לכטוב שלט על הדלת שאסור להפריע לנו!" רטנה חיליליה מפושט לחצאיין. דינה חיכתה. היא לא הסיפה להגב כי הדפיקות התאחדו בשלישית. הזר במדים שניצב בפתח הושיט לה מעטה מוארכת מעוטרת בשלל חתימות.

"תחتنמי פה" הדoor הושיט לה טופס כלשהו, והראה לה על מקום החתימה. דינה שרבה משוחה. היא נטלה את המעלפה ופתחה אותה בזיהירות. סמל לאומי כלשהו התנוסס בראש המכתב. תחתיו הוזכר שם בעלה ושורה צפופות התפרסו מתחתתי. מה זה?
דינה לא הצליחה לקלוט את השפה הרשמית בה נכתב המסמך,

"אימא", חיליליה משכה בעקשנות בשולי חצאיתה של דינה.
"מה רוצה איש הזה?"

מה רוצה איש הזה. הלוא שידעה. מיכאל צריך להגיע הביתה בכל רגע. היא תראה לו את המכתב. היא אומנם לא מבינה דבר, אך משהו פה, בכלל לא מריח לה...

"אימא", קולה של חיליליה, שנעלמה כבר מין העין, שידר מצוקה של ממש, "כל המפרק גלש מהסידר!"
דינה מיהרה למטבח, תוחבת את המכתב בכיס חלקה. במרק יש לטפל כמוובן, אך היא כלל אינה בטוחה שריח השရיפה המדגdag באפה נובע רק מן המפרק שנשוף...
• • •

دلותות הזוכיות המשוריניות נפתחו לפני מיכאל. הוא נשא מבטו לעבר השעון העגול התליין מעל עמדת המזכירה. 10:30. מוקדם מדי.

"הגעת מוקדם מדי", קולה של המזכירה נשמע עמוס למדי. מיכאל הביט בה, מופתע. "התוור שלך הוא بعد 20 דקות בדיקון", המזכירה עדין לא הרימה את ראשה. אפה תחוב בתוך הימון, והיא מדקלמת מותכו בקול שנשמעocab מאמעקים.

"אני מתנצל...", מיכאל התישב על אחד הכסאות בחדר ההמתנה. אני אמתין...

"אה, זה אתה?" רק עתה הרימה המזכירה את ראשה. "אני מצטערת, חשבתי שאתה הלוקה הבא. רק רגע סינייר מיכאל", היא מיהרה להיחלץ מכיסאה המסתובב בניסיון לחפות על חוסר

16

מִקְרִיבִים וּמַתְקָרְבִּים...

תקציר: רציד מתקבל הסביר מספק מחייב בעל מקונה בעלת רקטים האלטוניים אף יותר פותח את פיו ביחס לבר קולט, ומשו, כותב היוזם, קולט ביחס עזינה תוך כדי נקנעה, את נתקע פלו, פגוי פגיעה ממשוכה, עזיב בעבודות קהעה...

באנו מחר יותר מאשר בכל מקום אחר, אך לא. הפתיעים, שנטברכו בברכה מיחיקת מלמעלה, הם אלו הרזיזים פאן, ועשוי את עבוזתם במחירות מזחיפה, וביעילות.

על אף שרציתי מאוד להמשיך ולהתבונן בארوعה המוני, לא יכולתי. ידעתי, כי חביבי ידאו שלא ימצאו אותי, ושבתי על עקבותי, למקום בו עבדו חביבי, ליד מנוחת המתבונן. הם לא שמו לב שגעולמוני לזמן מה, וניחסם אליו היה רגיל, פאלו שהיתה עדים במקומות כל הזמן.

"חבל על הזמן" פתח חיליק, בדרפו. "אנחנו ארים למהר ולהגיע לקדש מקדשים. התקרבנו אל המקומות, וכעת אלינו להתפנו להכנס לשם".

"אך" אמר יוסי את דבריו. "הזמן בנדאי ממתיין לנו שם. הוא יתפעל מאוד בשישמע שעשתושבה בקדינו". זכרו - אנו נפגתים אותו עם התשובה, עוד לפני שיפתח את פיו!", סבמתי בחוווק. יוסי וחיליק חיכו אף הם לעטמי, וריצירד חיך קלשות, מספנו כי הזמן עבר במחירות, ואלינו להמשיך בקדנו...

אך, עוד לפני שהסתפקנו לפצע עד אחד קדימה, נשמע הקול...

המשך יבוא בעזרת ה'...

(המשך מותק חוברת למורים, קעופ אוור של מישחן)

שער נקנור. המפיצה - היה מרהיב:

מלמעלה, מהגביה בו נמצא האלים, ראייתי את כל העזירה פרושה בעל פף ידי. עזרת הרים, עזרת ישראאל, עזרת צשים. אפלו הרחבה הפובילה לעזירה, בצבאה:

מבعد לפתחו הנдол של שער נקנור. נחליל אנשים, מפש המוניים, למגעיהם קרבנותיהם וצבאו על דלתות העזירה. "כפי הנראה" חשבתי לעצמי, "הם מקרים קעת קרבנות על כל העברות שעברו בזמנם הגלות".

יהודיה המפבי עמד שם, וקבע את הברים בקהלות שמחה, בשיוויא מכון כל אחד לפהן 'שלו'. כל אחד שהגיע עם קרבנו, טפל' בתוךazonו קאר ביותר.

בתמלה, היה נדמה לי, כי מחווי השען מסתובבים

האמת היא, שאלו יהודיה המפבי לא היה עסוק בצעת, קייתי נesh ושאל אותו, חלפה מהשבחה במוני. יהודיה גראה מתרוצץ בין המוני העובדים, ומורה להם את אשר יעשה.

והנה, פנה יהודיה לכלוינו. ואולי תזכיר מהזמנויות, ואוכל לשאל אותו, חשבתי שוב. והנה, יהודיה המפבי בכבוז ובעצמו - מדריך את נתקע הלוי כיצד לעבד!!!

כעת, לא יכולתי להתפרק. גנשתי אל יהודיה המפבי, תוך שאני מסב את תשומת לבו. חשבתי, שינזוו בי על כך שפפראץ אני לו בעסוקיו החשובים, אך לא.

יהודיה נפנה לרגע מפל הסובב אותו, ובמואור פנים שאל אותו לנצח.

"א... יהודיה המפבי" פתחותי "סילקה שאני מפיעען, אבל... היא איש אותו הדרכות בצעת, הוא... הוא לוי. אם מטר לו לעסוק בעבודות השיכות לכחניים בלבד?".

יהודיה פרך בזכוק מבין. "אל דאגה, קיביב", לטף את לחמי הפסמיך. "יבמות המשית, כל הלוויים הופכים לכחניים".

הוא המתו מעת לראות כי אכן הבנתי. הנמנתי בראשי. הוא חיך ממשכות, הסטובב, והלך לו לדרכו. יצאתי בעקבותיו, מסκכו לראות לאן מועדות פניו הפעם.

הוא הלק במחירות, במעט בריאות, לכוון השער המזרחי.

פֻקְודַת יוֹם

בחיל צבאות ה' בלאו יוזעים על המעלת המיחיקת שלונו,

שבכחנו לחביא ולפעל את ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליטא. על המכשונו, ועל מה שאנו מוגלים לפועל - לנוינו, בפקחת הימים השובועית:

מִבְרָכִים וּמַתְבָּרְכִים

בshall בצלבות ה' מברך את בני ישראל, מקודש ברוך הוא מברכו בחוץ ובפנים נעליה יוצר מפל יהוי אמן. מקודש ברוך הוא מניח את כל עסקיו, ונפנה לברך את חיל צבאות ה' - מישיחי, בברכה הפעלת חמיה הימים יום.

(המשך משלחת אי טבת תשמ"ח לצבאות ה'ם)

חוגים יום הולדת רבינו

לקראת י"א ניסן – יום הולדת הרב מלך המשיח שליט"א, מתאחדים ילדי וילדות ישראל במבצע התעורות ענק לימודי' ספר המצוות' להרמב"ם

תנוועת הנעור צבאות הי' באראה"ק יצאה במבצע ענק לילדי נסונן ונכנס מיידית להגירה ענקית של פרטיזן בה כל אחד זוכה. בחגורה שתתקיים בסוף כל חדש, יוענקו מאות פרסים יקרים ערך. ביניהם: סטימן של 'ליקוטי שיחות פרשיות', זוגות אופניים, דיסקמנים, ווקמנים, משחקים ספורט, משחקי קופסה ועוד ...

י"יר תנוועת צבאות הי' הרב דוד נחשון מוסיף בשיחה לבתנו, כי מבצע זה הוא רק חלק מההויריקטים המיוחדים לכבוד חצי יובל להקמת צבאות הי' ע"י הרב מלך המשיח שליט"א. מבצע זה מצטרף למבצע צבאות הי' באיה"ק. כמו"כ הוא מודעה לחברת צבאות הי' באיה"ק. כמו"כ הוא מודעה לחברת התקשורת הבינלאומית NEXTIP ולבעליה מר אריך מימון, ולהתאי איציק שמואלי מבית משה פלורידה מהיווזמים והאחראים למבצע המבורך.

רכז פעילות שעידיין לא ה策רפו למבצע,

יכולים ליצור קשר עם רכו המבצע בפלאי: 4570770-054.

המודעה המופצת ביום אלו ברחבי הארץ

ישראל לקרהו יום הולדתו של הרב. מטרת המבצע לעורר את ילדי ישראל ללימוד ספר המצוות להרמב"ם.

את המבצע מלאוה פרסום הכלול מודעות לעידוד השתתפות במבצע, פליירס עם פרטיו המבצע וטפסי הרשמה, וגם ... עלון מיוחד שיצא בעז"ה בסוף חודש אדר.

אלפי ילדים וילדות בעשרות בת-ספר חי"ד, תלמודי תורה, וסניפי צבאות השם ברחבי הארץ ה策רפו למבצע הרמב"ם הענק. תחילת נרשמו הילדים למבצע, הרישום נעשה באמצעות המינישרים המיוחדים שחולקו על-ידי האחראים במקומות, לאחר הרשמה החלו הילדים להקפיד ללמידה בכל יום את המצוות היומית מתוך ספר המצוות להרמב"ם.

בכל יום מתקשרים נציגי צבאות השם

לכמה עשרות בתים של תלמידים מקומות שונים בארץ ושוואלים

חברת פעילות - אדר

שבוע לפני ר'יח' כבר הגיעה חברה הפעילויות לכל הסניפים. הפעילויות בחברת זו עוסקות ברובן במחותנו של החודש - בנושא המשמחה.

הפעילויות שמכונת ע"י צוות נשים מוכשר כבר קנו להם שם טוב שכובשת את ליבות חילוי וחילוות צבאות ה'. ועד עתה ה策רפו عشرות בת' חב"ד וסניפי צ"ה בבקשת לקבל באופן קבוע את הפעילויות השבועית. ניתן ליצור קשר עם מרכז צבאות השם' בטלפון: 6462770-077 (בין השעות 9:00 ל-13:00).

באורח מתכוננים לפורים

צבאות השם' בורשא קיימים יום כיף מיוחד לילדים היהודים תושבי העיר, בסיעור התני חיים ווילהלם השווהה במקומות בשליחות ובשיתוף עם השלוחים בעיר. יום הילדים המיוחד כלל פעילות מגוונת לילדים המקום, שניצלו את יום החופש בבתי הספר הממלכתיים, שנקבע לציון אחד החגים הלאומיים של וורשה.

במהלך היום שולבו הפעילויות שונות עם תכנים יהודים, ובין השאר שמעו הילדיים על סייפורו של חג פורים בזרה חוותית והכינו בעצמם אוזני המן.

מאת: אריאל דוד

בהתפקיד

מאט: שלום בעיר ביתון, סרסל, צרפת
ניתן לשולח רעיונות לבדיקות קרש, המוצלחים שבהם יפורסמו בעז"ה

מאט זוז כץ, ירושלים

לא מעצחר ולא מחשבונו

רופא וועייד נפגשו במסיבה, לרופא לא הייתה מנוחה. מכל עבר הקיפוהו אנשים שונים ושאלו שאלות שונות.

"គואב לי הגב, מה לעשות?" שאל קשייש.

"זולי כואב הגרון, יש לך עצה?" שואלת אשה. פנה הרופא לדידי העייד ושאלו: "תאמר לי, איך יתכן אני מוטרד תמיד מאנשים בכל הזדמנויות ואילו אתה יוושב רגוע, הרי גם למקצוע העייד יש פניות לעצות ועזרה בכל תחום?"

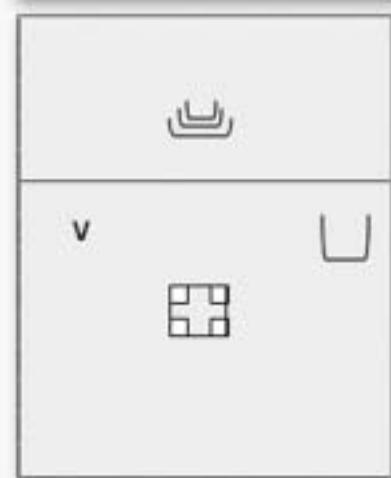
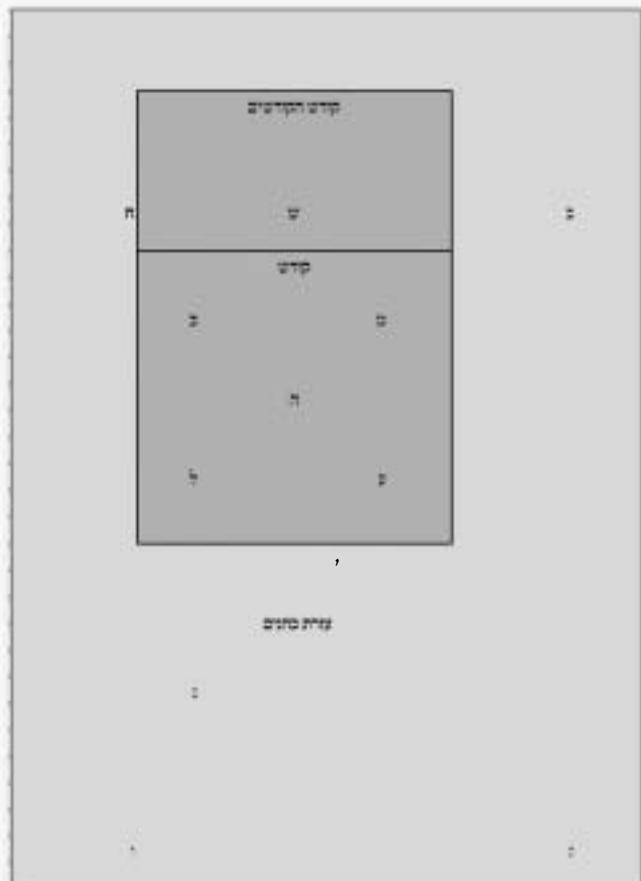
ענה העייד ואמר "תעשה כמווני, אחרי כל עצה אני שולח חשבונית ע"ס 100 דולר, כך לפחות האנשים להפסיק להתייעץ איתי"

הרופא שמח למשמע העצה הנבונה אך לאחרת כשרואה בתיבת המכתבים מכתב חשבו עיניו... - היה זה זו חשבונית ע"ס 100 דולר מחבריו העייד ...

מדור זה מופיע פעמי שבשבועיים.
ניתן לשולח צירורים, סיפורים, שירים,
בדיחות - ובקין: כל מה שתרצה.

**שערות נבחרות נפרסם בעז"ה
בגלגולות הבאים.**

לכנות לעומת כלים

לפניכם רשימת הגדרות או תיאורים שנאמרו על כל מקדש שונים (חלקם ברש"י). פענחו כל כלי מהו, ולאחר מכן העמידו אותו על מקומו במקדש. בכל מקום בו עמידו כלי תמצאו אותן. איספו את כל האותיות והרכיבו מהן משפט שלם. (שיםו לב, ישן את אותיות לא נכונות, הקפידו לחתך רק את הנכונות ע"י מיקום נכון של הכלים).

1. נתקשה בה משה.
2. שם עושר וגדולה.
3. מקומו אינו מן המידה.
4. מכפר על עוזות המצח. שנאמר: יומצחך נחiosa'.
5. עלייו מקטיריים קטורת.
6. נעשה ממראות הצובאות (אלה נידבו נשות ישראל) כתוב בפרשיות ויקלח).

**הגרלה חודשית
תתקיימ בין
הпотרים נכונה.**

מיקום

לפניכם רשימה של ארבעה כלים
שהיו בקדש ובקדש הקדשים בבית
המקדש. מכונו אותם במקומם על פי
הסימונים המרמזים איזה כלי אמר
לעומוד בכל מקום.

- א. לחם הפנים. ב. הארון.
- ג. מזבח הזהב. ד. המנורה.

ניתן לשולח פתרונות, שאלות והצעות ל:
צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת
עלית, מיקוד: 17110 - 04
פקט: 6578485

אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלפון שלנו במערכת 'נחייג'
ונשמע: 08 - 9493770
בתפריט הראשי לחצו 5. בתפריט הבא
הקיישו 1.

שיםו לב: אני אימרו את הפרטים שלכם
בקול ברור לפני שאני שואתם משאים את
ההזהעה, כדי שנוכל להכנס אתכם
להגרלת הפרסים.

פתרונות מגליון 43:

- א"ת ב"ש:**
מחיצית השקלה:
1. אחים. 2. חבי"ד. 3. דברות. 4. ואהבת.
5. תomid. ראשית התיבות: אהבות.